

1881.664
F-37-01
M. 13

1881.664

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ
ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ
ΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΡΑΚΤΙΚΗ

ΠΡΟΣ ΧΡΗΣΙΝ
ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ
ΚΑΙ ΤΩΝ ΑΡΧΑΡΙΩΝ

251=4/2
ΜΕΤΑ ΘΕΜΑΤΩΝ ΚΑΙ ΓΥΜΝΑΞΙΑΤΩΝ
ΕΓΚΡΙΘΕΙΣΑ

Διά τῆς ὑπὸ ἀριθ. 42509 κοινοποιήσεως
τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας

ΓΡΟ

ΓΕΩΡΓΙΟΥ Μ. ΖΑΔΕ

Καθηγητοῦ τῆς Γαλλικῆς.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΕΒΔΟΜΗ

Μετὰ πλείστων διορθώσεων.

ΕΚΔΟΘΕΙΣΑ ΔΑΗΑΝΑΙΣ

Β. ΣΕΚΟΠΟΥΛΟΥ.

ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ

ΠΑΡΑ ΤΩΝ ΕΚΔΟΤΗΝ Β. ΣΕΚΟΠΟΥΛΩΝ.

ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΝ Ο «ΚΑΔΜΟΣ» ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ Ο «ΚΑΔΜΟΣ»
‘Οδός Κανακάρη. | ‘Οδός Μαζίζωνος πλατεία Γεωργίου Α’.

1881.

Πᾶν ἀντίτυπον μὴ φέρον τὴν κάτωθι σφραγῖδα θεωρεῖ-
ται τυποκλοπιμαῖον καὶ ὡς τοιοῦτον καταδιώκεται.

β
μητρική γλώσσα

ΤΩΙ
ΦΙΛΟΜΟΥΣΩΙ ΠΡΟΣΤΑΤΗΙ
ΤΩΝ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΩΝ ΜΟΥ ΕΡΓΩΝ
ΚΥΡΙΩΙ
Β. ΣΕΚΟΠΙΟΥΓΛΩΙ

ΕΙΣ ΕΝΔΕΙΞΙΝ ΕΙΑΙΚΡΙΝΟΥΣ ΦΙΛΙΑΣ.

Γ. Μ. ΖΑΔΕΣ.

Αξέστειμε φέλε;

Εἰς Σὲ, πυρὰ πάντα ἄλλον, ἀνήκει ἡ ἀφιέρωσις τοῦ ἔργου
τούτου ἀφοῦ, διὰ τῆς φιλομούσου προστασίας σου, ἡ πρω-
τότοκος αὐτῆς ἀδελφὴ δικαιούσασα θαλάσσας καὶ ὑπερπη-
δήσασα ὅρη περιῆλθεν εἰς χεῖρας καὶ τῆς ἐν τῇ δούλῃ Ἐλ-
λάδι σπουδαζούσης νεολαίας.

Δέχθητε οὖν αὐτὴν ὡς δεῖγμα τῆς ἀκραιφνοῦς ἐκτιμή-
σεως τῶν κόπων καὶ δαπανῶν Σου.

Ἐν Ν. Φαλήρῳ τῇ 1 Ιανουαρίου 1881.

Γ. Μ. ΖΑΔΕΣ.

5

ΕΚ ΤΗΣ Α'. ΕΚΔΟΣΕΩΣ.

Τοῖς ἐντευξομένοις.

Ἐνθαρρυνθέντες ἐκ τῆς εὐμενεστάτης ὑποδοχῆς ἡς ἔτυχον ἀμφότεραι αἱ ἐκδόσεις τῆς γαλλικῆς ἡμῶν γραμματικῆς, πρὸς χρῆσιν τῶν γυμνασίων, ἐν τε τῇ ἐλευθέρᾳ καὶ δούλῃ Ἑλλάδι, ἐφιλοπονήσαμεν ἐπὶ τῇ αὐτῇ βάσει τὴν παροῦσαν στοιχεώδη γραμματικὴν, πρὸς χρῆσιν τῶν ἐλληνικῶν σχολείων καὶ τῶν ἀρχαρίων, ἔχοντες γνώμονα τὴν κρίσιν τῆς ἐξεταστικῆς ἐπιτροπῆς, τὸ ἐπίσημον πρόγραμμα τοῦ ὑπουργείου τῆς Παιδείας καὶ τὴν διανοητικὴν τῶν μαθητῶν ἀνάπτυξιν.

Τὴν ὥλην τοῦ ἀνὰ γεῖρας ἐγγειριδίου ἐξεύθκαμεν συντόμως καὶ εὐλήπτως, δσον ἦτο δυνατὸν, διότι ἀλλως περιττὴ οὐ ἀπέβαινεν ἡ ἐκδοσις τῆς στοιχειώδους ταύτης γραμματικῆς δι' ἡς μέλλουσι νὰ διδαχθῶσιν, δσον τὸ δυνατὸν τελεσφόρως, τῶν τύπων δσοι μόνον χρησιμεύουσιν ὡς βάσις τῆς γυμνασιακῆς διδασκαλίας.

Πασίγνωστον ὑπάρχει δτι, ὡς τὰ πολλὰ, δλίγη εἶναι ἡ ἐν τοῖς γυμνασίοις πρόοδος τῆς νεολαίας εἰς τὴν γαλλικὴν γλῶσσαν, ἀφ' ἐνὸς μὲν, διότι οἱ καθηγηταὶ διδάσκουσι κατὰ τὰς ἀπαιτήσεις τοῦ ὑπουργίκου προγράμματος, δπερ προμποτίθησι τοὺς μαθητὰς ἐμπείρους τῶν τύπων, ἀφ' ἐτέρου δὲ, διότι οἱ μαθηταὶ εἰσερχόμενοι ἐν τῷ γυμνασίῳ δλῶς ἀστοιχείωτοι, δὲν δύνανται ν' ἀντιληφθῶσι τῆς διδασκαλίας τοῦ καθηγητοῦ, καὶ διὰ τοῦτο, ὡς εἰκὸς, δὲν προσεύουσιν δσογ ἔδει.

Αλλὰ διατί τάχα ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς σχολείοις δὲν κατορθόνουσιν οἱ παῖδες ν' ἀποκτῶσι προκαταρκτικάς τινας γνώσεις; Καθ' ἡμᾶς διπλοῦς ὁ λόγος· τὸ μὲν διότι πολλοὶ τῶν κυρίων διδασκάλων ἡ καθόλου δὲν διδάσκουσι τοὺς μαθητάς των γραμματικὴν ἢ ποιοῦνται κακὴν ἐκλογὴν αὐτῆς.

Δὲν ἔχομεν τὴν ἀξίωσιν νὰ νομίζωμεν ὅτι τὸ ἔργον τοῦτο εἴναι τέλειον κατὰ πάντα, προσεπαθήσαμεν ὅμως νὰ θεραπεύσωμεν τὰς ἀνάγκας τῶν σπουδαστῶν τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων. Ἐρειδόμενοι δ' ἐφ' ἣ πολλοὶ τῶν συναδέλφων ἔξήνεγκον εὔνοεικῇ κρίσει τῆς πρὸς γρῆσιν τῶν γυμνασίων γραμματικῆς ἡμῶν, καὶ ὑπείκοντες εἰς τὴν προτροπὴν αὐτῶν ὅπως συντάξωμεν καὶ κατάλληλον πρὸς μαθητὰς τῶν Ἑλληνικῶν σχολείων γραμματικὴν, ἐκδίδομεν τὴν παρούσαν, εὐελπιστοῦντες ὅτι μέλλομεν νὰ πληρώσωμεν, τὸ καθ' ἡμᾶς, ἐκδηλωθεῖσαν ἐπιθυμίαν.

Ἐν Ἀθήναις κατὰ μῆναν Ἰανουάριον τοῦ 1876.

Περὶ τῆς ζ'. ἐκδόσεως.

Νῦν δ' ἐκφράζοντες τὴν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν ἐπὶ τῇ εὐμενετ̄ ὑποδοχῇ τῶν προηγηθεισῶν ἐκδόσεων τοῦ ἐγχειριδίου τούτου, εὐθαρσῶς ἐπεγειρήσαμεν τὴν παροῦσαν μετὰ βελτιώσεων ὑποδειγματισῶν ἡμ. ἵν παρὰ πολλῶν τῶν διδαξάντων.

Ἐν Ἀθήναις κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1881.

Γ. Μ. ΖΑΔΕΣ.

Z

GRAMMAIRE FRANÇAISE ÉLÉMENTAIRE

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ

ΓΑΛΛΙΚΗ ΓΡΑΜΜΑΤΙΚΗ

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ.

ΚΕΦΑΛΛΙΟΝ Α'.

ΕΙΣΑΓΩΓΗ.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ ΤΑΞΙΝ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΣΧΟΛΕΙΩΝ.

Α'. Περὶ τῶν γραμμάτων ἐτέρου.

Des lettres en général.

1. Τὰ γράμματα (les lettres) τῆς γαλλικῆς γλώσσης εἶναι τὰ ἔξης εἴκοσι πέντε : Aa, Bb, Cc, Dd, Ee, Ff, Gg, Hh, Ii, Jj, Kk, Ll, Mm, Nn, Oo, Pp, Qq, Rr, Ss, Tt, Uu, Vv, Xx, Yy, Zz, οἱς προστίθεται καὶ τὸ Ww, δι’ οὗ γράφομεν λέξεις ἐκ τῆς Γερμανικῆς ή ἐκ τῆς Ἀγγλικῆς ἐραγνισθεῖσας.

2. Φωνήνεντα (voyelles) ἐκ τούτων εἶναι : a, e, i, o, u, y. Σύμφωνα δὲ (consonnes) τὰ λοιπά.

3. Τὰ φωνήεντα διαιροῦνται εἰς μακρὰ (longues) καὶ βραχέα (brèves). Μακρὰ εἶναι τὰ ἔχοντα βαρεῖν (accent grave ') ἢ περιπομέναν (accent circonflexe '), βραχέα δὲ τὰ ἔχοντα ὀξεῖαν (accent aigu ') ἢ τὰ ὅλως ἄτονα, πλὴν τοῦ ε, ὅπερ ὃν ἄτονον δὲν προφέρεται ἐν γένει. (Βλέπε § 8).

3. Σημ. Οἱ τόνοι εἰς τὴν γαλλικὴν διεκυνόουσι τὴν προφοράν τῶν φωνηέντων, οὐχὶ τὸν τονισμὸν τῶν λέξεων ἐν αὐτοῖς ἢ τὰς τῆς φωνῆς πίπτει πάντοτε ἐπὶ τῆς ληγούσσης.

4. Ἡ ἐκ δύο φωνηέντων συγκειμένη συλλαβή (syllabe) λέγεται δίφθογγος (diphthongue), ἢ ἐκ τριῶν (triphthongue).

5. Δίφθογγοι καὶ τρίφθογγοι εἶναι ai, ae, au, ay, ei, eu, ey, oe, oi, ou, eau, oeu, oei. (Βλέπε § 18—29). Ηρόσθες τὰς καταχρηστικὰς ia, iai, ian, iau, ié, iè, ien, ieu, io, ion, oin, oui, ue, ui, uin, eui, uei καὶ σει.

6. Τὰ γράμματα απαρτίζουσι τὰς συλλαβὰς, αἱ συλλαβαὶ τὰς λέξεις (mots) καὶ αἱ λέξεις τὸν λόγον (le discours).

B'. Περὶ τῶν φωνηέντων.

Des voyelles.

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΙΣ.

Παρελείψαμεν τὰς ἔξαρτεις ἐν τῇ στοιχειώδει ἐκδόσει, πρὸς εὐχερεστέραν τῶν κανόνων ἔκμαθησιν τοῦτο ὑπεδείχθη ἡμῖν παρὰ πολλῶν διδαξάντων, κατὰ τὸ φιλοπόνημα ἡμῶν, καὶ δὲν ἐδιστάσαμεν νὰ παραδεχθῶμεν τὸ δρῦὸν τῆς παρατηρήσεως ταύτης. Ἐν δὲ τῇ μεγάλῃ ἡμῶν γραμματικῇ περιεσυνάχθη πᾶσα ἔξαρτεις εἰς ταύτην παραπέμπομεν τοὺς ἐπιθυμήσοντας ἐκτενεστέρας λεπτομερείας.

7. A, a. Προφέρεται ως α, οὲ παπά πατήρ.

8. E, e. Εἶναι τριῶν εἰδῶν. ἀ. "Αγευ τόνου" ὅτε μένει ἀφωνος (muet) (e) εἰς τὸ τέλος τῶν λέξεων, ως livre βιβλίον· εἰς τὸ μέσον αὐτῶν, μεταξὺ δύο ἀπλῶν συμφώνων, ως parfaitement ἐντελῶς· μεταξὺ τῶν γραμμάτων g καὶ a ἢ g καὶ o, ως il songea ἐσκέφθη, nous mangeons τρώγομεν· εἰς τὴν ακτάληξιν ent, εἰς τὸ τρίτον πληθυντικὸν πρόσωπον τῶν ἥημάτων, ως ils appellent καλοῦσιν.

9. Σημ. Εἰς τὰς μονοσυλλάξεις λέξεις αἵτινες δὲν ἔχουσιν μετά τὸ εἶλλο Ιη=κτικὸν σύμφωνον, καίτοι ἄπονον, προφέρεται ὡς ¹ | ₂ ε, ὡς je ἐγώ. Ἐν τέλει λέξεως μονοσυλλάξεως ληγούσσης εἰς d, g, r, s, t, x, z, ἔκφωνεῖται ὡς τὸ ἡμέτερον ε, οἷον les, et, κλπ. Ἐν τέλει ὅμως πολυσυλλάξεως προφέρεται ἀν' ἀκολουθῆται ὑπὸ τοῦ γραμμάτων d, g, r, t, x, z, ἀποτιμάπτεται ἀ' ἀν' ἀκολουθῆται ὑπὸ τοῦ s, ὡς homines ἀνθρώπου.

10. 6'. Ὁξύτονον· καὶ καλεῖται κλειστὸν (fermé) (é), προφέρεται δ' ὡς τὸ ἡμέτερον ε, ὡς bonté ἀγαθότης. Καὶ γ'. βαρύτονον καὶ καλεῖται ἀνοικὸν (ouvert) (è), προφέρεται δ' ὡς μακρὸν, ὡς je considère παρατηρῶ.

11. Τὸ ε πρὸ τῶν συμφώνων m η n προφέρεται ὡς α, ἐὰν δὲν ἔπηται φωνῆεν, ὡς femme γυνὴ, enfant παιδίον. Εἰς τὰ ζενικὰ κύρικα ὄνόματα τηρετ τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ φωνὴν, ὡς Mentor, ἔτι δὲ καὶ εἰς τὴν λέξιν dilemme δίλημμα καὶ εἰς τὰς ληγούσσας εἰς ien, yen, em, καὶ τὰς παραγγάγους, ὡς bien καλῶς, moyen μέσον, idem τὸ αὐτό.

12. Πρὸ δύο η ἀνακτῷ τὴν φωνὴν τοῦ ε, ὡς ennemi ἐχθρός.

13. I, i. Προφέρεται ἐν γένει ὡς i πρὸ τῶν συμφώνων ὅμως m η n, ἐὰν δὲν ἔπηται φωνῆεν η h ἀφωνον, προφέρεται ὡς ε, οἷον indigne ἀνάξιος, imparfait ἀτελής. Πρὸ δύο η n ἀνακτῷ τὴν φωνὴν τοῦ i, ὡς immortel ἀθάνατος, innocent ἀθώος.

14. O, o. Προφέρεται ὡς ο, οἷον époque ἐποχή.

15. U, u. Η ἀρχικὴ φωνὴ τοῦ φωνήεντος τούτου διδάσκεται διὰ ζώσης φωνῆς πρὸ τῶν συμφώνων m η n, ἐὰν δὲν ἔπηται φωνῆεν η h ἀφωνον, προφέρεται ὡς η δίφθογγος eu, οἷον emprunter δικνεῖται, parfum εὐωδία. Μένει ἐν γένει ἀρωνον μετά τὰ σύμφωνα g καὶ q, ὡς longue μυκρά, qui δστις.

16. Y, y. Προφέρεται ὡς τὸ ἡμέτερον u. Πρὸ τῶν συμφώνων m η n, συλλαχθέμενον μετ' αὐτῶν, προφέρεται ὡς ε, οἷον Olympē "Ολυμπία, nymphē νύμφη.

17. Τὸ y ἐν μέσῳ λέξεως μεταξὺ δύο φωνήεντων, ἐκλαμβάνεται ὡς δύο i, ὡς ayant ἔχων. Εἰς τὰ κύρικα γαλλικὰ ὄνόματα τηρετ τὴν ἀρχικὴν αὐτοῦ φωνὴν καίτοι μεταξὺ δύο φωνήεντων, ὡς Bayard Βαιάρδος.

Γ'. Ηερὶ τῷρ διφθόγγῳ καὶ τῷρ τριφθόγγῳ.

Des diphthongues et des triphthongues.

18. **Ai.** Προφέρεται ὡς ἡ ἡμετέρκ αι, οἶνον aimer αγαπᾷν.
19. **Ae.** Προφέρεται ὡς αι, οἶνον Aegos-Potamos.
20. **Au καὶ eau.** Προφέρονται ὡς ω, ώ; pauvre πτωχὸς, eau υδωρ.
21. **Ay.** Προφέρεται ὡς εῦ, οἶνον payer πληρόνειν.
22. **Ei.** Προφέρεται ὡς αι, οἶνον peine κόπος. Τονιζομένου τοῦ ἐκκαστον τῶν γραμμάτων προφέρεται ίδίκ, ώς οβέιρ ύπακούειν.
23. **Eu.** Ἡ ἐκρώνησις τῆς διφθόγγου ταύτης διδάσκεται διὰ ζώσης φωνῆς. Εἰς οὓς χρόνους τοῦ ὥντος ανοίρεται ἔχειρ ἀπαντῷ προφέρεται ὡς ἀπλοῦν ι. Τονιζομένου τοῦ ἐκκαστον τῶν γραμμάτων προφέρεται ίδίκ, ώς réussir ἐπιτυγχάνειν.
24. **Ey.** Προφέρεται ὡς εῦ, οἶνον dey ἡγεμῶν (Αἰγύπτιος).
25. **Oe.** Προφέρεται ὡς ε, οἶνον σεδήμε οἰδημα.
26. **Oi.** Προφέρεται ὡς οά, οἶνον moi, ἐγώ, point οὐδόλως.
27. **Ou.** Προφέρεται ὡς ου, οἶνον courir τρέχειν.
28. **Oeu.** Προφέρεται ὡς ἡ δίφθογγος ευ, οἶνον σεuf ωόν.
29. **Oei** Προφέρεται ὡς αι, συνεκφωνουμένου ὀλίγον τοῦ ο, οἶνον οιλ ὀφθικλυμός. Αἱ λοιπὲς δίφθογγοι τε καὶ τρίφθογγοι, ἀκόλουθοις: τὴν ύποδεικνυομένην ύπὸ τοῦ συνδυατμοῦ τῶν φωνηέντων αὐτῶν προφοράν, συμφώνως τοῖς ἀνωτέρω διθεῖσι κκνόσι.

Δ'. Ηερὶ τῷρ συμφώνων

Des consonnes.

30. **B, b.** Ἡ προφορά του διδάσκεται διὰ ζώσης φωνῆς. Ἐν τέλει λέξεως ἀκούεται μόνον εἰς τὰ κύρια ὄντοτα, ώς Jacob Ἰακώβ.
31. **C, c.** Προφέρεται ὡς κ πρὸ τῶν φωνηέντων a, o, u καὶ πρὸ τῶν συμφώνων ὡς σ δὲ πρὸ τῶν φωνηέντων e, i, y, οἶνον capable ικνός, colère ὀργὴ, culte λατρεία, éclairer φωτίζειν, ce οὗτος, citron λειμάνιον, cygne κύκνος.
32. **Sτρ.** Εὔριτσκόμενον πρὸ τῶν φωνηέντων a, o, u, καὶ ύποσημειούμενον διὰ

τῆς ὑποστιγμῆς cédille (ç) προφέρεται ως σ. E; δὲ τῇ λίξιν second diairesis καὶ τὰς παραγώγους ως γγ.

33. Τὸ ch προφέρεται υποκάρφως καὶ συρικτῶς ως chameau κάμηλος. Εἰς δὲ τὰς ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς ληφθείσας λέξεις ως κ., οἷον choléra χολέρα κλπ.

34. D, d. Η προφορὰ τοῦ συμφώνου τούτου εἶναι οἵκ ή τοῦ τ., εἰς τὴν λέξιν Ἀντώνιος μετὰ τὴν ἀφαίρεσιν τῆς συλλαβῆς ar. Ἐν τέλει λέξεως ἀκούεται μόνον εἰς τὸ κύρια ὄντος αὐτοῦ, οἷον David Δαυΐδ.

35. Σημ. Τὸ τελικὸν d συναπτόμενον μετὰ τοῦ φωνήσαντος τῆς ἐπομένης λέξεως ἀκούεται ως τ., οἷον grand arbre μέγα δένδρον.

36. F, f. Προφέρεται ως τὸ φ. Τελικὸν δὲ, καὶ ἐνούμενον μετὰ τοῦ φωνήσαντος τῆς ἐπομένης λέξεως προφέρεται ως ν., οἷον neuf enfants ἐννέα παιδία.

37. G, g. Πρὸ τῶν φωνηέντων a, o, u, καὶ πρὸ τῶν συμφώνων προφέρεται ως γγ, οἷον galon παρυφή, gosier λάρυγξ, guérir θεραπεύειν, gloire δόξα. Πρὸ τῶν φωνηέντων e, i, y προφέρεται ως j, οἷον sage σοφὸς, gibier αἴγρα, gymnase γυμνάσιον.

38. Σημ. Τὸ γ μετὰ τοῦ n προφέρεται ἐν γένει ως τὸ νῖτης εἰς τὴν λέξιν Maxilitz, οἷον dignité δέξια. Ἐξιροῦνται αἱ ἐκ τῆς Ἑλληνικῆς λέξεις εἰς ἀς καὶ τοι πρὸ τοῦ n προφέρεται ως καὶ πρὸ τῶν φωνηέντων a, o, u, οἷον gnomon γνῶμων κλπ.

39. H, h. Τὸ σύμφωνον τοῦτο ἀλλοτε μὲν εἶναι δασὺ καὶ προφέρεται ως 1/4 τοῦ χ, ως le héros ὁ ἥρως, καὶ ἀλλοτε ψιλὸν ή ἀφωνον, μηδόλως προφερόμενον, ως Γ' homme ὁ ἄνθρωπος.

40. Σημ. Λι λέξεις αἱ ἔχουσαι τὸ h δασύ, σημειοῦνται ἐν τοῖς λεξικοῖς δι' ἐνδεικτικούς.

41. J, j. Προφέρεται πάντοτε ως τὸ g πρὸ τῶν φωνηέντων e, i, y, οἷον Jérôme Ἱερώνυμος.

42. K, k. Ως τὸ Ἑλληνικὸν κ.

43. L, l. Προφέρεται ἐν γένει ως τὸ Ἑλληνικὸν λ. "Οταν πρὸ αὐτοῦ ὑπάρχῃ μίκ τῶν διφθόγγων αἱ, ηἱ εἱ, ηἱ τρίφθογγος αἱ, δὲν ἀκολουθεῖ δὲ φωνήσειν, τὸ i τῆς διφθόγγου η τριφθόγγου προφέρεται ιδίᾳ, τὸ δὲ l προφέρεται ως γ, οἷον travail ἔργων, οἷι δρθαλυδίς, conseil συμβουλὴ κλπ.

44. Τὸ ἡμετὲρ μόνον τὸ ἡ προφέρεται εἰς μὲν τὴν φύματαν ὡς γ., οἷον habiller ἐνδύειν εἰς τ' ἄλλα δὲ μέρη τοῦ λόγου, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ, ὡς λ., οἷον ville πόλις.

45. M, m. 'Ω; τὸ ἑλληνικὸν ἐν γένει μ., οἷον maman μήτηρ.

46. N, n. 'Ω; τὸ ἑλληνικὸν ν. Τὸ σύμφωνον τοῦτο καὶ τὸ σύμφωνον m, ἐν τέλει συλλαβῆς, ἢ λέξεως προφέρονται ὑπορρίνως, οἷον indéfini ἀόριστος, nom ὄνομα.

47. P, p. 'Ω; τὸ ἑλληνικὸν π. Πρὸ τοῦ ἡ ἀποσιωπᾶται, οἷον prompt ταχύς. Πρὸ τοῦ m τηρεῖ τὴν φωνὴν τοῦ π., οἷον tympan τύμπανον.

48. Q, q. 'Ω; τὸ ἑλληνικὸν κ.

49, R, r. 'Ως τὸ ἑλληνικὸν β. Ἐν τέλει λέξεως ἀποσιωπᾶται μὲν, ἐν γένει, ὅταν πρὸ αὐτοῦ ὑπάρχῃ ε., οἷον aimer ἀγαπᾶν προφέρεται δὲ ὅταν πρὸ τοῦ ε ὑπάρχῃ f ἢ v, οἷον enfer ἄδης, hiver χειμὼν, καὶ ὅταν πρὸ τοῦ g ὑπάρχῃ i ἢ u, ὡς jour ἡμέρα, soir ἐσπέρας.

50. S, s. 'Ως τὸ ἑλληνικὸν ἐν γένει σ., ὡς sept ἔπτιχ. Ἐν μέσῳ λέξεως, μεταξὺ δύο φωνηέντων προφέρεται ὡς ζ, οἷον saisir δράτεσθαι.

51. T, t. 'Ως τὸ ἑλληνικὸν ἐν γένει τ. Προφέρεται ὡς σ, εἰς τὰς συλλαβὰς εἰς tion, tien, tial, tiel, tieux καὶ tie, οἷον condition συνήκη, patient ὑπομονητικός, partial μεροληπτικός, partiel μερικός, ambitieux φιλόδοξος, prophétie προφητεία, annexat ὅμως τὴν φωνὴν τοῦ t ἐκν πρὸ αὐτοῦ ὑπάρχῃ s ἢ x.

52. V, v. 'Ως τὸ ἑλληνικὸν θ.

53. X, x. Προφέρεται ἐν γένει, ὡς ξ. 'Ως ζ δὲ ὅταν εὑρισκόμενον ἐν τέλει λέξεως, συνάπτεται μετὰ τοῦ ἀρκτικοῦ φωνήεντος τῆς ἐπομένης, οἷον beaux enfants ὁμοίως παιδία.

54. Z, z. 'Ως τὸ ἑλληνικὸν ζ. Οἷον zèle ζῆλος. Ἐν τέλει λέξεως, μεμούεται μόνον εἰς τὰ κύρια ὄνόματα, οἷον Suez Σουέζ.

Ανακεφαλαιώσις τῶν περὶ προφορᾶς κανόνων.

Γύμνασια.—Exercice.

Τὰ γράμματα, τὰ φωνήντα καὶ (et) τὰ σύμφωνα.—Τὰ μηκρὰ καὶ τὰ βραχέα.—Η δέεται, ή βιβρεῖται καὶ ή περιπομένη.—Αἱ συλλαβαῖς, αἱ δίφθογγοι καὶ αἱ τρίφθογγοι.—Αἱ λέξεις καὶ δὲ λόγος.—Τὸ φωνῆν εἰναι (est) ἀφωνον, κλειστὸν καὶ ἀνοικτόν.—Βεβλίον, ἐντελῶς, ἐσκέφθη, τρώγομεν, καλοῦσιν.—Ἀγκθότης, παρατηρῶ.—Γυνὴ, παιδίον, Μέντωρ.—Κχλῶς, μέσον, τὸ αὐτό.—Ἐγκρότης, ἀνέξιος, ἀτελής, ἀθῶος, ἐποχὴ, δκνεῖεσθαι, εὐωδία, μακρά, δστις.—Ολυμπος, νύμφη, ἔχων, Βετζρόδος.—Ἀγκπάχη, πτωχὸς, θύδωρ, πληρόνειν.—Κόπος, ύπακουέιν.—Ἐγειν, ἐπιτυγχάνειν.—Πηγεύων, οἰδημαχ, ἔγω, οὐδόλως, τρέγειν, ὡδὸν, δρθικλυμός.

Ικκώδης, ικανός, ὄργη, λατρεία, φωτίζειν, λειμόνιον, κύκνος.—Δεύτερος, κάμηλος, χολέρα.—Ἐννέα παιδίχ, πκρυφή, λάρυγξ, θερκπεύειν, δόξη.—Σοφὸς, ἄγρος, γυμνάσιον.—Ἄξια, γνώμων, πήρως, ἀνθρωπος.—Ιερώνυμος, ἐργασίχ, δρθικλυδός, συμβουλή.—Ἐνδύειν, πόλις, μάτηρ, ἀδριστος, ὅνομα.—Ταχὺς, τύμπανον, ἀγκπάχη, φδης, χειμῶν, ήμέρα, ἐσπέρχει.—Δράττεσθαι, ὑπομονητήκος, μεροληπτικός, μερικός, φιλόδοξος, προφητεία.—Ωρεῖς παιδίχ, ζῆλος, Σουέζ.

Οδηγία.—Ο διδάσκαλος ὑπαγορεύει ἑλληνιστὶ, δὲ μαθητὴς γράφει ἐπὶ τοῦ πίνακος γαλλιστὶ τὰς ἐκφανουμένας ὑπὸ τοῦ διδασκάλου λέξεις, λέγων ταῦτο γέρνως τὸν λόγον δι' ὃν ἡ γραφεῖται λέξις προφέρεται κατὰ τοῦτον ἡ κατ' ἔκεινον τὸν τρόπον.—Ανάγκη δὲ νὰ διπανηθῇ ἡ ἀ. τριμηνία ἐξ ὀλοκλήρου εἰς ἐκμάθησιν καὶ ἐπενάληψιν τῶν περὶ ἀναγνώσσως κανόνων τότε ἀργεται ἀνάγνωσις, ἐκ κειμένου, καὶ ἡ διδασκαλία τῶν ἐπουμένων τῆς γραμματικῆς μερῶν.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'.

Περὶ τῶν μερῶν τοῦ λόγου.

Des parties du discours.

55. Τὰ μέρη τοῦ λόγου τῆς γαλλικῆς γλώσσης εἰσὶ δέκα.

Λ' article τὸ ἀρθρον Le participe ή μετοχὴ

Le substantif τὸ οὐσιαστικὸν L' adverbe τὸ ἐπίρρημα

Λ' adjectif τὸ ἐπίθετον La préposition ή πρόθεσις

Le pronom ή ἀντωνυμίκ

La conjonction ή σύνδεσμος

Le verbe τὸ ῥῆμα L' interjection τὸ ἐπιφώνημα.

56. Τὰ ἔξι πρῶτά εἰσι μεταβλητά (variables), τὰ λοιπά ἀμετάβλητα (invariables).

57. Παρεπόμενα (attributs) τοῦ ἀρθροῦ, τοῦ οὐσιαστικοῦ καὶ τοῦ ἐπίθετου εἰσὶ τὸ γένος (le genre), ὁ ἀριθμὸς (le nombre) καὶ ἡ πτῶσις (le cas). Τῇ μετοχῇ, ἐκτὸς τῶν ἀνωτέρω, παρέπονται ὁ χρόνος (le temps), ἡ φωνή (la voix) καὶ ἡ συζυγία (la conjugaison). τῷ δὲ ῥήματι, ὁ ἀριθμὸς, τὸ πρόσωπον (la personne), ἡ φωνή, ἡ συζυγία, ὁ χρόνος καὶ ἡ ἔγκλισις (le mode).

58. Γένη δύο, ἀρσενικὸν (masculin), καὶ θηλυκὸν (féminin). Ἀριθμοὶ δύο, ἑνικὸς (singulier) καὶ πληθυντικὸς (pluriel). Πτώσεις ἔξι, ὄνομαστικὴ (nominatif), γενικὴ (génitif), δοτικὴ (datif), αἰτιατικὴ (accusatif), ἀφαιρετικὴ (ablatif), κλητικὴ (vocatif).

59. Σημ. 'Η ἀρχιρετικὴ τῆς γαλλικῆς μεταφράζεται Ἑλληνιστὶ δύο γενικῆς μετὰ τῆς προθέσεως; ἐκ η π α ρ ζ, η δ; αἰτιατικῆς μετὰ τῆς προθέσεως; ἀ π ο.

Θέμα α.

Thème I.

Τὰ (les) μέρη τοῦ λόγου εἰπὲ (sont) δέκα (dix). — Τὰ διαιροῦται (on les divise) εἰς (en) κλιτά καὶ (et) εἰς ἀκλιτά. — Κλιτά εἰσιν ἔξι (six), ἀκλιτά τέσσαρα (quatre). — Τὸ (le) ἀρθρον, τὸ οὐσιαστικὸν, τὸ ἐπίθετον, ἡ ἀντωνυμίκ, τὸ ῥῆμα, ἡ μετοχὴ, τὸ ἐπίρρημα, ἡ πρόθεσις, ὁ σύνδεσμος καὶ τὸ ἐπιφώνημα. — Τὰ παρεπόμενά εἰσι, τὸ γένος, ὁ ἀριθμὸς, καὶ ἡ πτῶσις. — Τὰ γένη εἰσὶ δύο (deux), τὸ ἀρσενικόν καὶ τὸ θηλυκόν. — Λι πτώσεις εἰπὲν ἔξι, ἡ ὄνο-

μαστική, ἡ γενική, ἡ δοτική, ἡ αἰτιατική, ἡ κλητική καὶ ἡ ἀφιερωτική.—Οἱ ἀριθμοί εἰσι δύο, ὁ ἑνικὸς καὶ ὁ πληθυντικός.—Τὰ πρόσωπά εἰσι τρίχ, τὸ πρῶτον (la première), τὸ δεύτερον (la deuxième) καὶ τὸ τρίτον (la troisième).—Αἱ φωναί εἰσι τέσσαρες.—Οἱ χρόνοι εἰσὶν ὅκτω (huit).—Αἱ ἐγκλίσεις εἰσὶ πέντε (cinq).

ΚΕΦΑΛΛΙΟΝ Γ'.

A'. Περὶ ὄριστικοῦ ἀρθρου.

De l' article défini.

60. Τὸ ἀρθρὸν εἶναι le (ὁ), la (ἡ), les (οἱ καὶ αἱ). Υπόκειται εἰς δύο εἰδῆ μεταβολῶν, τὴν ἔκθλιψιν (l' élision) καὶ τὴν συναίρεσιν (la contraction).

61. Η ἔκθλιψις συνίσταται εἰς τὴν ἀφάίρεσιν τῶν φωνηέντων α καὶ ε) ἀντὶ τῶν ὀποίων τίθεται ἡ ἀπόστροφος (l' apostrophe) () πρὸ φωνήεντος ἡ πρὸ h ἀφώνου, οἷον l' amitié ἡ φιλίx, l' homme ὁ ἀνθρώπος.

62. Η συναίρεσις συνίσταται εἰς τὴν ἔγωσιν τῶν ἀρθρων le καὶ les μετὰ μιᾶς τῶν προθέσεων de καὶ à, τῆς μὲν ἐν τῇ γενικῇ τῇς δὲ ἐν τῇ δοτικῇ.

63. Τὸ ἀρθρὸν la οὐδέποτε συναίρεται μετὰ τῶν προθέσεων de καὶ à, εἰς τὸν ἑνικὸν ἀριθμόν, ἀπ' ἐνκυτίχις εἰς τὸν πληθ. τοῦ τε ἀρσ. καὶ τοῦ θηλ. τὸ ἀρθρὸν εἶναι πάντοτε συνηρημένον.

Κλίσις τοῦ ἀρθροῦ.

A'. Πρὸ φωνήεντος ἡ h ἀφώνου, εἰς τε τὸ θηλ. καὶ ἀρσ.

Ἐνικός.

Ἀρτενικόν.

N.	L' (e)
G.	de l' (e)
D.	à l' (e)
Ac.	l' (e)
Ab.	de l' (e)
V.	o.

Θηλυκόν.

L' (a)
de l' (a)
à l' (a)
l' (a)
de l' (a)
o.

Β'. Κλίσις του ἀρθρου πρὸ συμφώνου ἢ h διστέως.

Ἐνικός.

Ἄρσενικόν.	Θηλυκόν.
N. Le	La
G. du	de la
D. au	à la
Ac. le	la
Ab. du	de la
V. ô.	ô.

Κλίσις του ἀρθρου, εἴτε πρὸ συμφώνου εἴτε πρὸ φωνήσεως,
διά τε τὸ ἀρσενικὸν καὶ τὸ θηλυκόν.

Πληθυντικός.

N.	Les
G.	des
D.	aux
Ac.	les
Ab.	des
V.	ô.

Κλίσις ὡν αρχήτων.

Ἄρσενικῶν.

Ἐνικός.

Ηρὸς φωνήσεως ἢ h ἀρθρου.	Πρὸ συμφώνου ἢ h διστέος.
N. l' ami ὁ φίλος, l' homme me ὁ ἄνθρωπος,	Le livre τὸ βιβλίον, le héros ὁ ἥρως,
G. de l' ami, de l' homme	du livre, du héros
D. à l' à l'	au aù
Ac. l' l'	le le
Ab. de l' de l'	du du
V. ô û	ô û

Θηλυκῶν.

N. Ὡ ἀμεὴψυχὴ, Ὡ ἡ ώρα, La femme ἡ γυνὴ, la haine,

τὸ μῆτος,

G. de l'	»	de l'	»	τὸ	μῆτος,	
D. à l'	»	à l'	»	à la	»	à la
Ac. l'	»	l'	»	la	»	la
Ab. de l'	»	de l'	»	de la	»	de la
V. ô	»	ô	»	ô	»	ô

Πληθυντικές.

Διά τε τὰ θηλ. καὶ τὰ ἀρσ. πρὸ φων., πρὸ συμφ. καὶ πρὸ τοῦ h.

N. Les amis, les livres, les femmes, les âmes, les heures, les héros

G. des	»	des	»	des	»	des	»
D. aux	»	aux	»	aux	»	aux	»
Ac. les	»	les	»	les	»	les	»
Ab. des	»	des	»	des	»	des	»
V. ô	»	ô	»	ô	»	ô	»

Θέμα α. 6.

Ο φίλος, τὸ βιβλίον, ἡ γυνὴ, καὶ (et) ἡ ψυχή.—Παρὰ τοῦ φίλου, παρὰ τῆς γυναικὸς, παρὰ τῶν φίλων, παρὰ τῶν γυναικῶν, ἐκ τῶν βιβλίων, ἀπὸ τὰ βιβλία.—Τοῦ βιβλίου, τοῦ φίλου, τῆς γυναικὸς, τῆς ψυχῆς.—Εἰς τὸν φίλον, εἰς τὸ βιβλίον, εἰς τὴν γυναικαν, εἰς τὴν ψυχὴν, εἰς τὰ βιβλία, εἰς τοὺς φίλους, εἰς τὰς γυναικας, εἰς τὰς ψυχὰς.—Τὸν φίλον, τὸ βιβλίον, τὴν γυναικαν, τὴν ψυχὴν, ἀπὸ τὰς τραπέζας (tables), τὰς μητέρας (mères), τὰ βιβλία, τὰς ψυχὰς, τοὺς φίλους.—Ω βιβλία, ὁ φίλοι, ὁ γυναικες, ὁ ψυχή.—Ω ἀνθρώπε, ὁ βιβλίον.—Τὸ φόρεμα (habit), τοῦ φορέματος, εἰς τὸ φόρεμα, ὁ φόρεμα, τὰ φορέματα, ἀπὸ τὰ φορέματα, ἐκ τῶν φορεμάτων.—Ο νῖφας, αἱ ωραὶ, τῶν ωρῶν, ἀπὸ τὰς ωρας.

B'. Περὶ ἀορίστον ἄρθρον.

De l' article indéfini.

64. Τὸ ἀριθμητικὸν ἐπίθετον un, θηλυκὸν une, ἐκλαχμέζεται καὶ ὡς ἀριθμον ἀδριστον. Κάρμομεν χρῆσιν αὐτοῦ ὅταν τὸ ὄνομα

έμφανη ἐν ἀτομον ἀόριστον ἢ πρᾶγμα μὴ ὑποκείμενον εἰς μερι-
σμὸν, ὅπερ ἐκφέρεται εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ἀνάρθρως, ἢ καὶ διὰ τῆς
ἀορίστου ἀντωνυμίκης τίς.

Κλίσις τοῦ ἀορίστου ἄρθρου.
Ἐγκώδης.

Ἄρσενικόν.

Θηλυκόν.

N. Un

Une

G. d' »

d' »

D. à »

à »

Ac. »

»

Ab. d' »

d' »

"Ανευ πληθυντικοῦ.

Κλίσις ὁ νομός των.

Ἄρσενικῶν.

N. Un homme ἄνθρωπός (τις) Un livre βιβλίον (τι)

G. d' un » ἄνθρωπου d' un » βιβλίου

D. à un » εἰς ἄνθρωπον à un » εἰς βιβλίον

Ac. un » ἄνθρωπον un » βιβλίον

Ab. d'un » παρ' ἄνθρωπου d' un » ἐκ βιβλίου.

Θηλυκῶν.

N. Une femme γυνή (τις) Une lampe λυχνία (τις)

G. d' une » γυναικός d' une » λυχνίας

D. à une » εἰς γυναικῶν à une » εἰς λυχνίαν

Ac. une » γυναικας une » λυχνίαν

Ab. d'une » παρὰ γυναικός d' une » ἐκ λυχνίας.

Θέμα γ'.

Φέλος ἦλθεν (est venu).—"Εχω (j' ai) βιβλίον καὶ κονδύλιαν.
—"Εχω ἀνάγκην (j' ai besoin) φίλου.—"Ωμίλησα (j' ai parlé) εἰς
φίλον.—Εἶδον (j' ai vu) φίλον ἀφιχθέντα (arrivé) ἐκ Κωσταντι-
νουπόλεως (de Constantinople).—Ηχοὰ φίλου ἀφιχθέντος ἐκ
Κωνσταντινουπόλεως; ἔμαθον (j' ai appris) τὴν εἰδησιν ταύτην

(cette nouvelle). — Ἐκ λυχνίας κρεμασμένης (pendue). — Απὸ κήπου (jardin) ὁ πωροφόρον (fruitier). — "Εχομεν (nous avons) φίλον πιστὸν (fidèle).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ηερὶ σχηματισμοῦ τοῦ πληθυντικοῦ.

De la formation du pluriel.

65. Ο πληθυντικὸς σχηματίζεται ἐν γένει, εἰς τὰ οὐσιαστικὰ καὶ τὰ ἐπίθετα, προσλήψει τοῦ s εἰς τὸν ἔνικὸν, οἷον le père ὁ πατὴρ, les pères οἱ πατέρες. La vertu ἡ ἀρετὴ, les vertus αἱ ἀρεταῖ. Le bon ὁ καλὸς, les bons οἱ καλοί.

'Εξ αιρέσεις.

66. Τὰ λήγοντα εἰς τὸν ἔνικὸν εἰς s, x, z δὲν μεταβάλλονται εἰς τὸν πληθυντικὸν, οἷον le héros ὁ ἥρως, les héros οἱ ἥρωες, la voix ἡ φωνὴ les voix αἱ φωναὶ, le nez ἡ φύση, les nez αἱ φύνες.

67. Τὰ λήγοντα εἰς τὸν ἔνικὸν εἰς au ἡ eu προσλαμβάνονται εἰς τὸν πληθυντικὸν x, ως l'eau τὸ ὕδωρ, les eaux, le cheveu ἡ θρίξ, les cheveux. Τὸ οὐσιαστικὸν landau ζυμαξά (ζυμίκλειστος), καὶ τὸ ἐπίθετον bleu κυανοῦς, λακυθένουσι κατ' ἐξήρεσιν s εἰς τὸν πληθυντικόν.

68. Ἐκ τῶν εἰς οὐ λακυθένουσιν x ἀντὶ s εἰς τὸν πληθυντικὸν μόνα τὰ ἀκόλουθα:

bijou	κόσμημα,	hibou	γλαυκός,
caillou	γάλιξ,	rōu	φρεΐρ,
chou	κράμβη,	joujou	ζηθυρώνα.
genou	γάνον,		

69. Τὰ λήγοντα εἰς al εἰς τὸν ἔνικὸν, τρέπουσι τὴν κατέληξιν ταύτην εἰς aux εἰς τὸν πληθ., οἷον le général ὁ στρατηγός, les généraux οἱ στρατηγοί. Σχηματίζονται δὲ προσλαμβάνονται s εἰς τὸν ἔνικὸν τὰ ἀκόλουθα.

Οὐσιαστικά μέν:

bal χορός,
cantal εἰδος τυροῦ,
nopal ίνδοσυκῆ,
carnaval ἀπόκρεως,
régal εὐωχία,
chacal θώς,
pal πάσταλος,
cal τύλος,

Ἐπίθετα δέ:

amical φιλικός,
final τελικός,
glacial παγετώδης,
matinal πρωινός,
nasal έρρινος,
naval ναυτικός,
pascal πασχαλινός,
théâtral θεατρικός.
fatal ἀπαίσιος.

70. Έκ τῶν ληγόντων εἰς ail εἰς τὸν ἑνικὸν, τρέπουσι τὴν απτάληξιν τκύτην εἰς τὸν πληθυντικὸν τῶν εἰς aux μόνα τὰ ἔξης οὐσιαστικά: bail ἐκμίσθωσις, émail σμίλτος, corail κοράλιον, soupirail ἀναπνευστήριον, travail ἐργασία, vantail θυρόφυλον, vitrail θυρὶς θελίνη. Τὸ δὲ οὐσιαστικὸν ail σκρόδον, ἐκτὸς τοῦ δμακλοῦ πληθυντικοῦ ails, ἔχει καὶ πληθυντικὸν ἀνώμαλον aulx, προφερόμενον ω. Τὰ λοιπὰ ἐκ τῶν εἰς ail προσλαμβάνουσιν s.

71. Τὰ οὐσιαστικά ciel οὐρανός, œil ὄφθαλμός καὶ αἴευλ πάππος ἢ πρόγονος, ἔχουσι πληθυντικὸν δμακλὸν καὶ ἀνώμαλον.

72. Μεταχειριζόμεθα τὸν δμακλὸν ciels ἵνα σημάνωσεν τοὺς χειροποιήτους οὐρανούς καὶ cieux διὰ νὰ ἐννοήσωμεν τὸ στερέωμα.

73. Μεταχειριζόμεθα τὸν δμακλὸν œils μόνον εἰς τὰς ἔξης συνθέτους ἥλεξις: les œils-de-bœuf οἱ φεγγίται, les œils-de-bouc οἱ θυρίδες, les œils-de-chat οἱ ἀγάθιαι (εἶδος πολυτίμων λίθων) καὶ les œils-de-perdrix οἱ (ἔσωθεν τῶν δακτύλων) τύλοι. Εἰς πᾶσαν ἀλλην περίπτωσιν κάμνοντες χρῆσιν τοῦ ἀνώμαλου πληθυντικοῦ ὡς mes yeux οἱ ὄφθαλμοί μου, les yeux du bouillon οἱ φυταλίδες τοῦ ζωμοῦ, les yeux du pain οἱ πόροι τοῦ ἄρτου κλπ.

74. Μεταχειριζόμεθα τὸν δμακλὸν πληθυντικὸν les aïeuls ἵνα σημάνωσεν τοὺς πλέπους καὶ τὸν ἀνώμαλον les aieux διὰ νὰ ἐννοήσωμεν τοὺς ἀπομεμακρυσμένους προγόνους.

75. Τὸ ἐπίθετον tout πᾶς, εἰς τὸν ἀρτ. πλ. τρέπει τὸ t εἰς s. Τὸ δὲ κύριον ὄνδυστας κλίνονται ἀνάσθρωψ καὶ μόνον εἰς τὸν ἑνι-

κὸν ἀριθμόν. Λαμβάνουσι δὲ ἄρθρον καὶ σημεῖον πληθ. s, ἢ x, (κατὰ τὴν κατάληξιν αὐτῶν), δταν ἐκλαμβάνωνται ὡς οὐσιαστικὰ κοινὰ ἢ ὡς ὀνόματα οἰκογενείς, καὶ οὐχὶ ὅπως ὑποδείξωσιν ἄτομον.

Θέμα α'.

Ο πατήρ καὶ οἱ πατέρες.—Η ἀρετὴ καὶ αἱ ἀρεταῖ.—Ο νῦν καὶ οἱ νῦνες.—Η φωνὴ καὶ αἱ φωναῖ.—Η ἥτις καὶ αἱ ἥτιες.—Τὸ ὄδωρ καὶ τὰ ὄδωτα.—Η θρῖξ καὶ αἱ τρίχες.—Η (ἡμίκλειστος) ἀμυξῖς καὶ αἱ (ἡμίκλειστοι) ἀμυξῖαι.—Ο κυανοῦς καὶ οἱ κυανοῖ.—Τὸ κάσμημα, τὰ κασμῆματα.—Ο χάλιξ, οἱ χάλικες.—Η κράμβη, αἱ κράμβαι.—Τὸ γόνυ, τὰ γόνυτα.—Η γλαῦξ, αἱ γλαῦκες.—Η φύειρ, αἱ φύειρες.—Τὸ ἀθυρμα, τὰ ἀθύρματα.—Ο στρατηγὸς καὶ οἱ στρατηγοί.—Ο χορὸς καὶ οἱ χοροί.—Ο (έλθετικὸς) τυρὸς καὶ οἱ (έλθετικοι) τυροί.—Η ἴνδοσυκῆ καὶ αἱ ἴνδοσυκαῖ.—Η ἀπόκρεως καὶ αἱ ἀπόκρεω.—Η εὐωχίκη καὶ αἱ εὐωχίκαι.—Ο θῶς καὶ οἱ θῶες.—Ο πάσσαλος καὶ οἱ πάσσαλοι.—Ο τύλος καὶ οἱ τύλοι.—Ο φιλικὸς καὶ οἱ φιλικοί.—Ο τελικὸς καὶ οἱ τελικοί.—Ο παγετώδης καὶ οἱ παγετώδεις.—Ο πρωινὸς καὶ οἱ πρωινοί.—Ο ἔρρινος καὶ οἱ ἔρρινοι.—Ο ναυτικὸς καὶ οἱ ναυτικοί.—Ο πασχαλινὸς καὶ οἱ πασχαλινοί.—Ο θεατρικὸς καὶ οἱ θεατρικοί.—Ο ἀπαίσιος καὶ οἱ ἀπαίσιαι.—Η ἐκμίσθωσις, αἱ ἐκμισθώσεις.—Ο σμίλτος, οἱ σμίλτοι..—Τὸ κοράκιον, τὰ κοράκια.—Τὸ ἀναπνευστήριον, τὰ ἀναπνευστήρια.—Η ἐργασίκη, αἱ ἐργασίκαι.—Τὸ θυρόφυλλον, τὰ θυρόφυλλα.—Η (ὑελίνη) θυρίς, αἱ (ὑελίναι) θυρίδες.—Τὸ σκόροδον, τὰ σκόροδα.—Ο οὐρανὸς, οἱ οὐρανοὶ (ἀμφοτέρους τοὺς πληθυντικ.).—Ο πάππος, οἱ πάπποι καὶ πρόγονοι.—Ο δρικαλμὸς, οἱ δρικαλμοί.—Οι φεγγάται, αἱ θυρίδες, οἱ ἀγάθαι καὶ οἱ τύλοι.—Αἱ φυσαλίδες τοῦ ζωμοῦ.—Πᾶς, πάντες.—Ο Γεώργιος καὶ οἱ δύο (et les deux) Αλέξανδροι.

Θέμα β'.

Ο ἀδελφὸς καὶ οἱ ἀδελφοί.—Τὸ βιβλίον καὶ τὰ βιβλία.—Η γυνὴ καὶ αἱ γυναῖκες.—Ο πίνακ (le tableau) οἱ πίνακες.—Τὰ ὄδωτα τεῦ ποτκυοῦ (fleuve).—Αγαπῶ (j'aime) τὰ κυνικὰ φιρέμικ-

τα.—Τὰ γύνατα τῶν ἵππων (*cheval*).—Τὰ κοσμήματα τῶν γυναικῶν.—Ἡ χρῆσις (*l'emploi*) τῶν χαλίκων.—Τὰ φύλλα (*les feuilles*) τῶν κορμάδων.—Ἐδαπένησεν (*il a dépensé*) εἰς τὰ ἀθύρματα δέκα δραχμὰς (*drachmes*).—Αἱ γλαῦκες φαίνονται (*paraissent*) τὴν νύκταν (*la nuit*).—Οἱ χοροί, αἱ ἀπόκρεων καὶ αἱ εὐωγίξι παρηγόλιον (*sont passés*).—Οἱ πάσταλοι καὶ οἱ τύλοι.—Αέξεις (*des mots*) ναυτικά.—Στιγμαὶ (*des moments*) ὀλέθριαι.—Ἡγόρος (*j'ai acheté* τὰ κοράλια τοῦ Γεωργίου (*de Georges*).—Αἱ ἐργασίαι, αἱ θυρίδες καὶ τὰ θυρόφυλλα.—Δέν ἀγαπῶ (*je n'aime pas*) τὰ σκόρδα.—Οἱ οὐρανοί.—Τὰ φορέματα τῶν πάππων.—Οἱ ὀφικλημοὶ τοῦ Γεωργίου.—Οἱ ζηρώποι.—Οἱ δύο Κωνσταντῖνοι (*Constantin*).—Οἱ Σωκράτεις καὶ οἱ Πλούταρχοί εἰσι σπάνιοι (*rares*). —Οἱ Στουάρται ὑπῆρξαν δυστυχεῖς.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε'.

Περὶ ἐπιθέτου.

De l'adjectif.

A'. Περὶ σχηματισμοῦ τοῦ θηλυκοῦ.

De la formation du féminin.

76. Πᾶν ἐπίθετον ἀρσενικὸν προσλαμβάνει ἐν τῷ τέλει ἐν εἴδησι σχηματισμὸν τοῦ θηλυκοῦ, οἷον *sensé* συνετός, θηλ. *sensée*.

Ἐξ αἰρέσεις.

77. "Οταν τὸ ἀρσενικὸν ἐπίθετον καταλήγῃ εἰς εἴδησι γένους κοινοῦ, οἷον *honnête* δ τίμιος, *honnête* ἡ τιμή. Ήλην τῶν διγενῶν οὐσιαστικῶν: *maitre* κύριος, *prêtre* ιερεὺς, *prince* ἥγεμὼν, *traître* προδότης, *hôte* ξενοδόχος, *tigre* τίγρις, *prophète* προφήτης, *nègre* αἰθίοψ, *âne* ὄνος, *Suisse* Ελβετίς, ἥτινα σχηματίζουσι θηλ. προσλήψει τῆς καταλήξεως *sse*, οἷον *prêtresse* κλπ.

78. Τὰ λήγοντα εἰς εργαμένους θηλ. τρέποντα τὸ εἰς εἰς εἰς προσλαμβάνοντα εἴδησιν, ώς *amer* πικρός, *amère* πικρά κλπ.

79. Τὰ λήγοντα εἰς τα σχηματίζουσι θηλ. τρέποντα τὸ εἰς εἰς εἰς ν

καὶ προσλαμβάνοντας εἰς ἀφωνον, ὡς νιφ ζωηρὸς, θηλ. νιφε ζωηρός,
νευφ χηρεύων, νευφε χήρα κλπ.

80. Τὰ λήγοντα εἰς τὸ σχῆματίζουσι τὸ θηλ. τρέποντας τὸ Χ εἰς
σ καὶ προσλαμβάνοντας εἰς ἀφωνον, ὡς heureux ὁ εὔτυχης, heureuse
ἡ εὐτυχής. Ἐξιροῦνται τὰ ἐπίθετα doux γλυκὺς, faux ψευδής,
roux πυρρός, préfix ὁρισμένος, vieux γέρων, ὡν τὰ θηλυκὰ εἶναι
douce, fausse, rousse, préfixe, vieille.

81. Σημ. Τὰ ἐπίθετα beau ὄφρτος, jumeau δίδυμος, nouveau κακιός, fou
τρελλός, mou μαλλιώδης, vieux γέρων, πρὸ οὐτειστ. ἀργίζοντος ἀπὸ φωνήντος
ἢ ἡ ἀφώνου, τρέπονται εἰς bel, nouvel, fol, mol, vieil, jumel, σχῆματίζουσι δὲ
τὸ θηλ. ὡς ἀκολούθως: belle, nouvelle, folle, jumelle, vieille.

82. Τὰ λήγοντα εἰς el, eil, et, en, on, καὶ τὰ μονοσύλλαβην
εἰς as καὶ os διπλασιάζουσι τὸ τελικὸν σύμφωνον τοῦ ἀρσενικοῦ
καὶ προσλαμβάνουσιν εἰς ἀφωνον, οἷον tel τοιοῦτος, θηλ. telle,
pareil ὅμοιος, θ. pereille. muet ἀφωνος, θ. muette, ancien ἀρ-
χαῖος, θ. ancienne, bon ἀγαθός, θ. bonne, gras παχὺς, θ. grasse,
gros χονδρός, θ. grosse. Σὺν τούτοις καὶ τὰ ἔξης, paysan χωρικός,
θηλ. paysanne, épais πυκνός, θ. épaisse, exprès ἕρτης, θ. expresse,
profès ὄρκωτης, θ. professe, gentil χαρίεις, θ. gentille, nul οὐ-
δεὶς, θ. nulle, sot ἀνόητος, θ. sotte, vieillot γερόντιον, θ. vi-
eillotte.

83. Σημ. Τὰ ἐπίθετα complet πλήρης, concret πηκτός, discret ἔχεμος,
secret μυστικός, inquiet ἀνήσυχος, replet εὐτραφής, σχῆματίζουσι θηλ. προσ-
λήψαι τοῦ εἰς ἀφώνου χωρίς νῦν διπλασιάσωσι τὸ τελικὸν t, βαρυτονοῦσι δὲ τὴν
παραλήγουσαν τοῦ θηλυκοῦ, ὡς complète, discrète, secrète, inquiète κλπ.

84. Τὰ λήγοντα εἰς eur σχῆματίζουσιν ἐν γένει θηλ. τρέποντας
τὴν κατάληξιν ταύτην εἰς euse, ὡς voyageur ταξειδιώτης, θηλ. voyageuse.—Ἐκ τούτων τὰ εἰς teur σχῆματίζουσι θηλ. τροπή
τῆς καταλήξεως ταύτης εἰς trice καὶ οὐχὶ εἰς teuse μόνα τὰ εἰς
τοῦ λατινικοῦ παραγόμενα, ὡς protecteur προστάτης, θηλ. protectrice.

85. Τὰ λήγοντα εἰς érieur σχῆματίζουσι θηλ. κατὰ τὸν ἀρχι-
κὸν κανόνα, ὡς supérieur ὑπέρτερος, θηλ. supérieure. Σὺν τού-
τοις καὶ τὰ ἔξης: meilleur καλητερος, majeur ἐνήλικος, mineur
ἀνήλικος, ἐν θηλ. meilleure, minoire, majeure.

86. Τὰ ἀκόλουθα: ambassadeur πρέσβυς, empereur αὐτοκράτωρ, gouverneur παιδαγωγός, serviteur ὑπηρέτης, vengeur ἐξδικητής, ἔχουσι θηλ. ambassadrice, impératrice, gouvernante, servante, vengeresse.

87. Τὰ ἀρτενικὰ ἐπίθετα:

long μακρὸς,
oblong ἐπιμήκης,
jumeau δίδυμος,
bénin χρηστός,
malin κακεντρεγής,
coi ζῆρεμος,
favori εύνοος·μενος,
fais θροτερός,
tiers τριτεύων,
compagnon σύντροφος,

"Εχουσι θηλυκόν:
longue,
oblongue,
jumelle,
bénigne,
maligne,
coite,
favorite,
fraîche,
tierce,
compagne.

88 Τὰ ἐπίθετα blanc λευκός, sec ξηρός, franc ἐλεύθερος, προσλαμβάνουσιν εἰς τὸ θηλ. he, ὡς blanche, franche, sèche. Τὰ Turc Τοῦρκος, public δημόσιος καὶ caduc ὑπέργηρως, τρέπουσι τὸ ε εἰς que, ὡς Turque, publique, caduque, τὸ δὲ Grec "Ελλην, προσλαμβάνει que, ὡς Grecque.

Θέματα.

"Ο συνετός, ή συνετή.—Ο τέλμος, ή τιμία.—Ο κύριος ή κυρία.
—Ο ήγεμών, ή ήγεμονίς.—Ο προδότης, ή προδότις.—Ο ζενοδόχος, ή ζενοδόχης.—Ο τίγρις, ή τίγρις. Ο προφήτης, ή προφῆτις.—Ο αιθίοψ, ή αιθίοψ.—Ο ὄνος, ή ὄνος.—Ο ἐλθετός, ή ἐλθετίς.—Ο πικρός, ή πικρά.—Ο ζωηρός, ή ζωηρά.—Ο γηρεύων, ή γηράκη.—Ο εύτυχής, ή εύτυχης.—Ο γλυκύς, ή γλυκετή. Ο ψευδής, ή ψευδής.—Ο πυρρός, ή πυρρά.—Ο ώρισμένος, ή ώρισμένη.—Ο γέρων, ή γραῖκη.—Ο δίδυμος, ή δίδυμης ο καινός, ή καινή ο τρελλός, ή τρελλή ο μαλλιανός, ή μαλλιανή.—Ομοιος, δημοίκη τοιούτος, τοιούτη άρωνος, άρωνη άργαλος, άργαλη άργαλος, άγκυρή παγής, παγετής γονδρός, γονδρά ο χωρικός, χωρική πυκνός, πυκνή ήρητή άρκωτός, άρκωτη οχρίσια, γαρίσσας ούδετις, ούδεμίκη ο

Ελληνικός Γλωσσολόγος
1883 Αρχέτυπος Κείμενος

25

νόητος, ἡ ἀνόητος ἄνθρος (un homme) γερόντιον, γυνὴ (une femme) γερόντιον.—Ο πλήρος, ἡ πλήρης.—Ο πυκτὸς, ἡ πυκτή.—Ο ἐχέμυθος, ἡ ἐχέμυθος.—Ο ἀνήσυχος, ἡ ἀνήσυχος ὁ εὐτραφής, ἡ εὐτραφής.—Ο ταξιδιώτης, ἡ ταξιδιώτις.—Ο προστάτης ἡ προστάτις.—Ο ύπέρτερος, ἡ ύπερτέρη ὁ καλύτερος, ἡ καλητέρη ὁ ἔνθλικος, ἡ ἔνθλικος ὁ ἀνθλικός, ἡ ἀνθλικός.—Ο πρέσβυς, ἡ του πρέσβεως σύζυγος.—Ο αὐτοκράτωρ, ἡ αὐτοκράτειρα ὁ ὑπηρέτης ἡ ὑπηρέτρια ὁ ἐκδικητής, ἡ ἐκδικήτρια.—Μακρός, μακρά ἐπιμήκης, ἡ ἐπιμήκης δίδυμος, ἡ δίδυμη γροστός, γροστή ὁ κακεντρεχής, ἡ κακεντρεχής ὁ γῆραμος, ἡ γῆραιμος ὁ εύνοούμενος, ἡ εύνοουμένη ὁ δροσερός, ἡ δροσερή ὁ τριτεύων, ἡ τριτεύουσα ὁ σύντροφος, ἡ σύντροφη.—Ο λευκός, ἡ λευκή ὁ ἐλεύθερος, ἡ ἐλευθέρη ὁ ξηρός, ἡ ξηρά ὁ Τούρκος, ἡ Τούρκισσα ὁ δημόσιος, ἡ δημοσίη ὁ ύπεργηρως, ἡ ύπεργηρως ὁ Ἑλλην, ἡ Ἑλληνίς.

Θέματα.

Tὸ ὄδωρ (l'eau) εἰναι καλόν.—Μίκρη γυνὴ τιμία.—Μίκρη ξενοδόχος ἔχει (a) μίκρη τιγρίδα.—Η ἀδελφή μου (ma sœur) εἰναι (est) υπερήφανος.—Η κόρη αὕτη (cette jeune fille) εἰναι ζωηρὰ, ζηλότυπος (ἀρσ. jaloux) καὶ γλυκεῖκα.—Εἰς (un) γέρων στρατιώτης (soldat).—Ο χωρικός εἰναι παχύς καὶ χονδρός.—Εἰς ταξιδιώτης ἦλθεν (est venu).—Η αὐτοκράτειρα τῶν Γάλλων (des Français).—Η υπηρέτρια μου εἰναι καλή.—Μίκρη μακρά τράπεζα (table).—Ο ἀνθρώπος οὗτος εἰναι κακεντρεχής.—Μίκρη Ἑλληνίς καὶ μίκρη Οθωμανίς.—Η προμήτωρ μου (ma grand'mère) εἰναι ύπεργηρως.—Αἱ δύο αὕτης ἀδελφαί (ces deux sœurs) εἰσι δίδυμοι.—Η σύντροφός μου εἰναι ἀσθενής (malade).

B'. Περὶ συγχριτικῶν καὶ ύπερθετικῶν.

Des comparatifs et des superlatifs.

89. Οἱ βαθμοί (degrés) εἰσι τρεῖς: ὁ θετικὸς (le positif), ὁ συγχριτικὸς (le comparatif) καὶ ὁ ύπερθετικὸς (le superlatif).

90. Τηνάρχουσι τρίκινες συγχριτικῶν: ά. Ησότητος (d'^o éga-

lité), όπερ σχηματίζεται τιθεμένου τοῦ aussi πρὸ τῶν θετικῶν ἐπιθέτων. 6'. Μειώσεως (d' infériorité), τιθεμένου πρὸ τοῦ ἐπιθέτου τοῦ moins. γ'. Γυπεροχῆς (de supériorité), τιθεμένου πρὸ τοῦ ἐπιθέτου, τοῦ plus.

91. Σημ. Τὰ ἐπιθέτα bon καλός, petit μικρός καὶ mauvais ή méchant κακός, ἔχουσιν ὅμαλὸν καὶ ἀνώμαλὸν συγκριτικὸν ὑπεροχῆς plus bon καὶ meilleur καλήτερος, plus méchant ή plus mauvais καὶ pire χείρων, plus petit καὶ moindre ἡλάσσων.

92. Γυπερόχουσι δύο εἴδη ὑπερθετικῶν: α'. Απόλυτον (absolu), όπερ σχηματίζεται τιθεμένου ἐν γένει πρὸ τῶν θετικῶν ἐπιθέτων τοῦ ἐπιρρήματος très. β'. Σχετικὸν (relatif), όπερ σχηματίζεται τῇ προτάξει τῶν ἀρθρῶν ή τῶν κτητικῶν ἐπιθέτων εἰς τὰ συγκριτικὰ τὰ ὑπεροχῆς σημαντικά, ὡς le plus grand ή μέγιστος, mon plus cher ami ή προσφιλέστατος τῶν μαθητῶν μου καλπ.

93. Σημ. Τὰ ὑποκοριστικὰ τῆς γαλλικῆς λήγουσιν ἐν γένει εἰς εἰς καὶ εἰς τὸ θηλ. εἰς εἴτε καὶ otte, οἷον joli et emporphosytesκος, joliette emporphosytesκη, vieillot γερόντιον, vieillotte γρηούλα, καλπ.

94. Σημ. Η γαλλικὴ γλώσσα δὲν ἔχει αὐξητικὰς καταλήξεις, ἀντιπληροῖ ή αὐτές διὰ τοῦ ἐπιθέτου grand μέγας, ή διὰ τῶν ὑπερθετικῶν βαθμῶν, ή ἐν τῇ ἀπλουστέρᾳ τυνηθείη διὰ τοῦ προτιθεμένου μορίου archi, οἷον grand menteur ψεύτηρος, très-brave παληκαρχής, archi-fou θεάτρελλος καλπ.

Θέμα ή.

Οἱ βαθμοί εἰσιν (sont) οἱ θετικοὶ, οἱ συγκριτικοὶ καὶ οἱ ὑπερθετικοί.—Συγκριτικὸς ισότητος, μειώσεως, καὶ ὑπεροχῆς.—Καλός, μικρός, κακός· καλήτερος, χείρων, ἐλάσσων.—Γυπερθετικὸν ἀπόλυτον καὶ σχετικόν.—Προσφιλέστατος, οἱ προσφιλέστατος φίλος.—Ἐπιμελέστατος, οἱ ἐπιμελέστατος τῶν μαθητῶν μου.—Ἐν γερόντιον εὑμορφούτσικον καὶ μίκη γρηούλα εὑμορφούτσικη.—Εἰς ψεύτηρος, εἰς παληκαρχῆς καὶ εἰς θεάτρελλος.

Θέμα ο'.

Οἱ οἶνοι (le vin) εἰναι καλόρ.—Εἶναι ήττον καλὸς τοῦ ίδιον μου (du mien).—Ο χρυσὸς εἰναι (l' or est) στιλπνότερος (luisant) τοῦ χαλκοῦ (cuivre).—Ἔχω ἔνα ιππον (cheval) μικρότερον.—Ο ίδιος μου (le mien) εἰναι καλήτερος καὶ ώραιότερος.—Ο ψη-

Θρωπος ούτος; είναι ασχημότατος (laid). — Οι πτωχοί είτιν έναρετώτεροι (vertueux) τῶν πλουσίων (riche). — Ο πατήρ είγκι τοσοῦτον ύψηλός (haut) οσον διέδει (que le fils). — Ο ἀδελφός μου είναι μικρότερος σου (que toi). — Η λύπη σου (ta douleur) είναι μικροτέρη τῆς ιδιαίτερης μου. — Τὸ πῦρ είναι πολὺ στιλπνότερον τοῦ κατόπτρου (miroir). — Εγειρ (il a) μίκην τράπεζαν μικροτέραν τῆς ἐμῆς (que la mienne). — Ο κύων (le chien) είναι ο πιστότατος (fidèle) τῶν φίλων (des amis). — Ο φίλος μου είναι πιστότατος καὶ έναρετώτατος. — Ο μέγιστος τῶν ἐχθρῶν (des ennemis)

I'. Περὶ ἀριθμητικῶν ἐπιθέτων.

Des adjectifs numéraux.

95. Τὰ ἀριθμητικὰ ἐπιθέτα (les adjectifs numéraux) ὑποδιαιροῦνται ἐν γένει εἰς ἀπόλυτα (cardinaux) καὶ εἰς τὰ τακτικά (ordinaux). — Απόλυτά εἰσιν :

un εἷς, une μίκη,	quarante τεσσαράκοντα,
deux δύο,	cinquante πεντήκοντα,
trois τρεῖς, τρία	soixante ἑξήκοντα,
quatre τέσσαρες, τέσσαρα,	soixante-dix ἑβδομήκοντα,
cinq πέντε,	soixante-onze ἑβδομήκοντα ἐν, κλπ.
six ἔξι,	quatre-vingts ὁγδοήκοντα,
sept ἑπτά,	quatre-ving-dix ἐννεανήκοντα,
huit ὀκτώ,	quatre-vingt-onze ἐννεανήκοντα ἐν, κλπ.
neuf ἐννέα,	cent ἑκατὸν,
dix δέκα,	deux-cents δικακότικ,
onze ἑνδεκα,	trois-cents τρικακότικ, κλπ
douze δώδεκα,	mille καὶ mil χίλια,
treize δεκατρίκ,	mille-cent καὶ onze-cents χίλια ἑκατὸν,
quatorze δεκατέσσαρα,	mille-deux-cents καὶ douze-cents χίλια δικακότικ, κλπ. μέχρι τοῦ mille neufs-
quinze δεκαπέντε,	cents ἢ dix-neuf-cents χίλια ἐννεακακότικ,
seize δέκα εξ,	deux-mille δισκίλια κλπ.
dix-sept δέκα ἑπτά,	millier χιλιάς,
dix-huit δέκα ὀκτώ,	million ἐκατομμύριον,
dix-neuf δέκα ἐννέα,	billion ἢ billion δισεκακτομμύριον, κλπ.
vingt εἴκοσι,	
trente τριάκοντα,	

96. Τὰ τελικὰ σύμφωνα τῶν ἀριθμητικῶν cinq, sept, huit, neuf, προφέρονται ὅταν τὰ ἐπίθετα ταῦτα εἶναι εἰλημμένα καθ' ἑκατὸν καὶ ὅταν ἀκολουθῇ λέξις ἀρχομένη ἀπὸ φωνήσεως ἢ ἡ ἀρφώνου· ἀποσιωπῶνται δὲ πρὸ λέξεως ἀρχομένης ἀπὸ συμφώνου ἢ ἡ δασέος.

97. Τὸ ληγτικὸν f τοῦ ἀριθμητικοῦ neuf, προφέρεται ὡς ν πρὸ φωνήσεως ἢ ἡ ἀρφώνου, οἷον neuf enfants ἐννέα παιδίς, neuf heures ἐννέα ώρα, καὶ ἀποσιωπᾶται πρὸ συμφώνου ἢ ἡ δασέος, οἷον neuf livres ἐννέα βιβλία, neuf héros ἐννέα ἥρωες.

98. Τὸ ληγτικὸν x τῶν ἀριθμητικῶν deux, six καὶ dix προφέρεται ἀ. ὡς σ., ὅταν τὰ ἀριθμητικὰ ταῦτα ἐκλαμβάνωνται ἀπολύτως· 6'. ὡς ζ πρὸ φωνήσεως ἢ ἡ ἀρφώνου· γ'. μένει ἀρφώνος πρὸ συμφώνου ἢ ἡ δασέος· οἷον deux amis δύο φίλοι, deux hommes δύο ἀνθρώποι, deux livres δύο βιβλία, deux héros δύο ἥρωες, six hommes, dix héros, six livres, dix amis κλπ.

99. Τὰ τακτικὰ σχηματίζονται ἐν γένει προσλήψει τῆς καταλήξεως ième εἰς τὰ ἀρχικά.

100. Σημ. Τὸ τακτικὸν τοῦ neuf εἴναι: neuvième. Τὸ δὲ τακτικὸν τῶν ληγόντων εἰς ε σχηματίζεται ἀποδοῦται τοῦ ε ὡς: quatre, τακτικὸν quatrième κλπ. Τὰ τακτικὰ πρώτος καὶ δεύτερος λέγονται καὶ premier καὶ second. Μεταχειρίζονται τὰ ταῦτα μὲν ἀπολύτως, τὰ δὲ τακτικὰ unième καὶ deuxième μετὰ τῆς δεκάδας, ἢ ἔκαποντάδας, ὡς vingt-unième, cent-deuxième. Τὸ τακτικὸν τοῦ cinq γίνεται προσλήψει τοῦ uième, ὡς cinquième, λέγονται δὲ καὶ quint.—"Οταν ἔχω μεν πλείονα τακτικὰ ἀλληλοθέάδογα τὸ τελευταῖον μόνον λαμβάνει τὴν κατάληξιν ième, οἷον ἔκαποτάς τρικοστός πρώτος cent-trent-unième κλπ.

101. Τὰ ἐπίθετα vingt καὶ cent λαμβάνουσιν σ ὅταν προγγίγται αὐτῶν ἀλλοι; ἀριθμὸς ὁ; πολλαπλασιαστής, ὁ; quatre-vingts, deux-cents. Μένουσι δὲ ἀμετάβληται ἄ. "Οταν ἔπηται ἀλλος τις ἀριθμὸς, ὁ; quatre-vingt-trois, trois cent-cinq, καὶ 6'. "Οταν ἔλλαμβάνωνται ἀντὶ τῶν τακτικῶν, ὡς page quatre-vingt ἀντὶ quatre-vingtième. Τοῦτο δὲ συμβάνει ὅταν τὸ προσδιορίζομενον οὐτακτικὸν εἴναι ἑνίκοις ἀριθμοῦ.

102. Τὸ ἐπίθετον γίκικ γράφεται mil καὶ mille. Καὶ τὸ μὲν mil εἴναι ἐν χρήσει ἐπὶ τῆς χριστιανικῆς χρονολογίας, ὡς Pan mil huit cent τὸ χιλιοστὸν ὀκτακοσιοστὸν ἔτος· τὸ δὲ mille εἰς τὰς

συνήθεις ἀριθμήσεις, ως deux mille soldats δισκίλιοι στρατιώταις κλπ.

103. Σημ. Ὑπάρχει καὶ οὐσιαστικὸν mille μίλιον, ὅπερ εἰς τὴν πληθυντικὴν γράφεται μὲς s, ως trois milles τρία μίλια.

Θέματα.

"Εγώ εἰναι ἀδελφὸν (frère) καὶ μίκην ἀδελφὴν (sœur). — Ἐπὶ τῆς τραπέζης μου (sur ma table) ὑπάρχουσι (il y a) δέκα πέντε, δέκα εξ, δέκα ἐπτὰ βιβλία. — Εἴκοσι, τριάκοντα, τεσσαράκοντα φίλοι. — Ογδοήκοντα δύω ἄνθρωποι. — Ἐννενήκοντα εῖς, ἐννενήκοντα δύο, ἐννενήκοντα τρεῖς, ἐννενήκοντα τέσσαρες ἄνδρες (hommes) καὶ ἑδομήκοντα πέντε, ἑδομήκοντα εξ, ἑδομήκοντα ἐπτὰ, ἑδομήκοντα ὅκτὼ, ἑδομήκοντα ἐννέα παιδία (enfants). — Εκκτὸν ἄνθρωποι καὶ διακόσιαι γυναῖκες. — Τριακόσιοι τρεῖς στρατιῶται. — Χίλια μίλια. — Εἰμι (je suis) πρῶτος (le premier), δεύτερος, εἰκοστὸς πρῶτος, τρικοστὸς δεύτερος. — Ο ἔννυτος τόμος (volume). — Ο τρικοστὸς στρατιώτης. — Τὸ εἴτος (Γ an) χίλια ὅκτακόσια ἑδομήκοντα εξ. — Χίλια εἴτη ἀπὸ τῆς πτώσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως (depuis la chute de Constantinople). — Ο χιλιοστὸς τριακοσιοστὸς ἑδομηκοστὸς πέμπτος.

Παρατηρήσεις.

104. Εξ ὅλων τῶν ἀρχικῶν ἀριθμητικῶν μόνον τὸ un συγχρητίζει θηλ. une, τὰ λοιπὰ εἶναι ἀμετάθλητα.

105. Ἐπὶ τῆς χρονολογικῆς σειρᾶς τῶν βασιλέων, ἡγεμόνων, παπῶν, πατριαρχῶν καὶ ἐν γένει τῶν ἐστεμένων κεφαλῶν, οἱ Γάλλοι: ἀντὶ τῶν τακτικῶν μεταχειρίζονται τὰ ἀρχικὰ, οἷον Louis trois, quatorze, seize, Louis d'Or, premier πρῶτος, δέκατος τέταρτος, δέκατος ἕκτος, κλπ. πλὴν τοῦ premier πρῶτος, ὅπερ λέγουσι Georges premier καὶ οὐχὶ un, καὶ τοῦ δευτέρου, ὅπερ λέγεται καὶ διὰ τοῦ τακτικοῦ καὶ διὰ τοῦ ἀρχικοῦ, οἷον Henri deux ἢ deuxième ἢ καὶ second. (Βλέπε καὶ § 107.)

106. Τὸ deuxième λέγεται μετὰ τὰς δεκάδας ἢ καὶ μόνον, τὸ δὲ second λέγεται ἀνευ προτεταχυμένης δεκάδος ἢ ἐκκοντά-

δος· μὴ λέγε vingt second, cent second, ἀλλὰ vingt dauxième, cent deuxième καὶ π. Λέγε δύως deuxième ἢ second διτζήν δὲν ὑπάρχῃ ἔτερόν τι ἀριθμητικὸν προτεταγμένον.

107. Τὸ δευτέριον ἀγγέλλει ὅτι ὑπάρχει καὶ τρίτον, τὸ δευτέριον ἐπαυτερίζει· π. χ. Κατοικῶ τὸ δεύτερον πάτωμα (τριστρόφου οἰκίας), j' habite le second ἢ le deuxième étage (d' une maison qui en a trois.) "Εγώ τὸν δεύτερον τόμον (τῆς διτόμου τεύτης ἐκδόσεως) j' ai le second volume (de cette édition à deux tomes ἢ volumes).

108. Τὰ ἀθροιστικὰ τῶν (collectif) οἱ Γάλλοι σχηματίζουσι προστλήψει τῆς καταλήξεως aine εἰς τὰ ἑξῆς: Six, huit, dix, douze, quinze καὶ εἰς τὰς δεκάδας, vingt, trente, quarante, cinquante καὶ π. Ἀποθάλλοντες δύως τὸ τελικὸν e, ὅπου ἀπαντᾷ, ω; douzaine καὶ π.

109. Οἱ Γάλλοι κυρίως κλασματικὰ (partitifs), ἔχουσι μόνον τὰ ἑξῆς: un demi τὸ ήμισυ, un tiers τὸ τρίτον, un quart τὸ τέταρτον, τὰ λοιπὰ ἐκφέρονται ω; τὰ τακτικὰ, οἷον un cinquième, un dixième καὶ π.

110. Τὰ αὐξητικὰ (augmentatifs) τῆς γαλλικῆς εἶναι τὰ ἑξῆς: le double τὸ διπλοῦν, le triple τὸ τριπλοῦν, le quadruple τὸ τετραπλοῦν, le quintuple τὸ πενταπλοῦν, καὶ le centuple τὸ ἑκατονταπλοῦν. Τὰ λοιπὰ ἐκφέρονται διὰ τοῦ οὐσιαστικοῦ fois φορὰ, καὶ τοῦ ἐπιφρήματος autant τόσον, οἷον dix fois autant δεκαπλοῦν, cent fois autant ἑκατονταπλοῦν καὶ π.

111. Τὰ ποσοτικὰ ἐπιφρήματα (adverbes de quantité) σχηματίζουσιν οἱ Γάλλοι διὰ τῶν ἀρχικῶν ἀριθμητικῶν καὶ τῆς λέξεως fois, οἷον une fois ἀπαξ, dix fois δεκάδας, mille fois γιγαντιάς. Σημειώτεον δτι dix fois, ving fois, cent fois, mille fois καὶ τὰ τοιωτάτα ἐκλαμβάνονται συνεχέστερον ἀντὶ τοῦ maintes fois πολλάκις.

Θέματα.

Εἰς ἀδελφὸν, μίκη ἀδελφόν.—Δύο ἄνδρες, δύο γυναῖκες.—Τρεῖς τράπεζαι, τρεῖς στρατιῶται (soldats).—Ναπολέων (Napoléon)

πρῶτος, δεύτερος, τρίτος, τέταρτος, δέκατος πέμπτος (λέγεται quinze καὶ quint).—Εἰκοστὸς δεύτερος, τριακοστὸς δεύτερος, τεσσαρακοστὸς πρῶτος.—Πεντηκοστὸς πρῶτος, ἕξηκοστὸς πρῶτος.—Εἴμαι (je suis) πρῶτος, (ἐνάρθρως) δεύτερος.—Ἐκ τῶν τριῶν τούτων τόμων (volume) δός μοι τὸν δεύτερον.—Ἐκ τούτων τῶν δύο τόμων δός μοι τὸν δεύτερον.—"Ἐχω μίαν δωδεκάδα βιβλίων (de livres).—"Ἐχεις μίαν χιλιάδα φράγκων (de francs).—"Ἐχεις (il a) ἐν ἑκατομμύριον στριτιώτῶν.—Δός μοι τὸ τέταρτον, τὸ πέμπτον, τὸ εἰκοστόν.—Δός μοι τὸ τριπλοῦν, τὸ ἑκατονταπλοῦν, τὸ εἰκοσταπλοῦν.—Σοὶ τὸ εἶπον (je te l' ai dit) δίς, τρίς, χιλιάδις.

A'. Περὶ ἀντωνυμικῶν ἐπιθέτων.

Des adjectifs pronominaux.

112. Σημ. Τὰ ἀντωνυμικὰ ἐπίθετα ἐκφέρονται πάντοτε μιτὶ οὐσιαστικοῦ ἀνάρθρου, πλὴν τοῦ μήμει καὶ autre. (Βλέπε ἐπίθετα ἀρρεστά).

ά. Ἐπίθετα δεικτικά.

Adjectifs démonstratifs.

113. Τὸ δεικτικὸν ἐπίθετον ce μεταχειρίζόμεθα πρὸ συμφώνου ἢ h δασέος, ὡς ce livre τοῦτο τὸ βιβλίον, ce héros οὗτος ὁ ἥρως. Τὸ cet πρὸ φωνήσεως ἢ h ἀφράνου, ὡς cet ami οὗτος ὁ φίλος, cet homme οὗτος ὁ ἄνθρωπος. Τὸ θηλ. cette μεταχειρίζόμεθα πρὸ παντὸς οὐσιαστικοῦ γένους θηλυκοῦ, ὡς cette femme αὕτη ἡ γυνὴ, cette heure αὕτη ἡ ὥρα κλπ.—Ο πληθυντικὸς ἀμφοτέρων τῶν γενῶν κάρμνει ces, ὡς ces hommes οὗτοι οἱ ἄνδρες, ces femmes αὕταις αἱ γυναῖκες.

114. Μετὰ τὰ οὐσιαστικὰ τὰ ὑπὸ τῶν δεικτικῶν ἐπίθετων συνοδευόμενα θέτομεν τὸ μόριον ci ἵνα δείξωμεν τὰ πλησίον κείμενα, καὶ τὸ μόριον là ἵνα ἐννοήσωμεν τὸ μακρὰν εύρισκόμενα, օλον ce livre-ci et ce livre là τοῦτο τὸ βιβλίον καὶ ἐκεῖνο τὸ βιβλίον.

Θέμα i^o.

Τοῦτο τὸ βιβλίον καὶ ἐκεῖνο τὸ βιβλίον.—Αὕτη ἡ γυνὴ καὶ ἐκείνη ἡ γυνὴ.—Οὗτος ὁ ἄνθρωπος εἶναι καλός.—Τοῦτο τὸ παν-

δίον εἰναι: ἐπιμελές (studieux).—Ταῦτα τὰ κονδύλια (plumes) καὶ ἔκεινα τὰ βιβλία.—Αὗται αἱ μαθήτριαι (écolière) καὶ ἔκειναι αἱ γυναῖκες.—Θύτος δὲ ἥρως καὶ ἔκεινος δὲ ἥρως.—Αὕτη ἡ ὥρα (heure) καὶ ἔκεινη ἡ ὥρα.—Οὗτοι οἱ ἄνδρες, αὗται αἱ γυναῖκες καὶ ἔκειναι τὰ παιδία.

6. Ἐπίθετα κτητικά.

Adjectifs possessifs.

115. Ταῦτά εἰσι: Διὸς τὸ ἀρσενικόν, καὶ διὸς τὸ θηλ. ὅταν τοῦτο ἀρχηται ἀπὸ φωνήντος ἡ h ἀφώνου, mon, ton, son, ὅταν δὲ τὸ θηλ. ἀρχηται ἀπὸ συμφώνου ἡ h διπέσος, ma, ta, sa, ἐπὶ ἑνὸς κτήτορος καὶ ἑνὸς κτήματος. Mes, tes, ses δι' ἀμφότερα τὰ γένη ἐπὶ ἑνὸς κτήτορος καὶ πολλῶν κτημάτων. Notre, votre, leur, γένους κοινοῦ, ἐπὶ πολλῶν κτητόρων καὶ ἑνὸς κτήματος καὶ τέλος nos, vos, leurs, δι' ἀμφότερα τὰ γένη, ἐπὶ πολλῶν κτητόρων καὶ πολλῶν κτημάτων.

Θέμα iv'.

Ο πατέρα μου, ὁ ἀδελφός μου, ἡ μήτηρ του, καὶ ἡ ἀδελφή σου εἰσὶν τὸ θέατρον (sont au théâtre).—Τὰ βιβλία μου, τὰ βιβλία σου καὶ τὰ κονδύλιά του εἰσὶν ἐπὶ τῆς τραπέζης μου (sur ma table).—Ο ἀδελφός μας ἔχει (a) τὸ βιβλίόν σας καὶ τὸ κονδύλιόν των.—Οι μαθηταί μου (élèves), οἱ φίλοι σας καὶ οἱ συγγενεῖς των (parents) εἰσὶν δλίγον (un peu) ἀδιάθετοι (indisposé).—Ο πατέρα μας, ἡ μήτηρ των, ἡ ἀδελφή σας, ὁ ἀδελφός των καὶ ὁ ἔξαδελφός του Γεωργίου (de Georges).

Παρατηρήσεις.

116. Τὰ κτητικὰ καὶ δεικτικὰ ἐπίθετα προτάσσονται τῶν ἐπιθέτων, οἷον mon tendre père ὁ φιλόστοργός μου πατέρα, ma bonne mère ἡ καλή μου μήτηρ, ἐπιτάσσονται δημως τοῦ tout, οἷον toutes nos voitures πᾶσαι αἱ ἀμαξῖαι μας.

117. Εν γένει ἐπαναλαμβάνονται πρὸ ἐκάστου οὐσιαστικοῦ, οἷον mon père et ma mère ὁ πατέρα μου καὶ ἡ μήτηρ μου, ses vertus et ses vices αἱ ἀρεταὶ του καὶ αἱ οκκίαι του.

Θέμα τέ.

“Ολα μας τὰ δένδρα.—Ο καλός μας οπηρέτης (domestique). Τὰ ἐπιμελῆ μας (studieux) παιδία.—Δάσις μοι (donne-moi) τὸ ώρκιόν μου ἔνδυμα.—”Ολοι οὗτοι οἱ μαθητές.—Οὗτος δὲ ὁ ὥρκιος κῆπος.—Ἴδού (voilà) εἰς ὡραῖος κῆπος.—Βλέπεις (vois-tu?) ἐκεῖνον τὸν ὥρκιον κῆπον, ἐκεῖνη τὰ μεγάλα δένδρα, ἐκεῖνας τὰς ἐλαῖς (oliviers) καὶ ἐκεῖνας τὰς ἥριές; (grénadier?)—Ο εἰλικρινής μου (sincère) φίλος.—Η προσφιλής μου (chère) ἀδελφὴ (sœur).—”Ολα μου τὰ βιβλία τὰ ἔδωσα (je les ai donnés) νὰ τὰ δέσσωσιν (à relier).—Τοῦτο τὸ βιβλίον καὶ τοῦτο τὸ μελκυοδοχεῖον (encrier) μοι ἐδόθησαν (m' ont-été donnés) παρὰ τοῦ πατρός μου.—”Ολα ταῦτα τὰ βιβλία θὰ τὰ δώσω (je les donnerai) νὰ τὰ δέσσωσιν.

γ'. Επίθετα ἀδριστα.

Adjectifs indéfinis.

118. Ταῦτά εἰσι: chaque έκκστος, έκάστη, άνευ πληθ. Tout ἄπας, θηλ. toute, πληθ. tous, toutes. Tel τοιοῦτος, θηλ. telle, πληθ. tels, telles. Nul οὐδεὶς, θηλ. nulle, πληθ. nuls, nulles. Quelque τις, γεν. κοινοῦ, πληθ. quelques. Quel ποῖος, θηλ. quelle, πληθ. quels, quelles. Aucun μηδεὶς, θηλ. aucune, πληθ.aucuns, aucunes. Quelconque δοτις δήποτε, γεν. κοινοῦ, πληθ. quelconques. Même αὐτὸς, γεν. κοινοῦ, πληθ. mêmes. Autre ἄλλος, γεν. κοινοῦ, πληθ. autres. Certain κάποιος, θηλ. certaine, πληθ. certains, certaines. (Βλέπε καὶ σημείωσιν § 136).

Θέμα τέ.

“Εκάστος μαθητής ἔχει βιβλία.—Εκάστη γυνὴ ἔχει κονδύλια. —Πᾶς ἀνθρωπος ἔχει καθήκοντα (des devoirs), πᾶσα γυνὴ ἔχει τράπεζαν (une table).—Εἰς τοιοῦτος φίλος εἶναι χρήσιμος (utile).—Εἰς ἄλλος ἀνθρωποις μοι ἔδωσε (m' adonné) τοῦτο τὸ βιβλίον.—Τινὲς ἀνθρωποι ἦλθον (sont venus).—Ποίκις γυνὴ ἔγραψε (a-t-elle écrit?).—Οὐδεὶς μαθητής.—Εἰς μαθητής δοτις δήποτε.—Η αὐτὴ τράπεζα καὶ αἱ ἄλλαι λυχνίαι (lampes).—Κάποιαι ἀνθρώ-

ποιεῖ δὲν μελετῶσί (n' étudient) ποτέ (jamais). — Οὐδεὶς μαθητής.
— Οὐδεμίχ γυνή. — Ήτος μαθητής ἔχει μίκη τράπεζαν; — Μηδεμίχ γυνή ἔχει λυχνίας. — Αἱ αὐταὶ γυναῖκες ἥλθον. — Εἴς ἀλλος φίλος κοιτάζωκε (m' a donné) καὶ ποιεῖ συμβουλὴν (conseil) χρηματάτην (très utile).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ'.

Περὶ ἀντωνυμιῶν.

Des pronoms.

119. Αἱ ἀντωνυμίαι οὐδέποτε συνοδεύουσιν τὸ οὐσιαστικόν· εἰσὶ δ' ἐπτὰ εἰδῶν:

Προσωπικοὶ (personnels). Αὐτοποιητοὶ (réfléchis). Κτητικοὶ (possessifs). Δεικτικοὶ (démonstratifs). Αναφορικοὶ (relatifs). Έρωτηματικοὶ (interrogatifs). Αόριστοι (indéfinis).

Α'. Προσωπικοί.

τοῦ ἡ. προσώπου.

'Ενικός.

- N. Je ἢ moi ἐγώ,
G. de moi,
D. à moi, moi ἢ me,
Ac. moi, ἢ me,
Ab. de moi.

Πληθ.

- nous ἡμεῖς,
de nous,
à nous ἢ nous,
nous,
de nous.

'Ενικός.

- N. tu ἢ toi σὺ,
G. de toi,
D. à toi, toi ἢ te,
Ac. toi ἢ te,
Ab. de toi.

- Πληθ.
vous ὑμεῖς,
de vous,
à vous ἢ vous,
vous,
de vous,

τοῦ γ'. προσώπου.

'Αρσενικοί.

'Ενικός.

- N. il ἢ lui αὐτὸς,
G. de lui,
D. à lui ἢ lui,
Ac. lui ἢ le,
Ab. de lui.

- Πληθ.
ils ἢ eux αὐτοὶ,
d' eux,
à eux ἢ leur
eux ἢ les
d' eux.

Θηλυκαῖ.

Ἐνικός.	Πληθ.
N. elle αὐτή,	elles αὐται;
G. d' [’] elle,	d' elles,
D. à elle ή lui,	à elles ή leur,
Ac. elle ή la,	elles ή les,
Ab. d' [’] elle.	d' elles.

120. Σημ. Αἱ προσωπικὲ ἀντωνυμίαι: le, la, les, διακρίνονται τῶν ἄρθρων ἐκ τοῦ ὅτι αἱ μὲν ἀντωνυμίαι τίθενται πάντοτε μετὰ τοῦ ῥῆματος, ἐνῷ τὰ ἄρθρα τίθενται πρὸ τῶν οὐσιαστικῶν, ώς le livre τὸ βιβλίον, je le vois τὸν βλέπων καὶ λπ.

121. Αἱ προσωπικὲ ἀντωνυμίαι: διαιροῦνται εἰς συνημμένας (conjoints) καὶ ἀπολύτους (absolutus).

122. Συνημμένα: λέγονται ἐκεῖναὶ αἵτινες συνοδεύουσι πάντοτε ῥῆμα, τοικοῦται εἰσιν: Αἱ ὄνομαστικὲ je, tu, il, ils, αἱ δοτικὲ me, te, lui, leur, καὶ αἱ αἰτιατικὲ moi, toi, lui, eux, αἱ δοτικὲ à moi, à toi, à lui, à elle καὶ αἱ αἰτιατικὲ moi, toi, lui, eux, elles.

123. Απόλυτοι δὲ λέγονται αἱ καθ' ἑαυτὰς ἐκλαχθενόμεναι, τοιαῦται εἰσιν: Αἱ ὄνομαστικὲ moi, toi, lui, eux, αἱ δοτικὲ à moi, à toi, à lui, à elle καὶ αἱ αἰτιατικὲ moi, toi, lui, eux, elles.

124. Τὰς ὄνομαστικὰς elle, nous, vous, καὶ τὰς αἰτιατικὰς nous, vous, μεταγειριζόμεθα καὶ μετὰ τῶν ῥημάτων καὶ καθ' ἑαυτάς.

Θέμα 15'.

Αἱ ἀντωνυμίαι εἰσὶ (sont) ἑπτὰ εἰδῶν (de sept espèces): προσωπικαὶ, αὐτοποθεῖ, κτητικαὶ, δεικτικαὶ, ἀναφορικαὶ, ἐρωτηματικαὶ, ἀδριστοί. Αἱ προσωπικὲ ἀντωνυμίαι εἰσὶ συνημμέναι η ἀπόλυτοι.

Θέμα 15'.

Ἐγὼ ἔχω (ai), σὺ ἔχεις (as), αὐτὸς ἔχει (a), ήμετε ἔχομεν (avons), σεῖς ἔχετε (avez), αὐτοὶ ή (ou) αὐταῖς ἔχουσιν (ont).—Αὐτὸς μοὶ δίδει (donne), αὐτὸς σοὶ δίδει, αὐτὸς τῷ δίδει, αὐτὸς δίδει ήμεν, αὐτὸς δίδει ήμεν, αὐτὸς δίδει αὐτοῖς ή αὐταῖς.—Αὐτὸς μὲ ἀγαπᾷ (aime), αὐτὸς τὲ ἀγαπᾷ, αὐτὸς τὸν ή τὴν ἀγαπᾷ, αὐτὸς

μᾶς ἀγαπᾷ, αὐτὸς σᾶς ἀγαπᾷ, αὐτὸς τοὺς ἢ τὰς ἀγαπᾷ.—Ποῖος ἔχει; (Qui a?) Ἐγώ, σὺ, αὐτὸς, αὕτη, ἡμεῖς, αὐτοί, αὗται.—Εἰς ποῖον δίδεις; (A qui donnes-tu?)—Εἰς ἐμὲ, εἰς σὲ, εἰς αὐτὸν, εἰς αὐτὴν, εἰς ἡμᾶς, εἰς ὑμᾶς, εἰς αὐτοὺς, εἰς αὐτάς.—Ποῖον ἀγαπᾷς; (Qui aimes-tu?)—Ἐμὲ, σὲ, αὐτὸν, αὐτὴν, ἡμᾶς, ὑμᾶς, αὐτούς.

B'. Αὐτοπρόσθετοι.

N. Soi	έχυτος	γένους καὶ ἀριθμοῦ κοινοῦ.
G. de soi,		
D. à soi ἢ se,		
Ac. soi, ἢ se,		
Ab. de soi.		

125. Τὴν δοτικὴν ἢ soi καὶ τὴν αἰτικτικὴν soi μεταγειρίζεται καθ' ἔχυτάς, τὰς δὲ se μετὰ τῶν ἀρμάτων.

Θέματα.

Περὶ τίνος δηλεῖ; (De qui parle-t-il?)—Περὶ ἔχυτοῦ,—Εἰς τίνα (à qui) δηλεῖ;—Εἰς ἔχυτόν.—Μετὰ τίνα; (Après qui?)—Μετ' (après) ἔχυτόν.—Αὐτὸς εἰς ἔχυτὸν δηλεῖ (parle).—Αὕτη εἰς ἔχυτὴν δηλεῖ.—Αὐτὸς ἔχυτὸν ἀγαπᾷ.—Αὐτοὶ ἔχυτοὺς ἀγαπῶσιν.—Αὔται ἔχυτάς λατρεύουσιν (adorent).—Ο ἔγωιστής (l' égoïste) σκέπτεται (pense) μόνον (seulement) εἰς ἔχυτόν.—Ο Γεωργίος (Georges) δηλεῖ (parle) περὶ ἔχυτοῦ.—Αὐτοὶ εἰς ἔχυτοὺς γράφουσιν (écrivent).

C'. Κατηγοριαί.

126. Αὐταί εἶται:

	Άρτενικαί.	Θηλυκά
Ἐν.	Le mien ὁ ἐμὸς,	La mienne,
	Le tien ὁ σὸς,	La tienne,
	Le sien ὁ ἰδικός του,	La sienne,
	Les miens οἱ ἐμοὶ,	Les miennes,
Ηλ.	Les tiens οἱ σοὶ,	Les tiennes,
	Les siens οἱ ἰδικοί του,	Lss siennes,
	Le nôtre ὁ ἰδικός μας,	La nôtre,
Ἐν.	Le vôtre ὁ ἰδικός σας,	La vôtre,
	Le leur ὁ ἰδικός των,	La leur.

III.	Les nôtres oī iδικοί μας,	Les nôtres, Les vôtres, Les leurs.
	Les vôtres oī iδικοί σας,	
	Les leurs oī iδικοί των.	

Θέμα α'. ιθ'.

Ο πατήρ μου, διδικός σου καὶ διδικός του.—Η μάτηρ μου, ή διδική σου, ή διδική του, ή διδική μας, ή διδική σας, καὶ ή διδική των.—Η ψυχή μου (âme), ή ψυχή σου, ή ψυχή του.—Η σπάθη μου, (épée,) ή σπάθη σου, ή σπάθη του.—Οι ἀδελφοί σου, οι διδικοί μου, οι διδικοί σου, οι διδικοί του.—Τὰ βιβλία μου, τὰ διδικά σας, τὰ διδικά των.—Αἱ ἀδελφαί μου, αἱ διδική σας, καὶ αἱ διδικαῖ των.—Ο διδικός μου, τοῦ διδικοῦ μου, εἰς τὸν διδικόν μου, τὸν διδικόν μου, παρὰ τοῦ διδικοῦ μου.—Αἱ διδική μου, τῶν διδικῶν μου, εἰς τὰς διδικάς σου, τὰς διδικάς του, ἐκ τῶν διδικῶν μας.—Τὰ διδικά μου, τὰ διδικά σου καὶ τὰ διδικά του (τὸ ἀρσεν. ή τὸ θηλ.). κατὰ τὸ γένος τοῦ οὐσιαστ.

Δ'. Δεικτικαί.

127. Τὸ δεικτικὸν ἐπίθετον εε συντιθέμενον μετὰ τῶν τριτοπροσώπων προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν lui, eux, elle, elles, παράγει τὰς δεικτικὰς celui, ceux, celle, celles, οὗτος, αὕτη, οὗτοι, αὕται.

128. Αἱ δεικτικαὶ ἀντωνυμίκι ακολουθοῦνται ὅπο μιᾶς τῶν πτώτεων τῆς ἀναφορικῆς qui (Βλέπ. § 129) ἡ ὅπο τῶν μορίων εἰ ἡ là, τοῦ μὲν ἵνα δείξωμεν τὰ πόρρω κείμενα, τοῦ δὲ ἵνα σημάνωμεν τὰ πληθύον, ὡς celui-ci, celle-ci, ceux-ci celles-ci η celui qui, celle dont, ceux à qui, celles de qui, η celui-là celle-là κατ.

Θέμα α'.
Θέμα α'.

Ποῖος εἶναι ; (Qui est là?)—Αὐτὸς, αὕτη, οὗτοι καὶ αὕται.—Ποῖος γράφει ; (Qui écrit?)—Ἐκεῖνος, ἐκείνη, ἐκεῖνοι, ἐκεῖναι.—Ἐκεῖνος δέστις (qui) γράφει (écrit).—Ἐκείνη ητις (qui) ήλθεν (est venue).—Ἐκεῖνοι οἵτινες (qui) γράφουσιν (écrivent).—Ἐκεῖναι αἵτινες (qui) γράφουσιν.—Ἐκείνη τῆς ὁποίας.—Εἰς ἐκεῖνον, εἰς ἐκείνην, εἰς ἐκείνους, εἰς ἐκείνας.—Εἰς αὐτὸν, εἰς αὐτὰς εἰς αὐτοὺς καὶ εἰς αὐτήν.—Ἐκεῖνος τοῦ ὁποίου (dont).—Ἐκείνη εἰς τὴν ὁποίαν (à qui).

E'. Αναφορικά και ερωτηματικά.

129. Αὔταί εἰσιν:

A'. N.	qui ὅστις,		
G.	de qui ή dont,		
D.	à qui,		
Ac.	qui ή que,		
Ab.	de qui.	γένους και ἀριθμοῦ κοινοῦ.	

130. Ή dont και ή que (αἴτιατ. τῆς qui) εἰσι μόνον ἀόριστοι, ή δὲ de qui και ή αἴτιατ. qui μόνον ἐρωτηματικά. Αἱ ἄλλαι κοινάι.

B'. Ένικ. ἀρσ. Lequel ο ὁποῖος, θηλ. Laquelle
Πλ. Lesquels. ν Lesquelles¹

131. Τὴν ἀντωνυμίαν ταύτην μεταχειρίζομεθα ὅταν ὑπάρχωσιν ἐν τῇ προτάξει δύο ή πλείονα οὐσιαστικά, ὅπως εὐχερῶς κατανοήσωμεν εἰς ποιὸν ἀναφέρεται, οἷον votre père et votre mère laquelle ο πατέρα σας και ή γήτηρα σας ήτις, κλπ.

Γ'. Quoi τί, τί;

132. Τὴν μεταχειρίζομεθα ὅταν δὲν ὑπάρχῃ ἐν τῇ προτάξει οὐσιαστικὸν ἐκπεριφερομένον εἰς δ' ν' ἀναφέρηται. Ως quoi de plus beau ? Τί ώρκιότερον; De quoi parlez-vous? Περὶ τίνος διμιλεῖτε; Aquoi pensez-vous εἰς τί σκέπτεσθε; Voilà de quoi manger οἶδον τί νὰ φάγη. C' est de quoi je parlais τοῦτο εἶναι τὸ περὶ οὐ ώμίλουν κλπ.

133. Η αἴτιασικὴ κάμνει: quoi ή que, και τὴν μὲν quoi μεταχειρίζομεθα ἀπολύτως τὴν δὲ que μετά ῥήματος, οἷον donnez-moi ceci. Δότε μοι τοῦτο. Quoi ? Τό τί; Georges, venez ici. Γεώργιε, ἐλθὲ ἐδῶ. Que voulez-vous ? Τί θέλετε;

134. Σημ. Η αἴτιασικὴ que τῆς ἀντωνυμίας qui εἶναι πάντοτε ἀναφορική, ή δὲ que αἴτιατη τῆς quoit εἶναι πάντοτε ἐρωτηματική.

Δ'. Οὐδὲ ὅπου, γένεται, εἰς ἐξ αὐτοῦ, ἐξ αὐτῆς ή ἐξ αὐτῶν.

135. Τὰς ἀντωνυμίας ταύτας μεταχειρίζομεθα: τὴν μὲν οὐ και για μόνον ἐπὶ τόπου και πραγμάτων, τὴν δὲ en ἐπὶ προσώπων τε και πραγμάτων.

¹⁾ Τὸ ἄρθρον τῆς ἀντωνυμίας ταύτης προρέσται: οὐς εἰ ήτο γεγραμμένον ἐν διατάξει.

Θέμα ακό.

Ο ἄνθρωπος δστις.—Η γυνὴ ήτις.—Οι ἄνθρωποι οίτινες.—Τὰ παιδία στινα.—Τί; ήλθεν;—Εἰς τίνα όμιλες; (perles-tu?)—Τίνα εἶδες; (as-tu vu?)—Ο ἄνθρωπος δν εἶδες (que tu as vu).—Εἰς ἀνήρ καὶ μία γυνὴ ήτις ἐκράτει (tenait) ἐν βιβλίον.—Ο πατέρ σας καὶ ή μάτηρ σας ἦν εἰδόν (j' ai vue) εἰς τὸν περίπατον (à la promenade).—Εἰς τί δαπανᾷς (dépenses-tu) τὰ χρήματά σου; (ton argent?)—Περὶ τίνος δμιλεῖς;—Ίδού ἐν δένδρον (voici un arbre), θὰ ἀναβῇς εἰς αὐτὸν (j' y monterai).—Ο κῆπος (le jardin) ὅπου ήμην (j'étais).—"Εγεις (as-tu) φίλους; (des amis?)—"Εχω ἔξ αὐτῶν (j' en ai).—"Εφαγες ἀρτον; (As-tu mangé du pain?)—"Εφαγα ἔξ αὐτοῦ (j' en ai mangé).

ΣΤ'. Αριστον.

136. Αὔτκι εἰσιν:

On τίς, γένους κοινοῦ συνοδεύει πάντοτε τρίτον ἐνικὸν πρόσωπων ἥμικτος. Quelqu'un κάποιος, θηλ. quelqu'une.—Quiconque οἷος δήποτε, γένους κοινοῦ, ἄνευ πληθ. Chacun ἕκκεστος, θηλ. chacune, ἄνευ πληθ. —Autrui ἄλλος, πάντοτε μετὰ τῶν προθέσεων de ἡ ἡ, γένους κοινοῦ, ἄνευ πληθ. —Personne οὐδεὶς, γέν. κοινοῦ, ἄνευ πληθ.¹

137. Σημ. Η ἀδρίστος on συντάσσεται μετὰ τοῦ γ' ἐνικοῦ προσώπου καὶ ἐμφαίνεται ἐν ἡ πολλὰ ἀδρίστα υποκείμενα, οἷον on dit λέγει τις ἡ λέγουσιν, on doit craindre Dieu ὁφείλει τις νὰ φοβηται τὸν Θεὸν ἡ ὁφείλομεν νὰ φοβώμεθα τὸν Θεὸν κλπ.

Θέμα κό'.

Αέγουσιν (dit) δτι (que) δ βασιλεὺς (le roi) εἰναις ἀσθενής (malade).—Κάποιος δμιλεῖ (parle).—Κάποιας δμιλεῖ.—Οἷος δήποτε δμιλεῖ, οἵκ δήποτε γελᾷ (rit)—"Εκαστος ἔχει τὰ βιβλία του, ἐκάστη ἔχει τὰ κονδύλια της.—Μὴ δμίλει (ne parle pas) περὶ ἄλλου. Εἰπέ (dis) εἰς ἄλλον ταῦτα (cela).—Οὐδεὶς ήλθε (n'est venu)—Οὐδεὶς εἰναις ἀσθενής (n'est malade).

(¹) Οἱ Γάλοι μεταχειρίζονται καὶ ἄνευ οὗσιαστικοῦ ἐκπεφράσμένου, τὰ δκόλουθ ἐκ τῶν ἀσρίστων ἐπιθέτων : τὸ tout ἐνάρθρως καὶ τὸ tous ἀνάρθρως, ὅτε προφέρεται καὶ τὸ τελεκὸν σ. "Ετι τὰ ἐπίστα, tel, nul, aucun, même, καὶ autre Τὰ δέ τελευταῖς ἐνάρθρως. (Βλ. § 118.)

γελογρία
3/5:
βήτη

Θέμα και.

Συγκεχελώσις τῶν ἀντωνυμιῶν.

Ἐγώ, σὺ, αὐτὸς, ὑμεῖς, ἡμεῖς γράφομεν (écrivons).—Αὕτη, αὗται γράφουτεν (écrivent).—Ἐγώ ἔχω, σὺ ἔχεις, αὕτη ἔχει, ὑμεῖς ἔχετε, ἡμεῖς ἔχομεν, αὗται ἔχουσιν.—Εἰς ἐμὲ, εἰς ἡμᾶς εἰς σὲ, εἰς ὑμᾶς.—Ἐμὲ, σὲ, αὐτὸν, αὐτήν.—Ὑμᾶς, ἡμᾶς, αὐτὰς, αὐτούς.—Μὲν ἀγαπῷ (il m' aime), σὲ ἀγαπῷ, τὸν ἀγαπᾷ, τὴν ἀγαπᾷ.—Εἰς ἐκυτὸν, εἰς ἐκυτὴν, εἰς ἐκυτοὺς, εἰς ἐκυτάς.—Ἐκυτὸν, ἐκυτὴν, ἐκυτοὺς, ἐκυτάς.—Οἱ ιδικός μου, τοῦ ιδικοῦ μου, εἰς τὸν ιδικόν σου, τὸν ιδικόν του, ἐκ τοῦ ιδικοῦ μου.—Οἱ ιδικοί μας, οἱ ιδικοί σας, οἱ ιδικοί των, αἱ ιδικαί μου, αἱ ιδικαί σου, αἱ ιδικαί του.—Οἱ ιδικοί μας, αἱ ιδικαί μας, οἱ ιδικοί σας, αἱ ιδικαί σας, οἱ ιδικοί των, αἱ ιδικαί των.—Οστις, θήτις, οὔτινος, θήτινος, εἰς ὃν τινα, εἰς τὴν τινα, θντινα, τὴν τινα.—Ο πατέρ μου καὶ ἡ μήτηρ μου θήτις.—Ο πατέρ σου, καὶ ἡ μήτηρ σου οἵτινες.—Η μήτηρ σου καὶ ὁ πατέρ σου θήτις.—Ἐχω ἐξ αὐτῶν (j'en ai), ἔχεις ἐξ αὐτῶν, ἔχεις ἐξ αὐτῶν, ἔχομεν ἐξ αὐτῶν, ἔχετε ἐξ αὐτῶν, ἔχουσι ἐξ αὐτῶν.—Περὶ τίνος πρόκειται (s'agit-il?)—Εἰς τί δαπανᾷς (dépenses-tu?) τὸ χρῆμα σου (ton argent?).—Εἰναι τις κακλός, εἶναι τις κακλή;—Κάποιος εἶναι ἀσθενής (malade).—Κάποιοι εἶναι ἀσθενής.—Ἐκάστος ὄφείλει (doit) νὰ τὴναι (être) ἐπιμελής (studieux).—Ἐκάστη ὄφείλει νὰ εἶναι ἐπιμελής.

Gymnasia συγκεφαλαιωτικὸν ἐπὶ τῷ ἀντωνυμιῶν.

J' ai, tu as il a, elle a, nous avons, vous avez, ils ont, elles ont.—Qui?—Moi, toi, lui, elle, nous, vous, eux, elles.—A qui?—A moi, à toi, à lui, à elle, à nous, à vous, à eux, à elles.—Qui aimes-tu?—Moi, toi, lui, elle, nous, vous, eux, elles.—De qui?—De soi.—A qui?—A soi.—Il s'aime, elle s'aime, on s'aime.—Le mien, le tien, le sien, le nôtre, le vôtre, le leur, les miens, les tiens, les siens, les miennes, les tiennes, les siennes.—Je le chéris, je la connais, nous les aimons.—Le livre qui, le livre que, les hommes qui, les femmes que.—

Un homme et une femme laquelle est malade.—De quoi parlez-vous?—J'en ai acheté.—Nous y sommes allés.—On dit que Georges est bon.—Nul ne le croit.—Personne n'est bon.—La grammaire d'autrui.—J'ai parlé à autrui.—Quelqu'un est venu.—Chacune a des enfants.—Chacun pour soi, Dieu pour tous.—Le bon élève ne se néglige pas.—Quiconque dit cela est un trompeur.—A quiconque vous avez donné votre livre.—Un tel homme doit être respecté.—Un tel m'a dit que vous êtes malade.—C'est un autre.—Le tout de la somme.—Nous sommes tous mortels.—Prenez ceci et donnez-moi l'autre.—Les autres ne sont pas venus.—Mon père et ma mère laquelle m'a acheté un piano, sont partis hier soir pour Paris.—J'ai une lettre de Georges laquelle m'a réjoui.—On m'a donné de l'argent.—Donnez-moi je vous prie un livre.—En voilà un, mon cher.—Allons-nous à la promenade?—Nous promenons-nous?—Celui-ci est mon père et celui-là mon ami.—Ceux-ci sont les miens, ceux-là sont les vôtres, prenez-les.—L'égoïste ne pense qu'à soi; il s'adore.¹

ΑΝΑΚΕΦΑΛΑΙΩΣΙΣ.

RÉCAPITULATION.

A'.

Γράψοις ἐτάρθρως τὸν πληθυντικὸν τῷρ ἀχολούθων ὀνομάτων:

Homme, femme, enfant, fils, fille, vertu, table, plume, montre, livre, singe, chapitre, arbre, honneur, âme, contraction, élision, voix, héros, bas, las, nez, temps, nouveau, tableau, chapeau, beau, faux, landau, bleu, clou, fou, mou, nouveau, bijou, caillou, genou, hibou, chou, caporal, maré-

(¹) Τὸ γόμνασμα τοῦτο θὰ μεταφράσῃ ὁ διδάσκαλος τοῖς μαθηταῖς, ἐκεῖνος δὲ θὰ τεχνολογήσωσι πάσας τὰς περιεχομένας ἀντανυμίζει, εἰς τρίαντα τέσσαρα μαθημάτα, γραπτῶς.

chal, hopital, bail, carnaval, régala, chacal, pal, cal, amical, final, glacial, matinal, nasal, naval, pascal, épouvantail, ail, bail, détail, gouvernail, corail, soupirail, émail, travail, bétail, aïeul, ciel, œil, vitrail, hercail, théâtral, cheveu, bocal, cou, roux, doux, mou, chapeau, bateau, eau.

B'.

Γράψον τὸ θηλ. τῶr ἀκόλουθωr λέξεωr προτάττωr τὸ ἄρθροr:

Sensé, grand, petit, honnête, aimable, agréable, poli, maître, traître, prêtre, prince, hôte, âne, tigre, Suisse, prophète, nègre, premier, fier, amer, singulier, regulier, pensif, vif, neuf, heureux, malheureux, chaleureux, heureux, jaloux, doux, faux, bel, pareil, mien, tien, sien, bon, lion, sujet, muet, complet, concret, secret, inquiet, replet, discret, danseur, voyageur, chasseur, menteur, majeur, mineur, meilleur, supérieur, antérieur, empereur, gouverneur, serviteur, ambassadeur, vengeur, long, jumeau, oblong, bénin, malin, coi, favori, frais, absous, compagnon, tiers, blanc, franc, sec, Ture, public, caduc, Grec.¹

G'.

Γράψον τὰ συγκριτικὰ τῶν τοῦ B'. γυμνάσματος ἐπιθέτων.

Γράψον τὰ ὑπερθετικὰ τῶν τοῦ B'. γυμνάσματος ἐπιθέτων.

Γράψον τὰ ἀγώναλχα συγκριτ. τῶν ἐπιθ. bon, petit, mauvais.

Γράψον τινὰ ἐπιθετικὰ μειώσεως συγκριτικά.

Γράψον τινὰ ἐπιθετικὰ ισότητος σημαντικά.

A'.

Γράψον δ.λοις γράμμασι τὰ ἀκόλουθα ἀριθμητικά :

1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 14, 15, 16,
17, 18, 19, 20, 30, 40, 50, 60, 70, 71, 72, 73, 74, 75,

(1) Ο διδάσκαλος δύναται: ν' αὐδήσῃ τὴν γυμνάσματα ταῦτα κατὰ βούλησιν, δίδων οηλυκὰ καὶ πληθ. ὅπως δι μιθητῆς μετατρέψῃ αὐτὰ εἰς ἔντακτα καὶ ἀριθμητικά ή πάλιν δίδων ἀνταναγμίας ἀντὶ ἀνταναρικῶν ἐπιθέτων καὶ οὕτω καθεῖται.

$\begin{array}{r} 02.0 \\ \times 24 = 0 \\ \hline 02.0 \end{array}$
 $\begin{array}{r} 02.0 \\ \times 27 = 0 \\ \hline 02.0 \end{array}$
 $\begin{array}{r} 02.0 \\ \times 29 = 0 \\ \hline 02.0 \end{array}$
 $\begin{array}{r} 02.0 \\ \times 31 = 0 \\ \hline 02.0 \end{array}$
 76, 77, 78, 79, 80, 90, 91, 92, 93, 94, 95, 96, 97, 98, 99,
 100, 200, 300, 400, 500, 600, 700, 800, 900, 1000, 1200,
 2300, 3400, 4500, 5600, 6700, 7800, 8900, 9015, 10017,
 116, 113, 1093, 1076, 1175, 100000, 1000000.

E'.

Γράψον τὰ τακτικὰ τῶν ἐν τῷ Δ'. γυμνάσματι ἀριθμητικῶν ἐπιθέτων.

C'.

Γράψον τὰ δεικτικὰ ἐπίθετα πρὸ τῶν οὐσιαστικῶν τοῦ Α'. γυμνάσματος.

Z'.

Γράψον τὰ κτητικὰ ἐπίθετα πρὸ τῶν οὐσιαστικῶν τοῦ Α'. γυμνάσματος.

H'.

Γράψον τὰ ἀόριστα ἐπίθετα πρὸ τῶν οὐσιαστικῶν τοῦ Α'. γυμνάσματος. Εἶτα δὲ γράψον τὰς ἀօρίστους ἀντωνυμίας.

Θ'.

Γράψον τὰς δεικτικὰς, τὰς κτητικὰς καὶ τὰς ἀօρίστους ἀντωνυμίας.

I'.

Μεταχειρίσθητι ἀναμιξίας τὰ ἀντωνυμικὰ ἐπίθετα πρὸ τῶν οὐσιαστικῶν τοῦ Α'. γυμνάσματος. ἔπειτα δὲ γράψον τὰς ἀντιστοιχούσας ἀντωνυμίας, εἴς τε τὰ δεικτικὰ καὶ τὰ κτητικὰ ἐπίθετα.

DEUXIÈME PARTIE.

CHAPITRE VII.

ΜΕΡΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

ΚΕΦΑΛΑΙΑΝ Ζ'.

ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΡΙΤΗΝ ΤΑΞΙΝ.

Περὶ ρήματος.

Du verbe.

138. Παρεπόμενος τοῦ ἡγεμοντός εἰσιν : Ἀριθμὸς nombre, πρόσωπον personne, ἔγκλισις mode, χρόνος temps, φωνὴ ἢ διάθεσις voix, συζυγία conjugaison.

139. Οἱ ἀριθμοὶ εἰσι δύο : singulier καὶ pluriel. Τὰ πρόσωπα τρίκι : première, seconde, troisième. Αἱ ἔγκλισεις πέντε : δριστικὴ indicatif, ὑποθετικὴ conditionnel, προστακτικὴ impératif, ὑποτακτικὴ subjonctif, ἀπαρέμφατος infinitif.

140. Οἱ χρόνοι εἰναι: ὅπτῳ : évesτδως présent, παρκτατικὸς imparfait, ἀριστος ἡ. prétérit défini, παρακείμενος prétérit indéfini, ἀριστος ἥ. prétérit antérieur, μέλλων futur, μελλων ἥ. futur passé, καὶ ὑπερσυντελικὸς plus-que-parfait.

141. Οἱ ἔνεστδως καὶ ὁ παρκτατικὸς παριστῶσιν οἷκν πρᾶξιν καὶ ὁ ἔνεστδως καὶ παρκτατικὸς τῆς ἐλληνικῆς, ὡς Ἰ' ai ἔχω, j' avais εἶχον καὶ.

142. Οἱ prétérit défini, παριστῷ πρᾶξιν γενομένην κατὰ μίκην τῶν ἀπείρων στιγμῶν τοῦ παρελθόντος, ἀσχέτως πρὸς τὴν στιγμὴν τοῦ λόγου, ὡς ἔγραψῃ χθὲς, προχθὲς, τὴν παρελθοῦσαν ἑδομὰδα, τὸν λήξαντα μῆνα κατλ. j' écrivis hier, avant-hier, la semaine passée le mois dernier etc.

143. Οἱ prétérit indéfini, παριστῷ πρᾶξιν παρελθοῦσαν ἐπὶ δύος ἀριστου ἐποχῆς, ὡς Ἰ' ai écrit à mes parents ἔγραψῃ εἰς τοὺς γονεῖς μου· ἡ καὶ ἐπὶ ἐποχῆς δρισμένης, ἀλλὰ σχετικῆς, ὡς Ἰ' ai écrit aujourd' hui σήμερον à mes parents.¹

¹ Μετατληροῦ δὲ ἀπαρέμφως καὶ τὸν préténit défini.

144. ‘Ο πρέτεριτ αντέριορ, παριστᾶ πράξιν παρελθούσαν προγνεστέρως ἄλλης πράξεως ἐπίσης παρελθούσης, ώς quand j' eus parlé il est parti άμα εἶπον ἢ μόλις εἶπον ἀπῆλθεν.¹

145. ‘Ο plus-que-parfait, ἔχει τι κοινὸν μετὰ τοῦ πρέτεριτ αντέριορ δηλοῖ δηλ. τὸ τί ἔγινε πρὸ ἄλλου τινὸς, ώς j' avais fini quand il est venu εἶχον τελειώσει ὅτε ἦλθεν, ἀνάλογος τῷ quand j' eus fini il est venu ἀφοῦ ἐτελείωσα ἦλθεν.

146. ‘Ο futur, ἐμφαίνει δοτική καὶ ὁ μέλλων ἐν τῇ ἑλληνικῇ, ώς j' aimeraï 0' ἀγκαπήσω.

147. ‘Ο futur passé, παριστᾶ πράξιν μέλλουσαν μὲν, τελεσθησομένην δύμας πρὸ ἄλλης πράξεως μελλούσης, ώς je serai parti demain, dans deux jours, dans un mois, quand vous finirez, quand vous arriverez καπ. Θὰ ἔχω ἀναχωρήσει αὔριον, μετὰ δύο ἡμέρας, μετὰ ἓνα μῆνα, ὅταν τελειώσητε, ὅταν φύσητε καπ.

148. Οἱ χρένοι δικιροῦνται εἰς ἀρχικοὺς καὶ παραγώγους pri-mitifs et dérivés. Οἱ παράγωγοι δικιροῦνται εἰς ἀπλοὺς καὶ συγέτους simples et composés.

149. Αἱ διαθέσεις εἰσὶ τέσσαρες: ἐνεργητικὴ active, παθητικὴ passive, οὐδέτερα neutre, καὶ αὐτοπαθὴς réfléchie ἢ pronominale ἢ καὶ moyenne.

150. Αἱ συζυγίαι εἰσὶ τέσσαρες, διακρινόμεναι ἐν τῇς καταλήξεως τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ἀπαρεμπρήτου. ‘Η πρώτη λήγει εἰς er ώς aimer ἀγκαπᾷ, ἢ δευτέρη εἰς ir ώς finir λήγειν, ἢ τρίτη εἰς oir ώς recevoir λαμβάνειν καὶ ἢ τετάρτη εἰς re ώς rendre ἀποδίδειν.

151. Τὰ ἥμικτά εἰσιν διμελὰ réguliers ἢ ἀνώμαλα irréguliers.

152. Τὰ πρόσωπα τῶν ἥμικτων συνοδεύονται ὑπὸ τῶν ἀντωνυμιῶν je, tu, il, elle, nous, vous, ils, elles ἐφ' ὅσον τὸ ἥμικτον ἔχει ώς ὑποκείμενον οὐσιαστικόν. (Βλέπε ὅσα ἐλέγθησαν περὶ προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν ἐν § 121—124).

153. ‘Η γαλλικὴ γλώσσα ἔχει δύο ἥμικτα βοηθητικὰ auxili-

(¹) ‘Ο πρέτεριτ αντέριορ ἐν τῷ λόγῳ συνοδεύεται πάντοτε ὑπὸ μορίου τινὸς ἐμφαίνοντος τὴν προτεραιότητα’ τοιαῦτά εἰσι: lorsque, après que, au siège que καὶ τὰ τοιαῦτα, σημαίνοντα πιοτέρου τὸ ἀριθμὸν τῆς γλωσσῆς μη.

aires ἔτινα χρησιμεύουσι πρὸς σχηματισμὸν πάντων τῶν ἄλλων ῥημάτων. Ταῦτά εἰσι τὸ αὐοἱρ ἔχειν καὶ τὸ ἔtre εἶναι. Καὶ τὸ μὲν αὐοἱρ βοηθεῖ τοὺς συνθέτους χρόνους τοῦ ἐκυτοῦ του, τοὺς τοῦ ἔtre, τοὺς τῶν ἐνεργητικῶν καὶ τινων οὐδετέρων. Τὸ δὲ ἔtre βοηθεῖ τὰ παθητικὰ καθ' ὅλους τοὺς χρόνους αὐτῶν, τὰ ἀντωνυμικὰ δὲ καὶ τινα τῶν οὐδετέρων κατὰ τοὺς συνθέτους.

Θέμα αὐτό.

Τὰ παρεπόμενα τοῦ ῥήματος.—Οἱ ἀριθμοί εἰσι (sont) δύο.—Τὰ πρόσωπά εἰσι τρία.—Αἱ ἑγκλίσεις εἰσὶ πέντε.—Αἱ φωνάς εἰσιν ἐνεργητικὴ, παθητικὴ, οὐδετέρη καὶ μέσην.—Τὰ ὄντατα τῶν ἑγκλίσεων εἰσιν: δριστικὴ, προστατικὴ, ὑποτακτικὴ, ὑποθετικὴ καὶ ἀπαρέμφατος.—Τὰ ὄντατα τῶν χρόνων εἰσὶν: ἐνεστώς, παρκτατικὸς, ἀδριστος ἢ παρκείμενος, ὑπερσυντελικός, ἀδριστος ἔτη. μέλλων καὶ μέλλων ἔτη.—Αἱ συζυγίζοντες εἰσὶ τέσσαρες.—Λήγουσιν (elles finissent), ή πρώτη εἰς (en) er, ή δευτέρη εἰς ir, ή τρίτη εἰς oir, καὶ ή τετάρτη εἰς re.—Τὰ ῥήματά εἰσιν δημοκλὰ καὶ ἀνώμαλα.—Οἱ Γάλλοι ἔχουσι δύο βοηθητικὰ ῥήματα τὸ ἔχειν καὶ τὸ εἶναι.

**ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ ΕΧΕΙΝ.
CONJUGAISON DU VERBE AUXILIAIRE AVOIR.**

I n d i c a t i f.

Présent.

'Ev. j' ai ἔχω	'Ev. j' eus ἔσχον (τότε) ¹
tu as	tu eus
il a ή elle a ή on a ¹	il eut
IIλ. nous avons	IIλ. nous eûmes
vous avez	vous eûtes
ils ont ή elles ont ²	ils eurent
Imparfait.	Prétérit indéfini.

'Ev. j' avais εἶχον	'Ev. j' ai eu ἔσχον τώρα ή (ἀρίστ.)
tu avais	tu as eu
il avait	il a eu
IIλ. nous avions	IIλ. nous avons eu
vous aviez	vous avez eu

(¹) Καὶ οὕτω ἐρεῖσθαι εἰς πάντα τὰ γ'. ἐνικὲ πάντων τῶν ῥημάτων.

(²) Καὶ οὕτω ἐρεῖσθαι εἰς πάντα τὰ γ'. πληθυντικὰ πάντων τῶν ῥημάτων.

(³) Η κατάλληλισται εἶναι πάντοτε ἀριθμος; εἰς τὰ γ'. πληθυντικὰ τῶν ῥημάτων.

(⁴) Επι πάντων των γράμμων τοῦ ανοί όπου ἀπαγγέλλεται; εἰς πράγματα φέσις ἀπλογῆν α.

ils ont eu	Conditionnel.
Prétérit antérieur.	Présent à futur.
*Ev. j'eus eu (ἀφοῦ) ἔσχον	*Ev. j'aurais ήθελον ἔχει (τώρα)
tu eus eu	tu aurais
ils eut eu	il aurait
IIλ. nous eûmes eu	IIλ. nous aurions
vous eûtes eu	vous auriez
ils eurent eu	ils auraient
Plus-que-parfait.	Prétérit.
*Ev. j'avais eu εἴχον λάζει	*Ev. j'aurais eu ήθελον ἔχει (τότε)
tu avais eu	tu aurais eu
il avait eu	il aurait eu
IIλ. nous avions eu	IIλ. nous aurions eu
vous aviez eu	vous auriez eu
ils avaient eu	ils auraient eu
Futur.	Λέγουν ώταντως.
*Ev. j'aurai θὰ ἔχω	*Ev. jaussé eu ήθελον ἔχει (τότε)
tu auras	tu eusses eu
il aura	il eût eu
IIλ. nous aurons	IIλ. nous eussions eu
vous aurez	vous eussiez eu
ils auront	ils eussent eu
Futur passé.	Impératif.
*Ev. j'aurai eu θὰ ἔχω λάζει	*Ev. aie ἔχε
tu auras eu	IIλ. ayons ἔχωμεν
il aura eu	ayez ἔχετε ⁽¹⁾
IIλ. nous aurons eu	Subjonctif.
vous aurez eu	Présent à futur.
ils auront eu	*Ev. que j'ai νὰ ἔχω, (εἰπὲ ἐτερο-

(1) Τὰ τρία πρόσωπα τῆς προστακτικῆς δικήρωνται διὰ τῶν τρίτων τῆς ὅποιας κατακήκησαν.

προσθητίκες μετά ἐνεστῶται ἢ μέλλοντα τῆς ὁριστικῆς)	que tu eusses eu qu'il eût eu
* que tu aies qu'il ait	Il. que nous eussions eu que vous eussiez eu
Il. que nous ayons que vous ayez qu'ils aient	qu'ils eussent eu In s i n i t i f. Présent à futur.
Imparfait.	'Ev. καὶ Il. avoir νὴ ἔχω κλπ.
*'Ev. que j'eusse νὴ ἔχω (μετά (ἐπὶ ταῦτοπροσωπ.) ¹ παροφή. τῆς ὁριστ. καὶ μετὰ τοὺς χρόνους τῆς ὑποθετ.)	Préterit.
que tu eusses qu'il eût	'Ev. καὶ Il. avoir eu ἀφοῦ ἔσχον ¹ κλπ. (ἐπὶ ταῦτοπρο- σωπίκες).
Il. que nous eussions que vous eussiez qu'ils eussent	Part i c i p e. Présent à futur.
Préterit.	'Ev. καὶ Il. ayant ἔχων, ἔχου- σα, ἔχοντες, ἔχου- σαι.
*'Ev. que j'aie eu νὴ ἔσχον que tu aies eu qu'il ait eu	Préterit.
Il. que nous ayons eu que vous ayez eu qu'ils aient eu	Ayant eu σχόν, ἐπίσης πάντας τὸς γένους καὶ ἀριθ.
Plus-que-parfait.	Passif παθητικὴ μετοχή.
*'Ev. que j'eusse eu νὴ εἶχον λάβει	'Ev. eu ληφθεῖς, eue ληφθεῖσαι Il. eus ληφθέντες, eues ληφθεῖ- σαι.

Θέμα κέ.

"Ἐχω, ἔχεις, ἔχει ἐν βιβλίον.—Εἴχομεν, εἴχετε, εἴχον τοὺς ἵππους.—"Ἐσχον, ἔσχεις, ἔσχειν ωρεῖκ (de beaux) κοράλια.—"Ἐσχο-
μεν, ἔσχετε, ἔσχον χρήσις καλὰ (de bons) βιβλία.—'Αφοῦ (quand)
ἔσχετε παλαιὸν οἶνον (du vin vieux).—Λύται εἶχον λάβει τὸ κα-

(1) Τὸ φῆμα avoir εἶναι καὶ ἐνεργητικόν, καὶ τότε σημαίνει κατέχω ἢ
καθηματί.

λὸν γάλα.—Θὰ ἔχω ὠραῖον κοσμήματα.—Θὰ ἔχεις λάθει τὰ ὄρατα ὠρολόγια (montres).—Θὰ εἶχε τὰ ὠραῖα ποτήριά μου.—Θὰ εἶχομεν χθὲς τὰ ὠραῖα πιστάλια τῶν ἀδελφῶν σας.—"Εχεις ὑπομονὴν (de la patience).—"Ας ἔχωμεν θάρρος (du courage). — "Εχετε τὰς ἐλπίδας σας; (vos espérances) εἰς (en) τὸν Θεὸν (Dieu). — 'Επιθυμῶ (je désire) νὰ ἔχης θάρρος (du courage) καὶ ὑπομονὴν.—"Ηθελον (je voulais) νὰ ἔχης περισσοτέραν (plus) γενναιότητα (de courage).—Δὲν πιστεύω νὰ ἔσχε τὸ ἀπαιτούμενον θάρρος (le courage voulu).—Θέλω νὰ ἔχω καλὸν κρέας (de bonne viande).—'Αφοῦ ἔσχον ἐξαιρετον ψωτον (d' excellent pain).—"Εχων χρήματα (de l' argent).—Σχολσκ επιστολὰς (des lettres).—"Εχουσαι υπομονήν.—"Εχοντες φορέματα (des habits).

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΒΟΗΘΗΤΙΚΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ ΕΙΝΑΙ.
CONJUGAISON DU VERBE AUXILIAIRE ETRE.

I n d i c a t i f.

Présent.

je suis εἰμι

tu es

il est¹

nous sommes

vous êtes

ils sont²

Imparfait.

j'étais ήμην

tu étais

il était

nous étions

vous étiez

ils étaient³

Prétérit défini.

je fus ὑπῆρξα (τότε)

tu fus

il fut

nous fûmes

vous fûtes

ils furent

Prétérit indéfini.

j'ai été (ὑπῆρξα τώρα ή ἀορίστ.)

tu as été

il a été

nous avons été

vous avez été

ils ont été

Prétérit antérieur.

j'eus été (ἀφοῦ) ὑπῆρξα⁴

tu eus été

il eut été

nous eûmes été

vous eûtes été

ils eurent été

Plus-que-parfait.

j'avais été εἶχον ὑπῆρξει

tu avais été

il avait été

nous avions été

vous aviez été

1—3—3—4 Βλέπε σημείωσις τοῦ ῥῆματος οντοῦ.

ils avaient été

Futur.

je serai ἔσομαι

tu seras

il sera

nous serons

vous serez

ils seront

Futur passé.

j'aurai été θέλων εἴσθαι (τώρα)

tu auras été

il aura été

nous aurons été

vous aurez été

ils auront été

Conditionnel.

Présent ή futur.

je serais θελον είσθαι (τώρα)

tu serais

il serait

nous serions

vous seriez

ils seraient

Prétérit.

j'aurais été θελον είσθαι (τότε)

tu aurais été

il aurait été

nous aurions été

vous auriez été

ils auraient été

Λέγουν ώταύτως.

j'eusse été θελον είσθαι (τότε)

tu eusses été

il eût été

nous eussions été

vous eussiez été

ils eussent été

I m p é r a t i f.

sois ἔσο

soyons ἔσμεν

soyez ἔστε¹

S u b j o n c t i f.

Présent ή futur.

que je soit νὰ θυμαι (ἐπὶ ἐτερο-
προσωπίκης, μετὰ ἐνεστῶτος ή
μέλλοντι τῆς ὁριστικῆς)

que tu sois

qu'il soit

que nous soyons

que vous soyez

qu'ils soient

Imparfait.

que je fusse νὰ θυμαι (μετὰ πα-
ρωχ. τῆς ὁριστικῆς ή μετὰ τοὺς

χρόνους τῆς ὑποθετικῆς)

que tu fusses

qu'il fût

que nous fussions

que vous fussiez

qu'ils fissent

¹ Βλέπε σημειώσεις τοῦ φίλικτος; avoir.

Prétérit.

que j'ai été νὰ ὑπῆρξε
que tu aies été
qu'il ait été
que nous ayons été
que vous ayez été
qu'ils aient été

Plus-que-parfait.

que j'eusse été νὰ εἶχον ὑπάρξει
que tu eusses été
qu'il eût été
que nous eussions été
que vous eussiez été
qu'ils eussent été

Infinitif.

Présent ή futur.
être νὰ ἥμαξι καὶ. (ἐπὶ ταῦτοπροσωπίας)

Prétérit.

avoir été ἀφοῦ ὑπῆρξε (ἐπὶ ταῦτοπροσωπίας)

Participie.

Présent ή futur.
étant ὡν, παντὸς γένους καὶ ἀριθμοῦ.

Prétérit.

ayant été ὑπάρξας, παντὸς γένους καὶ ἀριθμοῦ

Passif.

étété παντὸς γένους καὶ ἀριθμοῦ.¹

Θέμα καὶ.

Εἶμαι, εἶται, εἶναι καλός.—"Ημην, ἦσο, ἦτον ἐπιμελής.—"Υπήρξαμεν, ὑπήρξατε, ὑπήρξαν προχθὲς εὐχάριστοι (agréables).—"Υπήρξαμεν, ὑπήρξατε, ὑπήρξαν ὠργισμένοι (irrités).—"Αφ' οὗ ὑπήρξαμεν ὀλιγώτερον ἐκείνης (moins qu'elle) κακοί (bons).—"Θὰ ἥμαξι, θὰ ἥται, θὰ ἥναι ἀπόψε εἰς τὸ θέατρον (au théâtre).—"Θὰ ἔχω ὑπάγει αὔριον εἰς τὴν ἐξοχὴν (à la campagne).—"Θὰ ἔχωμεν ὑπάγει αὔριον τὸ ἑσπέρας (demain soir) εἰς τὴν οἰκίαν (chez) τοῦ ἀδελφοῦ σας.—"Θὰ ἥμεθα εὐχαριστημένοι (contents).—"Επι μὲν νὰ εἶσθε ἐπιμελεῖς.—"Ἐπεθύμουν (je désirais) νὰ ἥταν ἐπιμελέστεροι.—Δὲν πιστεύω νὰ εἶναι ἀγελής.—Δὲν πιστεύω νὰ ὑπῆρξεν ἀμελής (paresseux).—"Ηθελον (je voulais) νὰ εἴχετε ὑπάρξει καλήτεροι.—Θέλεις (veux-tu) νὰ εἶται καλός;—Θέλομεν νὰ εἴμεθα κακοί.—"Αφοῦ ὑπήρξαμεν ἐπιμελεῖς.—"Ων ἀγαθός.—Οὗτα ἀγαθή.—"Οντες ἀγαθοί.—Οὗται πλούσιαι.—"Υπάρξας καλήτερος, ὑπάρξατε καλή, ὑπάρξατες κακοί, ὑπάρξασαι πλούσιαι.

¹ Βλέπε σημείωσιν τοῦ δίγρακτοῦ ανοίρ.

ΗΡΩΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

PREMIÈRE CONJUGAISON.

Aimer.—'Αγαπᾶν.

154. Σημ. "Εκκαστον δῆμα όχει δύο συστατικά, τὴν βίζων (le radical) καὶ τὴν κατάληξιν (la terminaison), ὡς aimer, finir, recevoir, rendre; aim, finir, rec, ren, εἰσὶ βίζαι, er, ir, evoir, dre, καταλήξεις. Ἐπ' αὐτῶν τῶν τεσσάρων δημάτων σχηματίζονται, μεταβολῇ τῆς βίζης, πάντα τὰ δύματα δημάτων γαλλικῆς γλώσσης.

Indicatif.

Présent.

j' aime ἀγαπῶ

tu aimes

il aime¹

nous aimons

vous aimez

ils aiment

Imparfait,

j' aimais ἀγάπων

tu aimais

il aimait

nous aimions

vous aimiez

ils aimaien

Prétérit défini.

j' aimai ἀγάπησα (τότε)

tu aimas

il aimâ

nous aimâmes

vous aimâtes

ils aimèrent

Prétérit indéfini.

j' ai aimé ἀγάπησα (τώρες ή δορ.) nous aimeron

tu as aimé

il a aimé

nous avons aimé

vous avez aimé

ils ont aimé

Prétérit antérieur.

j' eus aimé (ἀφοῦ) ἀγάπησα

tu eus aimé

il eut aime

nous eûmes aimé

vous eûtes aimé

ils eurent aimé

Plus-que-parfait.

j' avais aimé εἶχον ἀγαπήσει

tu avais aimé

il avait aimé

nous avions aimé

vous aviez aimé

ils avaient aimé

Futur.

j' aimerai θ' ἀγαπήσω

tu aimeras

il aimera

¹ Βλέπε σημειώσεις του δήματος ανοί.

vous aimerez	Impératif.
ils aimeront	aime ἀγάπη καὶ ἀγάπησον
Futur passé.	aimons ἀγαπῶμεν καὶ ἀγαπή-
j' aurai aimé θὰ ἔχω ἀγαπήσει σωμεν	σωμεν
tu auras aimé	aimez ἀγαπᾶτε καὶ ἀγαπήσατε
il aura aimé	Subjonctif.
nous aurons aimé	Présent η futur.
vous aurez aimé	quej' aime νὰ ἀγαπῶ (μετὰ μέλ-
ils auront aimé	λοντας η ἐνεστ. τῆς δριστικῆς)
Conditionnel.	que tu aimes
Présent η futur.	qu'il aime
j'aimerais ηθελον ἀγαπήσει (τώρα) que nous aimions	que nous aimiez
tu aimerais	que vous aimiez
il aimeraït	qu'ils aiment
nous aimeraions	Imparfait.
vous aimeriez	que j' aimasse (νὰ ἀγαπῶ μετὰ περφωχ. τῆς δριστικῆς η μετὰ τοὺς χρόνους τῆς ὑποθετικῆς)
ils aimeraient	τότε)
Prétérit.	que tu aimasses
j'aurais aimé ηθελον ἀγαπήσει que tu aimasses	qu'il aimât
tu aurais aimé	que nous aimassions
il aurait aimé	que vous aimassiez
nous aurions aimé	qu'ils aimassent
vous auriez aimé	Prétérit.
ils auraient aimé	que j'aie aimé νὰ ἡγάπησα
Λέγουν ὠσαύτως.	que tu aies aimé
j' eusse aimé ηθελον ἀγαπήσει (τότε)	qu'il ait aimé
tu eusses aimé	que nous ayons aimé
il eût aimé	que vous ayez aimé
nous eussions aimé	qu'ils aient aimé
vous eussiez aimé	Plus-que-parfait.
ils eussent aimé	que j'eusse aimé νὰ εἰχον ἀγα-
	πήσει

que tu eusses aimé
qu'il eût aimé
que nous eussions aimé
que vous eussiez aimé
qu'ils eussent aimé

Infini tif.
Présent à futur.
aimer νὰ ἀγαπῶ (ἐπὶ ταῦτοπρο-
σωπίκς.)

Prétérit.

avoir aimé- ἀφοῦ ἡγάπησα,
(ἐπὶ ταῦτοπρωσωπίκς.)

Participe
Présent à futur.
aimant ἀγαπῶν, παντὸς γένους
καὶ ἀριθμοῦ

Prétérit.

ayant aimé ἀγαπήτας, παντὸς
γένους καὶ ἀριθμοῦ

Passif.

aimé ἔρεται. ἀγαπηθεῖς, aimée θηλ.
ἀγαπηθεῖσαι

aimés ἀγαπηθέντες, aimées ἀγα-
πηθένται.

Θ εἰ μ. α κ'.

'Αγαπῶ τοὺς σπουδάζοντας; (sérieux).—'Ηγάπων τοὺς εὐθύμους
(gais).—'Ηγάπησα τοὺς ἀξίους (capables).—'Ηγαπήσαμεν ἄλλοτε
(autrefois) τὰς δικαιοδόξεις (les amusements).—'Ηγαπήσα-
μεν τώρα (à présent) τὰ γράμματα.—'Αφοῦ ἡγαπήσαμεν τοὺς
προτεκτικοὺς (les attentifs).—Εἰχεν ἀγαπήσει τὸν νιόν της (son
fils).—Θὰ ἀγαπήσω τὴν σπουδὴν (l'étude).—Θὰ ἔχω ἀγαπήσει
τὴν σπουδήν. —'Ηθέλομεν ἀγαπήσει τὴν σπουδήν.—'Αγάπα τὸν
Θεὸν (Dieu ἀνάρρῃ).—Πρέπει (il faut) νὰ ἀγαπᾶς τοὺς γονεῖς σου
(tes parents).—"Επρεπε (il fallait) νὰ ἀγαπᾶς τὴν σπουδήν.—Δὲν
πιστεύω (je ne crois pas) νὰ ἡγάπησε τὰ γράμματα (les lettres).
—Θέλω νὰ ἀγαπῶ τὸν Θεόν.—'Αγαπῶν τὸν πατέρα του.—'Αγα-
πήσασα τὴν μητέρα της.—Κόρη ἀγαπωμένη ὑπὸ τῶν γονέων της
(deses parents).—Πρέπει νὰ ἀγαπᾶς ἢ νὰ ἀγαπήσῃς (ένεστ. τῆς
ὑποτακτικῆς) τὰ γράμματα.—"Επρεπε ν' ἀγαπᾶς ἢ ν' ἀγαπήσῃς
(παροχτατ. ὑποτακτικῆς) τὰ γράμματα.—Θέλω ν' ἀγαπῶ ἢ ν'
ἀ-
γαπήσω (ένεστ. καπερεμφ.) τὴν σπουδήν.—'Αγαπῶν ἢ ἀγαπῶντες
(ένεστ. μετοχῆς) τὰ γράμματα.—'Αγαπήσας, ἢ ἀγαπήσασα, ἢ
ἀγαπήσαντες, ἢ ἀγαπήτασαι (άριστ. μετοχ.). τὰ γράμματα.

ΔΕΥΤΕΡΑ ΣΥΖΥΓΙΑ.

DEUXIÈME CONJUGAISON.

Finir.—Τελειόνειν.

Indicatif.		
Présent.		
Je finis τελειόνω	vous avez fini	
tu finis	ils ont fini	
il finit ¹	Prétérit antérieur.	
nous finissons	jeus fini (ἀφοῦ) ἐτελείωσα	
vous finissez	tu eus fini	
ils finissent	il eut fini	
	nous eûmes fini	
	vous eûtes fini	
	ils eurent fini	
Imparfait.		
je finissais ἐτελείονον	Plus-que-parfait.	
tu finissais	j'avais fini εἶχον τελειώσει	
il finissait	tu avais fini	
nous finissions	il avait fini	
vous finissiez	nous avions fini	
ils finissaient	vous aviez fini	
	ils avaient fini	
Prétérit défini.		
je finis ἐτελείωσα (τότε)	Futur.	
tu finis	je finirai θὰ τελειώσω	
il finit	tu finiras	
nous finimes	il finira	
vous finîtes	nous finirons	
ils finirent	vous finirez	
	ils finiront	
Prétérit indéfini.		
j'ai fini ἐτελείωσα (τώρα ή αργί-	Futur passé.	
στως)	j'aurai fini θὰ ἔχω τελειώσει	
tu as fini	tu auras fini	
il a fini	il aura fini	
nous avons fini	nous aurons fini	

¹ Βλέπε σημειώσεις τοῦ ῥήματος avoir.

vous aurez fini	ένεστ. ή μέλλοντ. δριστικής)
ils auront fini	que tu finisses
C o n d i t i o n n e l.	qu'il finisse
Présent ή futur.	que nous finissions
je finirais ἤθελον τελειώσει (τώρα) que vous finissiez	que vous finissiez
tu finirais	qu'ils finissent
il finirait	Imparfait.
nous finirions	que je finisse νὰ τελειώνω (μετά παρφχ. τῆς δριστικῆς ή μετά τοὺς χρόνους τῆς ὑποθετικῆς)
vous finiriez	que tu finisses
ils finiraient	qu'il finit
Prétréit.	que nous finissions
j'aurais fini ἤθελον τελειώσει (τότε)	que vous finissiez
tu aurais fini	qu'ils finissent
il aurait fini	Prétréit.
nous aurions fini	que j' aie fini νὰ ἐτελείωσω
vous auriez fini	que tu aies fini
ils auraient fini	qu'il ait fini
Αέγουν ώραύτως	que nous ayons fini
j'eusse fini ἤθελον τελειώσει (τότε)	que vous ayez fini
tu eusses fini	qu'ils aient fini
il eût fini	Plus-que-parfait.
nous eussions fini	que j'eusse fini νὰ εἰχον τελειώσει
vous eussiez fini	que tu eusses fini
ils eussent fini	qu'il eût fini
I m p é r a t i f.	que nous eussions fini
finis τελείωσον καὶ τελείονε	que vous eussiez fini
finissons τελειώσωμεν καὶ πο.	qu'ils enssent fini
finissez τελειώσκτε καὶ πο.	I n f i n i t i f.
S u b j o n c t i f.	présent ή futur.
Présent ή futur.	finir νὰ τελειώνω (ἐπὶ ταῦτοπρο-
que je finisse νὰ τελειώνω (μετά σωπίχης).	

Prétérit.

avoir fini ἀρροῦ ἐτελείωσα
(ἐπὶ τελέσαποροσωπίκε)

Participe.

Présent ή futur.

finissant τελειόνων, (παντὸς γέν.) τελειώθεντα
καὶ ἀριθμοῦ)

Prétérit

ayant fini τελειώσας, παντὸς γέν.
νους καὶ ἀριθμοῦ

Passif.

fini ἀρσ. τελειώθεταις, finie θηλ.
finis τελειώθενταις, finies τελειώ-
θενταις.

Theta μα καή.

Τελειόνω μετά (dans) μίκη ὥραν.—Ἐτελειόνομεν τὸ μάθημά
μας (notre leçon).—Ἐτελειώσαν (αὔτη).—Ἐτελειώσαμεν χθές.
Ἄροῦ (quand) ἐτελείωσας ἦλθες (tu es venu).—Εἶχομεν τελειώσει
τὸ μάθημά μας.—Πότε (quand) θὰ τελειώσουν;—Θὰ ἔχωμεν τε-
λειώσει δταν ἔλθητε (quand vous viendrez).—Ηθελον τελειώ-
τει (τώρα).—Ηθελον τελειώσει (τότε).—Τελείωσον τὸ ἔργον σου
(ton ouvrage).—Τελειώσατε η τελειώνετε τὸ μάθημά σας, —
Πρέπει νὰ τελειώσῃς ἀπόψε (ce soir).—Ἐπρεπε νὰ τελειώσητε.
—Ἐπρεπε νὰ εἰχενε τελειώσει.—Δὲν πιστεύω (je ne crois pas)
νὰ ἐτελείωσκαν.—Τελειόνων ἀπήρχετο (il partait).—Τελειώσας
ἔφραγεν (il a mangé).—Θέλω νὰ τελειώνῃς ἐνωρὶς (de bonne
heure).—Θέλω νὰ τελειώνω η νὰ τελειώσω (ένεστ. ἀπερεμφάτου).
—Δὲν ἤθελον (je ne voulais pas) νὰ εἰχε τελειώσει.

ΤΡΙΤΗ ΣΥΖΥΓΙΑ.

TROISIÈME CONJUGAISON.

Recevoir.—Δέχεσθαι.

Indicatif.

vous recevez

Présent.

ils reçoivent

je reçois δέχομαι η λαχεύνω

Imparfait.

tu reçois

je recevais ἐδεχόμην

il reçoit¹

tu recevais

nous recevons

il recevait

¹ Βλέπε σημειώσεις τοῦ ὁμίλου, αὐτοῦ.

nous recevions
vous receviez
ils recevaient

Prétérit défini.
je reçus ἐδέχθην (τότε)
tu reçus
il reçut
nous reçumes
vous reçûtes
ils reçurent

Prétérit indéfini.
j'ai reçu ἐδέχθην (τώρα ή ποτε.)

tu as reçu
il a reçu
nous avons reçu
vous avez reçu
ils ont recu

Prétérit antérieur.
j'eus reçu (χροῦ) ἐδέχθην
tu eus reçu
il eut reçu
nous eûmes reçu
vous eûtes reçu
ils eurent reçu

Plus-que-parfait.
j'avais reçu εἶχον δεχθῆναι
tu avais reçu
il avait reçu
nous avions reçu
vous aviez reçu
ils avaient reçu

Futur.
je recevrai θέλω δεχθῆναι

tu recevras
il recevra
nous recevrons
vous recevrez
ils recevront

Futur passé.
j'aurai reçu θέλω δεχθῆναι
tu auras reçu
il aura reçu
nous aurons reçu

vous aurez reçu
ils auront reçu

Conditionnel.
Présent ή futur.
je recevrais θέλον δεχθῆναι (τώρα)
tu recevrais
il recevrait
nous recevrions
vous recevriez
ils recevraient

Préterit.
j'aurais reçu θέλον δεχθῆναι (τότε)
tu aurais reçu
il aurait reçu
nous aurions reçu
vous auriez reçu
ils auraient reçu

Λέγουν ώς ταύτως.
j'eusse reçu θέλον δεχθῆναι (τότε)
tu eusses reçu
il eût reçu
nous eussions reçu
vous eussiez reçu

ils eussent reçu

I m p é r a t i f.

reçois δέχθητι

recevons δέξθῶμεν

recevez δέχθητε

S u b j o n c t i f.

Présent à futur.

que je reçoive νὰ δέχωμαι (*μετὰ* que vous eussiez reçu
ἐνεστ. ἢ μέλλ. δριστικῆς)

que tu reçois

qu'il reçoive

que nous recevions

que vous receviez

qu'ils reçoivent

Imparfait.

que je reçusse νὰ λαμβάνω (*μετὰ* τοπροσωπίκης)

παρώχ. δριστικῆς ἢ μετὰ τοὺς

χρόνους τῆς ὑποθετικῆς)

que tu reçusses

qu'il reçût

que nous reçussions

que vous reçussiez

qu'ils reçussent

Prétérit.

que j' aie reçu νὰ ἐδέχθην

que tu aies reçu

qu'il ait reçu

que nous ayons reçu

que vous ayez reçu

qu'ils aient reçu

Plus-que-parfait.

que j'eusse reçu νὰ εἶχον δέχθῃ

que tu eusses reçu

qu'il eût reçu

que nous eussions reçu

qu'ils eussent reçu

I n f i n i t i f.

Présent à futur.

recevoir νὰ λαμβάνω (ἐπὶ ταῦ-
τοπροσωπίκης)

Prétérit.

avoir reçu ἀφοῦ ἔλαβον (ἐπὶ ταῦ-
τοπροσωπίκης)

P a r t i c i p e.

Présent à futur.

recevant λαμβάνων, (παντὸς γέν.
καὶ ἀριθμοῦ)

Prétérit.

ayant reçu λαβῶν, (παντὸς γέν.
καὶ ἀριθμοῦ)

Passif.

reçu ληφθεὶς, reçue ληφθεῖσα
reçus ληφθéntes, reçues λη-
φθeῖσαι.

Θ έ μ α χθ'.

Λαμβάνω ἐπιστολὰς (des lettres). — Ἐλάμβανες, ἐλάμβανε, ἐ-
λαμβάνομεν χρήματα (de l'argent). — Ἐλάβα, ἔλαβες, ἔλαβες χθὲς
δέκα πέντε δραχμὰς (drachmes). — Ἐλάβομεν, ἐλάβετε, ἔλαβον εἰ-
κοσι τρία φράγκα (frances). — Ἀφοῦ ἔλαβον, ἀφοῦ ἔλαβες, ἀφοῦ ἔλαβε

τὰς ἐπιστολὰς (les lettres).—Εἶχον λάβει, εἴχομεν λάβει, εἴχετε λάβει τὰ κοπιήματά μας.—Θὰ λάβωσιν χρήματα.—Αὔριον δὲ πατέρό μας, ή μάτηρ μας καὶ ὁ ἀδελφός μας θὰ ἔχουν ἐπιστολάς.—Λάβε τὰ χρήματα ταῦτα (καθ'ένα. ἀριθμόν.)—Θὰ τὰ ἐλάχυθνον (τώρα) θὰ εἶχον τὴν ἀδειὰν (la permission) τοῦ πατρός μου.—Θὰ τὰ ἐλάχυθνες (τότε) ἔχει τὰ εἰχείς ζητήσει (s'il l'avait demandé).—Θέλω νὰ λάβῃς ταῦτα τὰ χρήματα.—Δὲν θέλω νὰ τὰ λάβω.—"Ηθελε (il voulait) νὰ λάβῃς μεθ' ὑμῶν (avec vous) τὰ βιβλία σας.—Δὲν πιστεύω νὰ ἐλαχεῖ χρήματα.—Ἐπιστεύσατε (avez vous cru) ότι εἶχε λάβει (ύπερσυντ. ύποτακτ.). χρήματα;—Αριστερά σας δρεχμάκης μου ἀνεγκάρησα (je suis parti).—Λαμβάνοντας χρήματα ἔδιδε τοῖς πτωχοῖς.—Λαβόντες τὰ βιβλία μας ἐπήγαγμεν (nous sommes allés) εἰς τὸ σχολεῖον (à l'école).—Ἐπιστολαὶ ληφθεῖσαι.—Θέλω νὰ λαμβάνης.—Θέλω νὰ λάβω η νὰ λαμβάνω.

TETARTH ΣΥΖΥΓΙΑ.
QUATRIÈME CONJUGAISON.
Rendre—Ἄποδίδειν.

I n d i e a t i f.

Présent.

- je rends ἀποδίδω
- tu rends
- il rend¹
- nous rendons
- vous rendez
- ils rendent

Imparfait.

- je rendais ἀπέδιδον
- tu rendais
- il rendait
- nous rendions
- vous rendiez
- ils rendaient

Prétérit défini.

- je rendis ἀπέδωκα (τότε)
- tu rendis
- il rendit
- nous rendimes
- vous rendites
- ils rendirent

Prétérit indéfini.

- j'ai rendu ἀπέδωκε (νῦν η ἀριθμός)
- tu as rendu
- il a rendu
- nous avons rendu
- vous avez rendu
- ils ont rendu

¹ Βλέπε σημειώσεις τοῦ βίβλου; avoir.

Prétérit antérieur

jeus rendu (ἀφοῦ) ἀπέδωκε
tu eus rendu
il eut rendu
nous eûmes rendu
vous eûtes rendu
ils eurent rendu

Plus-que-parfait.

j'avais rendu εἴχον ἀποδώσει
tu avais rendu
il avait rendu
nous avions rendu
vous aviez rendu
ils avaient rendu

Futur.

je rendrai θέλω ἀποδώσει
tu rendras
il rendra
nous rendrons
vous rendrez
ils rendront

Futur passé.

j'aurai rendu θὰ ἔχω ἀποδώσει
tu auras rendu
il aura rendu
nous aurons rendu
vous aurez rendu
ils auront rendu

Conditionnel.

Présent à futur.

je rendrais ἤθελον ἀποδώσει
(τώρε)
tu rendrais

il rendrait

nous rendrions
vous rendriez
ils rendraient

Prétérit.

j'aurais rendu ἤθελον ἀποδώσει
(τότε)

tu aurais rendu
il aurait rendu
nous aurions rendu
vous auriez rendu
ils auraient rendu

Λέγουν ώταντως

j'eusse rendu ἤθελον ἀποδώσει
(τότε)

tu eusses rendu
il eût rendu
nous eussions rendu
vous eussiez rendu
ils eussent rendu

I m p é r a t i f.

rends ἀπόδος
rendons ἀποδώσωμεν
rendez ἀποδώσατε

S u b j o n c t i f.

Présent à futur.

que je rende νὰ ἀποδέδω (με-ά
ένεστ. ἡ μέλλ. τῆς ὁριστικῆς)

que tu rendes

qu'il rende

que nous rendions

qu vous rendiez

qui ils rendent

Imparfait.	que nous eussions rendu
que je rendisse νὰ ἀποδώσω (με- que vous eussiez rendu	
τὰ παρῳχ. ὄριστικῆς ἢ μετὰ qu'ils eussent rendu	
χρόνον τῆς ὑποθετικῆς)	
que tu rendisses	In f i n i t i f.
qu'il rendit	Présent ἢ futur.
que nous rendissions	rendre νὰ ἀποδίδω (ἐπὶ ταῦτο-
que vous rendissiez	προσωπίκης)
qu'ils rendissent	Prétréit.
Prétréit.	avoir rendu ἀφοῦ ἀπέδωκε (ἐπὶ
que j'aie rendu νὰ ἀπέδωκε	ταῦτο προσωπίας)
que tu aies rendu	Participle.
qu'il ait rendu	Présent ἢ futur.
que nous ayons rendu	rendant ἀποδίδων, (παντὸς γέν.
que vous ayez rendu	καὶ ἀριθμοῦ)
qu'ils aient rendu	Prétréit.
Plus-que-parfait.	ayant rendu ἀποδώσεις, (παντὸς
que j'eusse rendu νὰ εἴχον ἀπο-	γένους καὶ ἀριθμοῦ)
δώσει	Passif.
que tu eusses rendu	rendu ἀποδοθεῖς, rendue ἀποδο-
qu'il eût rendu	θεῖται, rendus ἀποδοθέντες,
	rendues ἀποδοθεῖσαι.

Θέμα χ'.

Αποδίδω τὸ βιβλίον.—Απέδιδον τὰ χρήματα.—Απεδώκαμεν τὴν γραμματικὴν (la grammaire).—Απεδώκατε προχθὲς τὴν ἐπίσκεψιν (la visite).—Αφοῦ ἀπέδωκε τὸ βιβλίον ἐξῆλθον (je suis sorti).—Εἶχεν ἀποδώσει τὰ ωρολόγια (la montre).—Θὰ ἀποδώσουν τὰ χρήματα.—Θὰ ἔχω ἀποδώσει τὰ χρήματα.—Θὰ ἀπεδίδωμεν ἐκκαὶ εἰχομεν.—Απόδος τὸ βιβλίον μου.—Πρέπει νὰ ἀποδώσῃς τὰ χρήματά μου.—"Επρεπε νὰ τὰ ἀποδώσῃς.—Δὲν πιστεύω νὰ τ' ἀπέδωκε.—Ἐπεθύμουν νὰ τὰ εἴχεν ἀποδώσει.—Αποδίδων γέραιτας (des grâces).—Αποδώτασσε τὴν γραμματικὴν μου.—Βιβλίον ἀποδοθέν.—Θέλω ν' ἀποδίδω ἢ νὰ ἀποδώσω (ένεστ. ἀποκριθώ).—Θέλεις ν' ἀποδίδω ἢ ν' ἀποδώσω (ένεστ. ὑποτάκτη).

Περὶ παθητικῶν φημάτων.

Des verbes passifs.

155. Σημ. Οἱ Γάλλοι: τὰ παθητικὰ δήματα σχηματίζουσι: διὰ τοῦ βοηθητικοῦ ἔτερον εἰς τὰ πάντας τοὺς χρόνους αὐτοῦ καὶ τῆς παθητικῆς μετοχῆς τοῦ δήματος τὸ δύποτον θέλουσι: νὰ σχηματίσωσι παθητικῶς.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΑΘΗΤΙΚΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ ΑΓΑΠΑΣΘΟΙ.
CONJUGAISON DU VERBE PASSIF ETRE AIMÉ.

Indicatif.

Présent.

je suis aimé, e	ἀγαπῶμαι
tu es	ν
il est	ν
nous sommes	aimés, ées
vous êtes	ν ν
ils sont	ν ν

Imparfait.

j'étais aimé, e	ἠγαπώμην
tu étais	ν ν
il était	ν ν
nous étions	aimés, ées
vous étiez	ν ν
ils étaient	ν ν

Prétérit défini.

je fus aimé, e	ἠγαπήθην
tu fus	ν ν
il fut	ν ν
nous fûmes	aimés, ées
vous fûtes	ν ν
ils furent	ν ν

Prétérit indéfini.

j'ai été aimé, e	ἠγαπήθην (νῦν ἢ θορίστως)
tu as été aimé, e	
il a été	ν ν
nous avons été aimés, ées	
vous avez été	ν ν
ils ont été	ν ν

Prétérit antérieur.

j'eus été aimé, e	ἠφοῦ ἐγαπήθην
tu eus été	ν ν
il eut été	ν ν
nous eûmes été aimés, ées	
vous eûtes été	ν ν
ils eurent été	ν ν

Plus-que-parfait.

j'avais été aimé, e	εἰχον ἀγαπηθῆν
tu avais été	ν ν
il avait été	ν ν
nous avions été aimés, ées	
vous aviez été	ν ν
ils avaient été	ν ν

¹ Τὸ μετὰ τὴν λέξιν αἰμέ, ε ἀρωνον. προστίθεται εἰς ταύτην ὅταν τὸ ὄποκείμενον ἦναι θηλυκὸν, διότι ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν γαλλικῶν δημάτων συμφωνεῖ κατὰ γένος καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ὄποκείμενου τοῦ δήματος.

Futur.

je serai aimé, e θὲ ἀγαπηθῶ
tu seras » »
il sera » »
nous serons aimés, ées
vous serez » »
ils seront » »

πηθῆ (τότε)

tu eusses été aimé, e
il eut été » »
nous eussions été aimés, ées
vous eussiez » »
ils eussent été » »

Impératif.

Futur passé.

j'aurai été aimé, e θὲ ἀγαπηθῆ soyons aimés, ées
tu auras été » »
soyez e » ἀγαπήθητε
il aura été » »
nous aurons été aimés, ées
vous aurez été » »
ils auront été » »

Subjonctif.

Présent à futur.

je serais aimé, e θὲλον ἀγαπη- que nous soyons aimés, ées
πηθῆ (τώρχ) que vous soyez » »
tu serais aimé, e que ils soient » »

que tu sois aimé, e

qu'il soit » »

il serait » »
nous serions aimés, ées
vous seriez » »
ils seraient » »

Imparfait.

que je fusse aimé, e νὰ ἀγαπῶ-
μαι (μετὰ παρφή. ὄριστικῆς)
que tu fusses aimé, e
qu'il fût » »

Prétérit.

j'aurais été aimé, e θὲλον ἀγα- que nous fussions aimés, ées
πηθῆ (τότε) que vous fussiez » »
tu aurais été aimé, e que ils fussent » »

Prétérit.

il aurait été » »
nous aurions été aimés, ées que j'aie été aimé, e νὲ ἀγαπή-
vous auriez été » » θην
ils auraient été » » que tu aies été » »
 Αἴγουν δισκύτως. qu'il ait été » »

Jeusse été aimé, e θὲλον ἀγα- que nous ayons été aimés, ées

que vous ayez été aimés, ées

Prétérit.

qu'ils aient été

avoir été aimé, e ἀφοῦ ἡγαπήθην

Plus-que-parfait.

avoir été aimés, ées ἀφοῦ ἡγα-

que j'eusse été aimé, e νὰ εἶχον πήθημεν

ἀγαπηθῆ

Participle.

que tu eusses été

Présent ἢ futur.

qu'il eût été

étant aimé, e ἀγαπώμενος, ἀγα-

que nous eussions été aimés, ées πωμένη

que vous eussiez été

étant aimés, ées ἀγαπώμενοι

qu'ils eussent été

ἀγαπώμεναι

Infinis.

Prétérit.

Présent ἢ futur.

être aimé, e νὰ ἀγαπῶμαι

ayant été aimé, e ἀγαπηθεὶς, ἀ-

être aimés, ées ν' ἀγαπώμεθα

γαπηθεῖται

ayant été aimés, ées ἀγαπη-

θέντες, ἀγαπηθεῖσαι.

Θέμα λα.

Ἄγαπῶμαι ὑπὸ (de) τῶν γονέων μου.—Ἄγαπάτκι ὑπὸ τᾶς ἀ-

δελφῆς του.—Πραπώμην ὑπὸ τοῦ πατρός μου.—Ἔγαπώμεθα

ὑπὸ τῶν φίλων μας.—Ἔγαπήθης ὑπὸ τοῦ διδασκάλου σου (de ton

maitre).—Ἔγαπήθητε τότε ὑπὸ τῶν καλῶν.—Ἄφοῦ ἡγαπήθην

ὑπὸ τῆς ἐξαδέλφης μου.—Εἶχον ἀγαπηθῆ ὑπὸ τοῦ ἐξαδέλφου μου.

—Θά ἀγαπηθῶ ὑπὸ τῆς οἰκογενείς, μου.—Θά ἀγαπηθῶ ὑπὸ πάντων

(de tout le monde).—Θά ἡγαπώμην σῆμερον ὑπὸ τῶν γονέων

μου.—Θά ἡγαπώμην ἄλλοτε ὑπὸ τῶν συγγενῶν μου.—Ἄγαπή-

θητεί ὑπὸ τῶν φίλων σου.—Ἄς ἀγαπηθῶμεν ὑπὸ τῶν καλῶν.—

Πρέπει νὰ ἀγαπηθῶ ἢ νὰ ἀγαπῶμαι ὑπὸ τῶν γονέων μου καὶ

ὑπὸ τῶν διδασκάλων μου.—Ἐπρεπε νὰ ἀγαπᾶσαι ἢ νὰ ἀγαπη-

θῆς ὑπὸ τῶν συμμαχητῶν σου.—Ἡθελον νὰ εἶχες ἀγαπηθῆ ὑπὸ

τῆς μητρός σου.—Θέλω νὰ ἀγαπῶμαι ἢ ν' ἀγαπηθῶ ὑπὸ πάντων.

—Ἄφοῦ (après) ἡγαπήθην ὑπὸ τῶν διδασκάλων μου ἐμελέτησα

καλήτερον (j'ai mieux étudié).—Οὐδὲς οὔτος ἀγαπώμενος ὑπὸ

πάντων, λατρεύεται (il est adoré) ὑπὸ τῶν γονέων του.—Ἡ ἀ-

δελφή μου ἀγαπηθεῖται ὑπὸ τῆς μητρός μου.—Παιδίον ἀγαπηθὲν

ὑπὸ πάντων.

Ηερὶ οὐδετέρων ῥημάτων.

Des verbes neutres.

156. Σημ. "Οσα ἔκ τῶν οὐδετέρων ῥημάτων βοηθοῦνται, κατὰς τοὺς; συνθέτους αὐτῶν χρόνους ὑπὸ τοῦ avoir, σχηματίζονται ὡς τὰ ἐνεργητικά, ὅσα δὲ ὑπὸ τοῦ ἔtre, ἀναπληροῦσι τοὺς χρόνους τοῦ βοηθητικοῦ avoir διὰ τῶν ἀντιστοιχούντων χρόνων τοῦ ῥῆματος ἔtre, ὡς ἔφεξῆς:

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΟΥΔΕΤΕΡΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ ΠΗΠΤΕΙΝ.

CONJUGAISON DU VERBE NEUTRE TOMBER.

I n d i c a t i f.

nous serons tombées, ées

P r é s e n t .

C o n d i t i o n n e l .

Present à futur.

je tombe πίπτω κλπ.¹

je tomberais ἥθελον πέσει (νῦν)

je tombais ἔπιπτον

Préterit.

Préterit défini.

je serais tombé, e ἥθελον πέσει
(τότε)

je tombai ἔπεσα (τότε)

Préterit indéfini.

nous serions tombés, ées

je suis tombé, e ἔπεσα (νῦν ἢ ἀ-
ορίστως)²

Λέγουν ὁταύτως.

nous sommes, tombés, ées

je fusse tombé, e ἥθελον πέσει
(τότε)

Préterit antérieur.

nous fussions tombés, ées

je fus tombé, e ἄροῦ ἔπεσα

I m p é r a t i f .

nous fûmes tombés, ées

tombe πίπτε ἢ πέσε

Plus-que-parfait.

tombons (Ἄ;) πέσωμεν

j'étais tombé, e εἰχον πέσει

tombez πέσατε

nous étions tombés, ées

S u b j o n c t i f .

Futur.

Présent à futur.

je tomberai θὰ πέσω

que je tombe νὰ πίπτω (μετὰ

Futur passé.

ἐνεστῶτα ἢ μέλλοντα τῆς ὁρ-

je serai tombé, e θὰ ἔχω πέσει στικῆς)

¹ Σχηματίσον ἐπὶ τοῦ ῥῆματος aimer.

² Ἡ παθητικὴ μετοχὴ τῶν ὑπὸ τοῦ ἔtre, βοηθουμένων ῥημάτων συμφωνεῖ κατὰς γένος, καὶ ἀριθμὸν μετὰ τοῦ ὑποχειμένου τοῦ ῥῆματος.

Imparfait.	σώπου καὶ ἀριθμοῦ)
que je tombasse νὰ πίπτω (μετὰ παρφαγ. ὄριστυχης)	Préterit, être tombé, εἴδος ἔπεσα
prétérit.	» tombés, ées ἀριθμοῦ ἐπέσαμεν
que je soit tombé, e νὰ ἔπεσα	Participe. Présent à futur.
que nous soyons tombés, ées πέσων	
Plus-que-parfait.	tombant πίπτων, πίπτουσα, πί-
que je fusse tombé, e νὰ εἶχον πτοντες, πίπτουσαι	
πέσει	Prétérit.
que nous fussions tombés, ées étant tombé, e πεσὼν, πεσοῦσα	
Infini tif.	» tombés, ées πεσόντες πε-
Present à futur.	σοῦσαι.

tomber νὰ πίπτω (παντὸς προ-

157. Σημ. Ἐξ ὅλων τῶν οὐδετέρων δημάρτων, τῶν ἐκρηκόντων ἐνέργειαν, μόνικα τὰ ἔχης βοηθοῦνται ὑπὸ τοῦ ἔtre : aller πορεύεσθαι, arriver φάνειν, choir καταπίπτειν, décéder τελευτὴν, mourir θνήσκειν, naître γεννᾶσθαι, tomber πίπτειν, échouer ἀνοίγειν, venir ἔρχεσθαι, partir ἀναχωρεῖν καὶ τὰ ἔξ αὐτῶν σύνθετα, πλὴν τῶν ἐπομένων τρισῶν συνθέτων τοῦ venir : prévenir προλαμβάνειν, contrevenir παραβάνειν, subvenir ἐπαρκεῖν, ἀτινα βοηθοῦνται ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ.

158. Σημ. Τὸ οὐδέτερον convenir σηματίζομενον κατὰ τοὺς συνθέτους διὰ τοῦ αὐτοῦ σημαίνει ἀριθμός εἰν, σηματίζομενον διὰ τοῦ ἔtre σημαίνει συμφωνεῖν. Τὰ δεμευρά καὶ rester σηματίζομενα διὰ τοῦ αὐτοῦ αὐτοῖς κατοικεῖν, διὰ δὲ τοῦ ἔtre σημαίνουσι διὰ αριθμούς εἰν αὐτά λαλεῖν, μένειν καὶ τὰ τοιαῦτα. Τὸ expire γένεται πνέειν διὰ μὲν τοῦ αὐτοῦ λέγεται ἐπὶ ἀνθρώπων, διὰ δὲ τοῦ ἔtre ἐπὶ πραγμάτων. Οἱ ἀπλοὶ χρόνοι ἔχουσιν ἀμφοτέρες τὰς σημασίες τοῦ ἥρματος.

159. Σημ. Τὰ οὐδέτερα δήμαρτα descendre καταβάνειν, passer διαβάνειν, monter ἀναβάνειν, disparaître ἀπαντίζεσθαι καὶ sortir ἔξέρχεσθαι, λέγονται κατὰ τοὺς συνθέτους χρόνους διὰ μὲν τοῦ αὐτοῦ αὐτοῖς, διὰ δὲ τοῦ ἔtre αὐτοῖς αἰτιατικῆς πτώσεως, καὶ διὰ τοῦ ἔtre ἐν πάσῃ ἀλλῇ περιπτώσει.

Θέμα λό'.

Πίπτεις, πίπτει, πίπτομεν κατὰ γῆν (par terre). — Ἐπίπτομεν, ἐπίπτετε, ἐπίπτοντες ἐπὶ τῆς χιόνος (sur la neige). — Ἐπεσα, ἐπέσαμεν, ἐπεσαν τρέχοντες (en courant). — Αριθμός ἔπεσα, ἀριθμοῦ ἐπέσαμεν ἡλθες tu es venu.) — Ἐπέσατε προχθές. — Εἶχον πέσει ἐπὶ τῆς χιόνος. — Μὴ τρέχε (ne cours pas) θὰ πέσῃς. — Θὰ ἔχομεν

πέσει ὅταν ἔλθητε (quand vous viendrez). — Θὰ ἐπίπτομεν σήμερον, θὰ ἐπίπτομεν χθὲς, θὰ ἐπίπτετε προχθὲς (avant hier). — Μή (ne) πίπτε ἐπὶ τῆς χιόνος. — Θέλω νὰ πίπτω. — "Ηθελα νὰ πέσης. — Δὲν πιστεύω νὰ ἔπεισ. — Ἐπίστευες (croyais-tu) ὅτι εἶχε πέσει; — Θέλω νὰ πέσω. — Ηίπτων, πίπτουσα, πίπτοντες ἐγέλων (ils riaient). — Ήεσών, πεσοῦσα, πεσοῦσαι ἐγέλασκν (ils ont ri). — Τοῦτο μοὶ ἥρεσ (convenu). — Τοῦτο συνεφωνήσαμεν (convenu). — Εμείναμεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον (à l'hôtel). — Εμείναμεν εἰς τὰ οὐδέτερα δρήματα. — Ο φίλος μου ἔζεπνευσεν. — Ο χειμὼν (l'hiver) ἔζεπνευσεν. — Κατέκληθομεν (descendu) τὴν ὁδόν. — Ανήλθομεν τὴν κλίκκην (l'escalier). — Διερχόμεθα τὸν καιρὸν (le temps) εἰς τὴν ἔσοχὴν (à la campagne). — Ήρχνίσθησκν (disparu) εἰς τὰ πέριξ (aux environs). — Ήρχνίσθησκν τὴν νύκτα.

Περὶ ἀρτωρυμικῶν φημάτων.

Des verbes pronominaux.

160. Τὰ αὐτοπεκθῆ δρήματα συγκριτίζονται προτασσομένων αὐτῶν τῶν ἀντωνυμιῶν **me, te, se, nous, vous, se.** Βοηθοῦνται δὲ πάντοτε ὑπὸ τοῦ **être.**

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΝΤΩΝΥΜΙΚΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ ΝΗΠΕΣΘΑΙ.

CONJUGAISON DU VERBE PRONOMINAL SE LAVER.

I n d i c a t i f.

il η elle η on se lavait

Présent.

nous nous lavions

je me lave γίπτω ἔμεντὸν η ἔμενον-vous vous laviez

τὴν, η νίπτομαι.

ils η elles se lavaient

tu te laves

Prétérit défini.

il η elle η on se lave

je me lavai ἐνίρθην (τότε)

nous nous lavons

tu te lavas

vous vous lavez

il η elle η on se lava

ils η elles se lavent

nous nous lavâmes

Imparfait.

vous vous lavâtes

je me lavais ἐνιπτόμην

ils η elles se lavèrent

tu te lavais

Prétérit indéfini.

je me suis lavé, e ἐνίρθην (νῦν)
tu t'es lavé, e
il n̄ elle n̄ on s'est lavé, e
nous nous sommes lavés, ées
vous vous êtes lavés, ées
ils n̄ elles se sont lavés, ées

Futur passé.

tu te seras lavé, e
il n̄ elle n̄ on se sera lavé, e
nous nous serons lavés, ées
vous vous serez lavés, ées
ils n̄ elles se seront lavés, ées

Conditionnel.

Prétérit antérieur.

je me fus lavé, e ἀφοῦ ἐνίρθην
tu te fus lavé, e
il n̄ elle n̄ on se fut lavé, e
nous nous fûmes lavés, ées
vous vous fûtes lavés, ées
ils n̄ elles se furent lavés, ées

Présent n̄ futur.

je me laverais n̄θελον νιρθή(νῦν)
tu te laverais
il n̄ elle n̄ on se laverait
nous nous laverions
vous vous laveriez
ils n̄ elles se laveraien

Plus-que-parfait.

je m'étais lavé, e εῖχον νιρθή
tu t'étais lavé, e
il n̄ elle n̄ on s'était lavé, e
nous nous étions lavés, ées
vous vous étiez lavés, ées
ils n̄ elles s'étaient lavés, ées

Prétérit.

je me serais lavé, e n̄θελον νιρθή
(τότε)

tu te serais lavé, e
il n̄ elle n̄ on se serait lavé, e
nous nous serions lavés, ées
vous vous seriez lavés, ées

ils n̄ elles se seraient lavé, ées

Αέγουν ὥτακύτως.

je me fusse lavé, e n̄θελον νιρθή
(τότε)

tu te fusses lavé, e
il n̄ elle n̄ on se fut lavé, e
nous nous fussions lavés, ées

Futur.

je me laverai θὲ νιρθῶ
tu te laveras
il n̄ elle n̄ on se lavera
nous nous laverons
vous vous laverez.
ils n̄ elles se laveront

¹ Η παθητικὴ μετοχὴ τῶν αὐτοπαθῶν εἰλημμένων δημάτων, συμφωνεῖ κατὰ γένος ἀριθμὸν καὶ πτῶσιν μετὰ τῆς προτεταγμένης ἀντικειμενικῆς ἀντωνυμίας, ἐντὸν αὗτη ἡναὶ πτώσεως αἰτιατικῆς, καὶ μένει ἀμετάβλητος ἐν τῇ ἀντικειμενικῇ αὗτῇ ἀντωνυμίᾳ εἶναι πλαγίας πτώσεως.

vous vous fussiez lavés, ées qu'ils ή elles se soient, lavéseées
ils ή elles se fussent lavés, ées Plus-que-parfait.

I m p é r a t i f. que je me fusse lavé, e νὰ εἰχον
lave-toi νίφθητι νίφθη.

lavons-nous (ἀς) νιφθῶμεν que tu te fusses lavé, e
lavez-vous νίφθητε qu'il ή elle ή on se fût lavé, e

S u b j o n c t i f. que nous nous fussions lavés, ées
Présent ή futur. que vous vous fussiez lavés, ées

que je me lave νὰ νίπτωμαι qu'ils ή qu' elles se fussent la-
(μετὰ ἐνεστ. ή μέλλ. δριστικῆς) vés, ées

que tu te laves I n f i n i t i f.
qu'il ή elle ή on se lave Présent ή futur.

que nous nous lavions me, te, se, nous, vous, se laver
que vous vous laviez νὰ νίπτωμαι κλπ. παντὸς προ-
qu'ils ή qu' elles se lavent σώπου, γένους καὶ δριθμ.. (ἐπι-
ταῦτοπροσωπίκες)

Imparfait. Prétérít.
que je me lavasse νὰ πίπτωμαι Prétérít.

(ὑετὰ παρφάχ. δριστ. ή μετὰ me, te, se, nous, vous, s'être
τοὺς χρόνους τῆς ὑποθετικῆς) lavé, e, lavés, ées ή φ' οὖ ἐνίφθην,
que tu te lavasses ή φ' οὖ ἐνίφθημεν κλπ.

qu'il ή elle ή on se lavât P a r t i c i p e.
que nous nous lavassions Présent ή futur.

que vous vous lavassiez me, te, se, nous, vous, se lavant
qu'ils ή qu'elles se lavassent (παντὸς προσώπου, γένους καὶ
δριθμοῦ) νιπτόμενος, νιπτόμε-
νη, νιπτόμενοι, νιπτόμεναι

Prétérít. Prétérít.
que je me sois lavé, e νὰ ἐνίφθην νη, νιπτόμενοι, νιπτόμεναι

que tu te sois lavé, e Prétérít.
qu'il ή elle ή on se soit lavé, e me, te, se, nous, vous, s' étant
que nous nous soyons lavés, ées lavé, e, ées, νιφθεῖς, εῖσα,
que vous vous soyez lavés, ées έντες, εῖσαι.

Θέμα λγ'.

Νίπτομαι καθ' ἐκέστην πρωίκν (tous les matins). — Ἐνιπτό-
μην οταν ἤλθες; (quand tu es venu). — Ἐνίφθημεν σήμερον εἰς τὴν

οἰκίαν.—Ἐνίφθητε χθές.—Ἄφοῦ (après que) ἐνίφθην.—Εἴλον νιφθῆσταν τῇλθε;—Θὰ νιφθῶ αὔριον (demain).—”Ηθελον νιφθῆταιώρας εἰς εἶχον ὅδωρ;—”Ηθελον νιφθῆσταν εἰς εἶχον κακιρόν.—Νίφθητι καλῶς.—Νίφθητε μὲ καθαρὸν ὅδωρ (avec de l'eau propre).—Πρέπει (il faut) νὰ νιπτώμεθα καθ' ἑκάστην πρωίαν.—Ἐπεθύμουν (je desirais) νὰ νιφθῆτε.—Ἐπιθυμῶ (je desire) νὰ νιπτησθε συνεχέστερον (plus souvent).—Ἐπεθύμουν νὰ νιπτώμεθα δὶς τῆς ἡμέρας (deux fois par jour).—Θέλω νὰ νιφθῶ.—Παιδί (un enfant) νιπτόμενος.—Γυνὴ νιφθεῖσα.—Ἐνίφθημεν χθές.—Ἐνίφθητε σήμερον.—Ἐνίφθησαν τὴν πρωίαν.—Θὰ νιφθῆτε σήμερον.—”Η μήτηρ σας ἐνίφθη.—Ο πατέρος σας ἐνίπτετο.—”Ηθελον νιφθῆσταν τῇλον σαπώνιον.—Νίφθητι πρὶν ἔξελθης.

Περὶ μονοπροσώπων ἢ ἀπροσώπων γρηγάτων.

Des verbes unipersonnels ou impersonnels.

161. Verbes unipersonnels ή impersonnels καλοῦνται ὅσα δὲν κλίνονται εἰμὴ κατὰ τὸ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον, εἰν il faut πρέπει, il pleuvait ἔβρεχε κλπ.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΑΠΡΟΣΩΠΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ ΔΕΙΝ.

CONJUGAISON DU VERBE UNIPESONNEL FALLOIR.

I n d i c a t i f.

Futur.

Présent.

il faudra θὰ πρέπει

il faut πρέπει η δεῖ

Futur passé.

Imparfait.

il aura fallu θὰ πρέπει (πρὶν)

il fallait ἔπρεπε

Conditionnel.

Prétérit défini.

Présent η futur.

il fallut ἔδενσε (τότε)

il faudrait θὰ ἔπρεπε (τώρα)

Prétérit indéfini.

Prétérit.

il a fallu ἔδενσε (νῦν η ἀρίστ.)

il aurait fallu θὰ ἔπρεπε (τότε)

Prétérit antérieur.

Λέγουν ώσπατως.

il eut fallu ἀφοῦ ἔδενσε

il eût fallu θὰ ἔπρεπε (τότε)

Plus-que-parfait.

Impératif.

il avait fallu σῆμε γραιασθῆ

Δὲν ἔγει

S u b j o n e t i f.	παρφύχ.)
Présent à futur.	I n f i n i t i f.
qu'il faille às πρέπη (μετά ενε-	Présent à futur.
στῶτας ή μέλλ. δριστικῆς) falloir νὰ πρέπη	
Imparfait.	Préterit.
qu'il fallût às πρέπη (μετά avoir fallu ἀφοῦ ἔπρεπε	P a r t i c i p e,
παρφύχ.)	Présent à futur.
Préterit.	
qu'il ait fallu às ἔπρεπε (μετά Δὲν ἔγει	
ἐνεστ. ή μέλλοντας)	Préterit.
Plus-que-parfait.	ayant fallu ἀφοῦ ἔπρεπε.
qu'il eût fallu às ἔπρεπε (μετά	

Θέμα λό'.

Πρέπει: νὰ ἔχωμεν ὑπομονὴν (de la patience).—"Επρεπε ν' ἀγαπᾶτε τὴν σπουδὴν διὸ νὰ μὴ μετανοῆτε (pour ne pas vous repenter)¹ τώρα ματαίως (maintenant en vain).—"Εδέησαι χθὲς ἔνεκα τῆς ὄμιγλης (à cause du brouillard) ν' ἀνάψωμεν φῶτα (allumer des lumières).—"Εδέηστε σήμερον νὰ λάβωμεν νεωτέρας πληροφορίας (des renseignements plus récents).—"Αφοῦ έδέησαι νὰ γράψωμεν (écrire) ή γοράσσωμεν (nous avons acheté) χάρτην καὶ μελάνην.—Είχε χριασθῆ χαρτίον καὶ μελάνη (du papier et de l'encre)—Θὰ χρειασθῇ ἵσως (peut-être) νὰ γράψητε (que vous écriviez) ἐπιστολὴν περὶ τούτου (sur cela) εἰς τὸν πατέρα σας.—"Επρεπε (il fallait) ν' ἀποδώσητε (rendre) τὰ χρήματα.—Πρέπει νὰ γράψητε καὶ νὰ τῷ ζητήσητε (et lui demander) συγγάρησιν (pardon).—"Ἄς πρέπη, δὲν θὰ γράψω (je n'écrirai pas).—"Επρεπε νὰ γράψῃ (qu'il écrivit) ἐπὶ τῷ νέῳ ἔτει (à l'occasion du jour de l'an) εἰς τοὺς γονεῖς του (à ses parents).—"Ἄς ἔπρεπε, δὲν ἔγραψεν.

¹ Τὰ ἐν τοῖς θέμασιν γχλλικὰ ἀπαρέμφατα δίδουσιν τὴν σημασίαν τοῦ ῥήματος ή γρήγορις ὅμως τοῦ προσήκοντος χρόνου δοίεται: τῷ μαθητῇ.

Περὶ τῶν ἐρωτικῶν φημάτων.

Des verbes interrogatifs.

Π ρ χ τ η ρ ή σ ε : ζ.

162. Τὰ ῥήματα τῆς γαλλικῆς γλώσσης σχηματίζονται ἐρωτηματικῶς μεταθέσει τῆς ἀντωνυμίας, εἰς μὲν τοὺς ἀπλοῦς χρόνους μετὰ τὸ ῥῆμα, εἰς δὲ τοὺς συνθέτους μετὰ τὸ βοηθητικὸν, μόνον μέχρι τῆς *impératif*.

163. "Οταν τὸ ά. ἐνικὸν πρόσωπον λήγῃ εἰς εἴφωνον, εἰς τὰ ἐρωτηματικῶς σχηματιζόμενα ῥήματα τρέπεται τοῦτο εἰς ἐκλεισόν.

164. "Οταν τὸ πρῶτον ἐνικὸν πρόσωπον εἴναι μονοσύλλαβον καὶ λήγῃ εἰς δύο ἢ πλείονα σύμφωνα, ἡ ἐρωτηματικὴ μορφὴ δὲν εἴναι εὐχρηστος. Μὴ λέγε λοιπὸν *rends-je?* *sors-je?* ἀλλὰ *est-ce que je rends?* *est-ce que je sors?*

165. "Οταν τὸ τρίτον ἐνικὸν πρόσωπον λήγῃ εἰς φωνῆσ, παρεντίθεται ἐν τῷ εὐφωνικὸν μεταξὺ τοῦ ῥήματος καὶ τῆς ἀντωνυμίας, ὡς *aime-t-il?* *aima-t-elle?*

166. Καθ' ὅλην τὴν συζυγίαν τῶν ἐρωτηματικῶν ῥῆμάτων τίθεται ἐνωτικὸν σημεῖον (-) μεταξὺ τοῦ ῥήματος καὶ τοῦ ὑποκειμένου.

ΡΗΜΑΤΑ ΣΧΗΜΑΤΙΖΟΜΕΝΑ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΩΣ.
VERBES CONJUGUÉS INTERROGATIVEMENT.

A V O I R.

Indicatif présent.	Avais-tu?
Ai-je? ἔχω;	Avait-il (elle)?
As-tu?	Avions-nous?
A-t-il (elle)?	Aviez-vous?
Avons-nous? ἔχομεν	Avaient-ils (elles)?
Avez-vous?	Passé défini.
Ont-ils (elles)?	Eus-je?
Imparfait.	
Avais-je?	Eus-tu?
	Eut-il (elle)?
	Eûmes-nous?

Eûtes-vous?

Eurent-ils (elles)?

Passé indéfini.

Ai-jecu?

As-tueu?

A-t-il (elle) eu?

Avons-nous eu?

Avez-vous eu?

Ont-ils (elles) eu?

Passé antérieur.

Eus-je eu?

Eus-tu eu?

Eut-il (elle) eu?

Eûmes-nous eu?

Eûtes-vous eu?

Eurent-ils (elles) eu?

Plus-que-parfait.

Avais-je-eu?

Avais-tu eu?

Avait-il (elle) eu?

Avions-nous eu?

Aviez-vous eu?

Avaient-ils (elles) eu?

Futur.

Aurai-je?

Auras-tu?

Aura-t-il?

Aurons-nous?

Aurez-vous?

Auront-ils (elles)?

Futur antérieur.

Aurai-je eu?

Auras-tu eu?

Aura-t-il (elle) eu?

Aurons-nous eu?

Aurez-vous eu?

Auront-ils (elles) eu?

Conditionnel présent.

Aurais-je?

Aurais-tu?

Aurait-il (elle)?

Aurions-nous?

Auriez-vous?

Auraient-ils (elles)?

Passé.

Aurais-je eu?

Aurais-tu eu?

Aurait-il (elle) eu?

Aurions-nous eu?

Auriez-vous eu?

Auraient-ils (elles) eu?

Seconde forme.

Eussé-je eu?

Eusses-tu eu?

Eût-il (elle) eu?

Eussions-nous eu?

Eussiez-vous eu?

Eussent-ils (elles) eu?

É T R E.

Indicatif présent.	Passé antérieur.
Suis-je?	Eus-je été?
Es-tu?	Eus-tu été?
Est-il (elle)?	Eût-il (elle) été?
Sommes-nous?	Eûmes-nous été?
Êtes-vous?	Eûtes-vous été?
Sont-ils (elles)?	Eurent-ils (elles) été?
Imparfait.	
Étais-je?	Avais-je été?
Étais-tu?	Avais-tu été?
Était-il (elle)?	Avait-il (elle) été?
Étions-nous?	Avions-nous été?
Étiez-vous?	Aviez-vous été?
Étaient-ils (elles)?	Avaient-ils (elles) été?
Passé défini.	
Fus je?	Serai-je?
Fus-tu?	Seras-tu?
Fut-il (elle)?	Sera-t-il (elle)?
Fûmes-nous?	Serons-nous?
Fûtes-vous?	Serez-vous?
Furent-ils (elles)?	Seront-ils (elles)?
Passé indéfini.	
Ai-je été?	Aurai-je été?
As-tu été?	Auras-tu été?
A-t-il été?	Aura-t-il (elle) été?
Avons-nous été?	Aurons-nous été?
Avez-vous été?	Aurez-vous été?
Ont-ils (elles) été?	Auront-ils (elles) été?
Plus-que-parfait.	
Futur.	
Futur antérieur.	

Conditionnel présent.

Serais-je?
Serais-tu?
Serait-il (elle)?
Serions-nous?
Seriez-vous?
Seraient-ils (elles)?

Passé.

Aurai-je été?
Aurait-tu été?
Aurait-il (elle) été?
Aurions-nous été?
Auriez-vous été?
Auraient-ils (elles) été.

Σημ. Τὴν ἔ'. μορφὴν τῆς Conditionnel passé βλέπε εἰς τὸ δῆμα αὐτό, καὶ συγ-
μάτισσον μεταβολὴν τοῦ εὐ εἰς ἔτε.

Θέμα τοῦ λέξη.

"Ἐχω, ἔχεις, ἔχει ἐν θιβλίον; — Εἴχομεν, εἴχετε, εἶχον τοὺς ἴπ-
πους; — Ἐσχον χθὲς (hier), ἔσχεις; ἔσχε ώραῖς κοράλια; — Ἐσχο-
μεν, ἔσχετε σήμερον (aujourd' hui) κακλά (de bons) βιβλία; — Εἴχε-
τε λάθει τὸ κακλὸν γάλα; — Θὰ ἔχω ὡραῖα κοσμήματα; — Θὰ ἔχεις
λάθει τὰ ὡραῖα ωρολόγια; — Θὰ εἴχε τὰ ὡραῖα ποτήριά μου; — Θὰ
εἴχομεν χθὲς τὰ ὡραῖα πιστόλια τῶν ἀδελφῶν μας; — Εἴμαι, είσαι,
εἶναι κακλός; — Ἡμην, ήτο, ήτον ἐπιμελής; — Προχθὲς ὑπήρξαμεν,
ὑπήρξατε, ὑπήρξαν εὐχάριστοι; — Υπήρξα, ὑπήρξεις, ὑπήρξε, ὑ-
πήρξαμεν, ὑπήρξατε, ὑπήρξαν ωργισμένοι; — Θὰ εἴληι, θὰ είσαι,
θὰ είναι, θὰ είμεθη, θὰ είσθη, θὰ είναι ἀπόψε εἰς τὸ θέστρον; —
Θὰ ἔχω ὑπέργει (étai), θὰ ἔχεις ὑπέργει, θὰ ἔχει ὑπέργει, θὰ ἔχομεν
ὑπέργει, θὰ ἔχετε ὑπέργει, θὰ ἔχουσιν ὑπέργει αὔριον εἰς τὴν ἔξο-
γήν; — Θὰ είμεθη σήμερον εὐχαριστημένοι; — Ἡθέλομεν είσθιτε
αὔριον ωργισμένοι; (¹)

AIMER.

Indicatif présent.

Aimé-je?
Aimes-tu?
Aime-t-il (elle)?
Aimons-nous?
Aimez-vous?
Aiment-ils (elles)?

Imparfait.

Aimaïs-je?
Aimaïs-tu?
Aimait-il (elle)?
Aimions-nous?
Aimiez-vous?
Aimaient-ils (elles)?

¹ Βλέπε τὴν μετὰ τὴν δῆματα αὐτόν καὶ ἔτε καὶ κατάθητα.

P a s s é d é f i n i .

Aimai-je ?
 Aimas-tu ?
 Aima-t-il (elle) ?
 Aimâmes-nous ?
 Aimâtes vous ?
 Aimèrent-ils (elles) ?

P a s s é i n d é f i n i .

Ai-je aimé ?
 As-tu aimé ?
 A-t-il (elle) aimé ?
 Avons-nous aimé ?
 Avez-vous aimé ?
 Ont-ils (elles) aimé ?

P a s s é a n t é r i e u r .

Eus-je aimé ?
 Eus-tu aimé ?
 Eut-il (elle) aimé ?
 Èumes-nous aimé ?
 Èutes-vous aimé ?
 Eurent-ils (elles) aimé ?

P l u s - q u e - p a r f a i t .

Avais-je aimé ?
 Avais-tu aimé ?
 Avait-il (elle) aimé ?
 Avions-nous aimé ?
 Aviez-vous aimé ?
 Avaient-ils (elles) aimé ?

F u t u r .

Aimerai-je ?
 Aimeras-tu ?
 Aimera-t-il (elle) ?
 Aimerons-nous ?
 Aimerez-vous ?
 Aimeront-ils (elles) ?

F u t u r a n t é r i e u r .

Aurai-je aimé ?
 Auras-tu aimé ?
 Aura-t-il (elle) aimé ?
 Aurons-nous aimé ?
 Aurez-vous aimé ?
 Auront-ils (elles) aimé ?

C o n d i t i o n n e l p r é s e n t .

Aimerais-je ?
 Aimerais-tu ?
 Aimerait-il (elle) ?
 Aimerions-nous ?
 Aimeriez-vous ?
 Aimeraient-ils (elles) ?

P a s s é .

Aurais-je aimé ?
 Aurais-tu aimé ?
 Aurait-il (elle) aimé ?
 Aurions-nous aimé ?
 Auriez-vous aimé ?
 Auraient-ils (elles) aimé ?

Σημ. Β'. μορφὴν τῆς conditionnel passé σχημάτισον κατί τὸ δῆμον avoir τροπῇ τῆς παθητικῆς μετοχῆς εὐ εἰς aimé.

Τροπή Ταττήσεως

F I N I R.

I n i c a t i f p r é s e n t.

Finis-je ?
Finis-tu ?
Finit-il (elle) ?
Finissons-nous ?
Finissez-vous ?
Finissent-ils (elles) ?

I m p a r f a i t.

Finissais-je ?
Finissais-tu ?
Finissait-il (elle) ?
Finissions-nous ?
Finissiez-vous ?
Finissaient-ils (elles) ?

P a s s é d é f i n i .

Finis-je ?
Finis-tu ?
Finit-il (elle) ?
Finimes-nous ?
Finites-vous ?
Finirent-ils (elles) ?

P a s s é i n d é f i n i .

Ai je fini ?
As-tu-fini ?
A-t-il (elle) fini ?
Avons-nous fini ?
Avez-vous fini ?
Ont-ils (elles) fini ?

P a s s é a n t é r i e u r.

Eus-je fini ?
Eus-tu fini ?
Eut-il fini ?
Eùmes-nous fini ?
Eùtes-vous fini ?
Eurent-ils fini ?

Σημ. Τὸν 6'. τὸπον τῆς conditionnel passé σλημάτισα / ακτὰ ἡ προσημειώθη.

P l u s - q u e - p a r f a i t

Avais je fini ?
Avais-tu fini ?
Avait-il fini ?
Avions-nous fini ?
Aviez-vous fini ?
Avaient-ils (elles) fini ?

F u t u r.

Finirai-je ?
Finiras-tu ?
Finira-t-il (elle) ?
Finirons-nous ?
Finirez-vous ?
Finiront-ils (elles) ?

F u t u r a n t é r i e u r

Aurai-je fini ?
Auras-tu fini.
Aura-t-il (elle) fini ?
Aurons-nous fini ?
Aurez-vous fini ?
Auront-ils (elles) fini ?

C o n d i t i o n n e l p r é s e n t

Finirais-je ?
Finirais-tu ?
Finirait-il (elle) ?
Finirions-nous ?
Finiriez-vous ?
Finiraient-ils (elles) ?

P a s s é.

Aurais je fini ?
Aurais-tu fini ?
Aurait il (elle) fini ?
Aurions-nous fini ?
Auriez-vous fini ?
Auraient-ils (elles) fini ?

R E C E V O I R.

I n d i c a t i f p r é s e n t

Reçois-je ?
Reçois-tu ?
Reçoit-il (elle) ?
Recevons-nous ?
Recevez-vous ?
Reçoivent-ils (elles) ?

I m p a r f a i t.

Recevais-je ?
Recevais-tu ?
Recevait-il (elle) ?
Recevions-nous ?
Receviez-vous ?
Recevaient-ils (elles) ?

P a s s é d é f i n i.

Reçus-je ?
Reçus-tu ?
Reçut-il ?
Reçumes-nous
Reçutes-vous ?
Reçurent-ils ?

P a s s é i n d é f i n i.

Ai-je reçu ?
As-tu reçu ?
A-t-il (elle) reçu ?
Avons-nous reçu ?
Avez-vous reçu ?
Ont-ils (elles) reçu ?

p a s s é a n t é r i e u r.

Eus-je reçu ?
Eus-tu reçu ?
Eut-il reçu ?
Eûmes-nous reçu ?
Eûtes-vous reçu ?
Eurent-ils reçu ?

Plus-que-parfait.

Avais-je reçu ?
Avais-tu reçu ?
Avait il reçu ?
Avions-nous reçu
Aviez-vous reçu ?
Avaient-ils reçu ?

F u t u r.

Recevrai-je ?
Recevras-tu ?
Recevra-t il ?
Recevrons nous ?
Recevrez-vous ?
Recevront-ils (elles) ?

F u t u r a n t é r i e u r.

Aurai je reçu ?
Auras-tu reçu ?
Aura-t-il (elle) reçu ?
Aurons-nous reçu ?
Aurez-vous reçu ?
Auront-ils (elles) seçu ?

C o n d i t i o n n e l p r é s e n t.

Recevrais-je ?
Recevrais-tu ?
Recevrait-il (elle) ?
Recevrions-nous ?
Recevriez-vous ?
Recevraient ils (elles) ?

P a s s é.

Aurais-je reçu ?
Aurais-tu reçu ?
Aurait-il (elle) reçu ?
Aurions-nous reçu ?
Auriez-vous reçu ?
Auraient-ils (elles) reçu ?

Σημ. Τὸν δ. τύπον τῆς conditionnel passé αγημάτισον κατὰ τὴν προσήμεως
θέσιν.

R E N D R E.

I n d i c a t i f p r é s e n t.

Est-ce que je rends ?
Rends-tu ?
Rend-il (elle) ?
Rendons-nous ?
Rendez-vous ?
Rendent-ils (elles) ?

I m p a r f a i t.

Rendais-je ?
Rendais-tu ?
Rendait-il (elle) ?
Rendions-nous ?
Rendiez-vous ?
Rendaient-ils (elles) ?

P a s é d é f i n i.

Rendis-je ?
Rendis-tu ?
Rendit-il (elle) ?
Rendimes-nous ?
Reudites-vous ?
Rendirent-ils (elles) ?

P a s s é i n d é f i n i.

Ai-je rendu ?
As tu rendu ?
A-t-il (elle) rendu ?
Avons-nous rendu ?
Avez-vous rendu ?
Ont-ils (elles) rendu ?

P a s s é a n t é r i e u r.

Eus-je rendu ?

Eus-tu rendu ?
Eut-il (elle) rendu ?
Eûmes-nous rendu ?
Eûtes-vous rndu ?
Eurent-ils (elles) rendu ?

P l u s q u e-p a r f a i t.

Avais-je rendu ?
Avais-tu rendu ?
Avait-il (elle) rendu ?
Avions-nous rendu ?
Aviez-vous rendu ?
Avaient-ils (elles) rendu ?

F u t u r.

Rendrai-je ?
Rendras-tu ?
Rendra-t-il (elle) ?
Reudrons-nous ?
Rendrez-vous ?
Rendront-ils (elles) ?

F u t u r a n t é r i e u r.

Aurai-je rendu ?
Auras-tu rendu ?
Aura-t-il (elle) rendu ?
Aurons-nous rendu ?
Aurez-vous rendu ?
Auront-ils (elles) rendu ?

C o n d i t i o n n e l p r é s e n t.

Rendrais-je ?
Rendrais-tu ?
Rendrait-il (elle) ?

Rendrions-nous ?	Aurais-tu rendu ?
Rendriez-vous ?	Aurait-il (elle) rendu ?
Rendraient-ils (elles) ?	Aurions-nous rendu ?
P a s s é.	Auriez-vous rendu ?
Aurais-je rendu ?	Auraient-ils (elles) rendu ?

Σημ. Τὸν δέ τόπον τῆς conditionnel passé σχημάτισον κατὰ τὴν προσημειώθεντα.

Θέμα κα λεξί.

"Εχω ἀρτον;—"Εχεις οῖνον;—"Εχουσι μῆλα;—"Εχει κεράσια;
—"Εχετε σταφυλάκια;—"Είχον ἀμύγδαλα;—"Εσχον χήλες βιβλία;
"Εσχομεν φράουλας καὶ σῦκα;—"Εσχετε προζθές ἐπιστολάς;—
Είχεις ἀγαπήσει τοὺς γονεῖς σου;—"Είχετε ἀγαπήσει τὴν σπουδήν;
Θὰ τὸν ἀγαπήσητε;—"Τελειώνεις τὸ μάθημά σου;—"Πότε θὰ τε-
λειώσῃς;—"Ἐτελείωσε τὴν μελέτην του;—"Είσαι εὐχαριστημένος;
Είναι ἐπιδέξιος;—"Ησο ἐνησχολημένος; (occupé).—"Ητο κεκμη-
κώς; (fatigué).—"Ησαν πένητες;—"Υπῆρχε εὑπειθής;—"Θὰ θέσαι
ἔτοιμος;—"Θὰ εἴμεθα πιράκτολμοι (téméraires ?)—"Ηθελεν εἰσθαι
ἀνωφελής;—"Ηθέλατε εἴθαι ἔνοχοι; (coupables).—"Ἐποδίδεις τὰ
βιβλία;—"Απέδιδες τὰ χρήματα;—"Απεδώκατε τὴν γραμματικήν;
—"Απέδωκαν χθὲς τὸν χρυσόν;—"Θὰ ἀποδώσῃς τὰ χρήματα;—
Θὰ ἀπέδιδον χρήματα;—"Θὰ τὰ ἀπεδίδετε;—"Τί (que) ἐλάθετε;
—Λαμβάνεις εἰδήσεις; (des nouvelles).—"Ελαθες χρήματα;—
Χθὲς ἐλάθετε ἐπιστολάς;—"Πότε θὰ λάβης ἐμπορεύματα;—"Θὰ ἔ-
χω λάβει ἐμπορεύματα τὴν προσεχῆ ἑδομάδα;—"Θὰ ἔχετε
λάβει ἐμπορεύματα τὴν προσεχῆ ἑδομάδα. — 'Αφοῦ λάβῃς
χρήματα θὰ μοὶ δώσῃς; (m' en donneras-tu).

Περὶ τῶν ἀρνητικῶν κ.λιτομέρων ἥματων.

Des verbes conjugués négativement.

167. Τὰ ῥήματα τῆς γαλλικῆς γλώσσης σχηματίζονται ἀρνη-
τικῶς πάρενθέσει τῶν ἀρνητικῶν μορίων *ne* καὶ *pas*, κατὰ μὲν
τοὺς ἀπλοῦς χρόνους πρὸ του ῥήματος καὶ μετὰ τὸ ῥῆμα, (πλὴν

τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ἀποχρεμπάτου, πρὸ τοῦ ὅποιου τίθενται συνήθως ἡμέρατερα τὰ μόρια), κατὰ δὲ τοὺς συνθέτους, πρὸ τοῦ βοηθητικοῦ καὶ μετ' αὐτῷ, ως ἔφεζης.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ ΤΙΜΩΡΕΙΝ ΑΡΝΗΤΙΚΩΣ.

CONJUGAISON DU VERBE PUNIR NÉGATIVEMENT.

Indicatif.

Présent.

je ne punis pas	δὲν τιμωρῶ	tu n'as pas puni
tu ne punis	»	nous n'avons pas puni
il ne punit	»	vous n'avez »
nous ne punissons pas		ils n'ont »
vous ne punissez	»	Prétérit antérieur.
ils ne punissent	»	je n'eus pas puni ἀφοῦ δὲν ἔτε-

Imparfait.

je ne punissais pas	δὲν ἔτιμά- ρουν	tu n'eus pas puni
tu ne punissais	»	nous n'eûmes pas puni
il ne punissait	»	vous n'eûtes »
nous ne punissions pas		ils n'eurent »
vous ne punissiez	»	Plus-que-parfait.
ils ne punissaient	»	je n'avais pas puni δὲν εἴχον τι

Prétérit défai.

je ne punis pas	δὲν ἔτιμώρησεν	tu n'avais »
(τότε)		nous n'avions pas puni
tu ne punis	»	vous n'aviez »
il ne punit	»	ils n'avaient »
nous ne punîmes pas		Futur.
vous ne punîtes		je ne punirai pas δὲν θὰ τιμω-
ils ne punirent	»	ρήσω

Prétérit indéfini.

je n'ai pas puni	δὲν ἔτιμώρησεν	tu ne puniras »
(τότε ή ἀνότιτως)		il ne punira. »

nous ne punirons pas

vous ne punirez pas
ils ne puniront ^v

vous n'eussiez pas puni
ils n'eussent ^v ^v

Futur passé.

je n'aurai pas puni δὲν θὰ τῷωνe punis pas μὴ τιμώρει
τιμώρησεν

tu n'auras ^v ^v

ne punissons pas μὴ τιμώρησεν
ne punissez pas μὴ τιμώρησε

il n'aura ^v ^v

Subjunctif.

nous n'aurons pas puni

présent à futur.

vous n'aurez ^v ^v

que je ne punisse pas νὰ μὴ τι-
μωρῶ (μετὰ ἐνεσ. ἢ μέλ. δρις.)

ils n'auront ^v ^v

que tu ne punisses pas

Conditionnel.

qu'il ne punisse ^v

je ne punirais pas δὲν θὰ εἴτι- que nous ne punissions pas
μάρουν (νῦν)

que vous ne punissiez ^v

tu ne punirais ^v

qu'ils ne punissent ^v

il ne punirait ^v

Imparfait.

nous ne punirions pas

que je ne punisse pas νὰ μὴ τι-
μωρῶ (μετὰ παροχ. δρις εἰδῆ
ἢ χρόνον τῆς ὑποθετικῆς)

vous ne puniriez ^v

que tu ne punisses pas

ils ne puniraient ^v

qu'il ne punit ^v
que nous ne punissions pas
que vous ne punissiez ^v
qu'ils ne punissent ^v

Prétérit.

je n'aurais pas puni δὲν θὰ εἴτι- qu'il ne punit ^v
μάρουν (τότε)

que nous ne punissions pas
que vous ne punissiez ^v

tu n'aurais pas ^v

qu'ils ne punissent ^v

il n'aurait ^v ^v

Prétérit.

nous n'aurions pas puni

que je n'aie pas puni νὰ μὴ τι-
μωρήσει

vous n'auriez ^v ^v

que tu n' aies pas puni

ils n'auraient ^v ^v

qu'il n'ait ^v ^v
que nous n'ayons ^v ^v

Αέγουν ωτικότως

que vous n'ayez ^v ^v

je n'eusse pas puni δὲν θὰ εἴτι- qu'il n'ait ^v ^v

qu'ils n'aient ^v ^v

μάρουν (τότε)

tu n'eusses pas puni

que nous n'ayons ^v ^v

il n'eût ^v ^v

que vous n'ayez ^v ^v

nous n'eussions pas puni

qu'ils n'aient ^v ^v

Plus-que-parfait.	Préterit.
que je n'eusse pas puni νὰ μὴν n'avoir pas puni ἀφοῦ δὲν εἴχον τιμωρήσει	μώρησα (ἐπὶ ταῦτοπροσωπίκες)
que tu n'eusses pas ॥	Participe.
qu'il n'eût ॥ ॥	Présent à futur.
que nous n'eussions pas puni ne punissant pas μὴ τιμωρῶν	Préterit.
que vous n'eussiez ॥ ॥	
qu'ils n'eussent ॥ ॥ n'ayant pas puni μὴ τιμωρήσας;	Passif.
Présent à futur.	puni, ε τιμωρηθεῖς, εῖται
ne pas punir νὰ μὴ τιμωρῶ (ἐπὶ punis, es τιμωρηθέντες, τιμωρηταύτοπροσωπίκες)	Θετικό.

Θέμα λξ'.

Δὲν τιμωρῶ τοὺς καλούς.—Δέν ἐτιμώρει τοὺς ἀγελεῖς (les parasseux).—Δέν ἐτιμώρησε χθὲς (hier) τὸν ἀδελφόν σας.—Δὲν ἐτιμώρησας τοὺς μαθητὰς (les élèves).—Αφοῦ (quand ή après que) δὲν ἐτιμωρήσαμεν τοὺς ἀτάκτους (les étourdis).—Δὲν εἰχετε τιμωρήσει τὸν ἔξαδελφόν σας (votre cousin).—Δὲν θὰ μὴ τιμωρήσῃ.—Δὲν ἥθελον σὲ τιμωρήσει.—Δὲν ἥθελομεν τὸν τιμωρῆσει ἐὰν ἦτον ἐπιμελής (studieux).—Μὴ τιμώρει τὸν ἀδελφόν σου.—Δὲν πρέπει νὰ τιμωρήσητε τὸν καλὸν ἑκεῖνον μαθητήν.—Δὲν πιστεύω (je ne crois pas) γάρ σ' ἐτιμώρησε τόσον αὐστηρῶς (si sévèrement).—Δὲν ἐπίστευον (je ne croyais pas) ὅτι τὸν εἶχε τιμωρήσει.—Ἐπιθυμῶ νὰ μὴ τιμωρῶ.—Μὴ τιμωρῶν τοὺς ἀμελεῖς; τοὺς βλάπτεις (tu leur nuis).—Μὴ τιμωρήσεις τὴν γυναῖκα ταύτην διὰ τὸ πταῖσμα (délit) τοῦ μεστοῦ της (de son fils).—Μὴ τιμωρηθεῖς (n'ayant pas été puni).—Μὴ τιμωρηθεῖσα η γυνὴ σύτη.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ ΠΑΡΑΤΗΡΕΙΝ ΑΡΝΗΤΙΚΩΣ
ΚΑΙ ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΩΣ.

CONJUGAISON DU VERBE APERCEVOIR NÉGATIVEMENT
ET INTÉRROGATIVEMENT.

Indicatif.	n'aperçois-tu pas
Présent.	n'aperçoit-il ॥
n'aperçois-je pas? δὲν παρατηρῶ; n'apercevons-nous pas	

n'apercevez-vous pas	n'eûtes-vous	»	»
n'aperçoivent ils	n'eurent-ils	»	»
Imparfait.			Plus-que-parfait.
n'apercevais-je pas ? δὲν πάρε-ν'avais-je pas aperçu ? δὲν εἴχον τάρησαν;	πάρετηρήσει ;		
n'apercevais-tu »	n'avais-tu pas aperçu		
n'apercevait-il »	n'avait-il » »		
n'apercevions-nous pas	n'avions-nous pas aperçu		
n'aperceviez-vous »	n'aviez-vous » »		
n'apercevaient-ils »	n'avaient-ils » »		

Prétérit défini.

Futur.

n'aperçus-je pas ? δὲν πάρετά-ν'apercevrai-je pas ? δὲν θὰ πάρησα ; (τότε)	ράτηρήσω ;		
n'aperçus-tu pas	n'apercevras-tu pas		
n'aperçut-il »	n'apercevra-t-il »		
n'aperçûmes-nous pas	n'apercevrons-nous pas		
n'aperçûtes-vous »	n'apercevrez-vous »		
n'aperçurent-ils »	n'apercevront-ils »		

Prétérit indéfini.

Futur passé.

n'ai-je pas aperçu ? δὲν πάρε-ν'aurai-je pas aperçu ? δὲν θὰ τάρησα ; (νῦν ἡ δροσίστως)	έχω πάρετηρήσει ;		
n'as-tu pas aperçu	n'auras-tu pas aperçu		
n'a-t-il » »	n'aura-t-il » »		
n'avons-nous pas aperçu	n'aurons-nous pas »		
n'avez-vous pas aperçu	n'aurez-vous » »		
n'ont-ils » »	n'auront-ils » »		

Prétérit antérieur.

Conditionnel.

n'eus-je pas aperçu ? ἀροῦ δὲν πάρετά- ;	Présent à futur.		
n'eus-tu pas »	n'apercevrais-je pas ? δὲν οὐδετερήσει ;		
n'eut-il »	n'apercevrais-tu pas		
n'eûmes-nous pas aperçu	n'apercevrait-il »		

n'apercevrions-nous pas	n'auraient ils pas aperçu
n'apercevriez-vous »	Λέγουν ὡταύτως.
n'apercevraient-ils »	n'eussé je pas aperçu ? δὲν θὰ
Prétérit.	εἶχον παρατηρήσει (τότε ;)
n'aurais-je pas aperçu ? δὲν θὰ n'eusses-tu pas aperçu	
εἶχον παρατηρήσει (τότε ;)	n'eût-il " "
n'aurais-tu pas aperçu	n'eussions-nous pas aperçu
n'aurait-il " "	n'eussiez-vous " "
n'aurions-nous pas »	n'eussent ils " "
n'auriez-vous " "	

Σημ. Οἱ ληποὶ γράμνοι δίνανται νὰ σκηματισθῶσιν ἀργηταῖς εἰς τὸ μῦθος καὶ ἐρωτηματικῶς.

Θέμα ληπτό.

Τί παρατηρεῖτε; — Δὲν παρατηρῶ (δίνει τοῦ μαθήτου pas) τίποτε (rien). — Επιμωρήσατε τὸν ἀδελφόν σας; — Δὲν παρετηρήσατε τὴν ταραχὴν του; (son trouble;) — Δὲν τὴν παρετηρήσατε. — Δικτί (pourquoi) θὰ τὸν τιμωρήσετε; — Δὲν θὰ τὸν τιμωρήσω χάριν ὑμῶν (en votre faveur). — Επιμωρήσατε χθὲς τοὺς μαθητάς σας; (vos élèves?) — Δὲν τὸν εἴχετε τιμωρήσει μετὰ τῶν ἄλλων; (avec les autres?) — Λαζοῦ παρετηρήσατε (quand vous croyez aperçu) ήλθε; — Δὲν ἔχετε παρατηρήσει ἀκόμη τὸ λάθος σας; (votre faute?) — Δὲν θὰ παρατηρήσητε ἐάν ἔργηται; (s'il vient?) — Μὴ τιμωρήσατε τὴν ἀδελφήν μου. — Δικτί τὸν εἰπώρεις συνεχῶς; (souvent?) — Δὲν ἐτιμώρησα (δίνει τοῦ pas) οὐδέποτε. — Χθὲς δὲν ἐτιμώρήσατε (prét. déf.) τὸν ἔξαδελφόν μου; — Δὲν τὸν εἴχον τιμωρήσεις διὸ τὸ σφάλμα τοῦτο (pour cette faute). — Θὰ τὸν τιμωρήσατε; — Μὴ τιμώρει τοὺς ἐπιμελεῖς. — Ηρέπεις νὰ τιμωρῇς τοὺς ἀτέκτους. — "Επρεπε νὰ τὸν τιμωρήσητε. — Θέλω νὰ μὴ τιμωρῶ. — Μὴ τιμωρήσας τὸν ἀδελφόν του τὸν ἔλεκψε (il lui a bui). — Μὴ τιμωρῶν τοὺς κακοὺς τοὺς προτρέπεις (tu les exhortes) εἰς τὴν κακίαν. — Δὲν παρετηρούσιν ἀπὸ τὸ παράθυρον; (de le fenêtre?) — Δὲν παρετηρήσατε σήμερον τοὺς πρόποντας τους; (ses manières?) — Δὲν θὰ παρατηρήσητε εἰς τὸ μέρος

έκεινο ; (à cet endroit?) — Τί παρατηρεῖτε ; — Παρατηρῶν ἀπό τὸ παράθυρον εἶδον (j' ai vu) τὴν μητέρα σκῆ.

ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΡΗΜΑΤΟΣ ΠΩΛΕΙΣΘΑΙ ΑΡΝΗΤΙΚΩΣ,
ΕΡΩΤΗΜΑΤΙΚΩΣ ΚΑΙ ΑΥΤΟΠΛΩΩΣ.

CONJUGAISON DU VERBE SE VENDRE NÉGATIVEMENT,
INTERROGATIVEMENT ET PRONOMINALEMENT.

Indicatif. ne me suis-je pas vendu, e?

Présent. δὲν ἐπωλήθην; (νῦν η ἀρι-

Est-ce que je ne me vends pas? στως).

δὲν πωλοῦμαι;	ne t'es-tu pas vendu, e
ne te vends-tu pas	ne s'est-il » » »
ne se vend-il »	ne nous étions-nous pas vendus
ne nous vendons nous pas	ne vous étiez-vous » »
ne vous vendez-vous »	ne s'étaient-ils » »
ne se vendent-ils »	Prétérit antérieur.

Imparfait. ne me fus-je pas vendu, e?

ne me vendais-je pas? δὲν ἐπω-	λαύμην;
ne te vendais-tu »	ne te fus-tu pas vendu,
ne se vendait-il »	ne se fut-il » »
ne nous vendions-nous pas	ne nous fûmes-nous pas vendus
ne vous vendiez-vous »	ne vous fûtes-vous » » »
ne se vendaient-ils »	Plus-que-parfait.

Prétérit défini. ne m'étais-je pas vendu, e?

ne me vendis-je pas? δὲν εἴχον πωληθεῖ;	λήθην; (τότε)
ne te vendis-tu »	ne t'étais-tu pas vendu »
ne se vendit-il »	ne s'était-il » » »
ne nous vendimes-nous pas	ne nous étions-nous pas vendus
ne vous vendites-vous »	ne vous étiez-vous » »
ne se vendirent-ils »	ne s'étaient-ils » » »

Futur.

Prétérit indefini. ne me vendrai-je pas? δὲν θε-

πωληθῶ;	ne nous vendrions-nous pas
ne te vendras-tu pas	ne vous vendriez-vous »
ne se vendra-t-il »	ne se vendraient-ils »
ne nous vendrons-nous pas	Prétérit.
ne vous vendrez-vous »	ne me serais-je pas vendu, e ?
ne se vendront-ils	δὲν θὰ ἐπωλούμην; (τότε)
Futur passé.	ne te serais-tu pas vendu
ne me serai-je pas vendu, e ?	ne se serait-il » » »
δὲν θὰ ἔχω πωληθῆ;	ne nous serions-nous pas vendus
ne te seras-tu pas vendu »	ne vous seriez-vous » »
ne se sera-t-il » » »	ne se seraient-ils » » »
ne nous serons-nous pas vendus	Λέγουν ώταντας.
ne vous serez-vous » »	ne me fuisse-je pas vendu, δὲν
ne se seront-ils » » »	θὰ ἐπωλούμην; (τότε)
Conditionnel.	ne te fusses-tu pas vendu
Présent à futur.	ne se fût-il pas vendu,
ne me vendrais-je pas ? δὲν θὰ ne nous fussions-nous pas ven-	ne se fût-il pas vendu,
ἐπωλούμην; (νῦν)	dus,
ne te vendrais-tu pas	ne vous fussiez-vous pas ven-
ne se vendrait-il »	dus,
	ne se fussent-ils pas vendus es.

Σημ. Οἱ λοιποὶ χρόνοι: δύνανται νὰ σχηματισθῶσιν αὐτοπεθῶς καὶ ἀρ-

νητικῆς οὐχί: ὅμως καὶ ἐρωτηματικῆς. Λέλεκται ἡδη ὅτι ἡ ἐρωτηματικὴ μορφὴ

δὲν ἀπαντᾷ εἰμὴ μόνον μέχρι τοῦ Conditionnel passé τῆς 6'. μορφῆς.

Θέμα λο'.

Δὲν πωλοῦμαι; — Δὲν ἐπωλούμην; — Δὲν ἐπωλήθησαν χθὲς εἰς

τοὺς ἔχθρους; (aux ennemis?) — Δὲν ἐπωλήθησαν εἰς τὴν ἀντιπο-

λίτευσιν; (à l' opposition?) — Αφ' οὗ (puisque) δὲν ἐπωλήθη εἰς

τοὺς ἔχθρους μετὰ τῶν ἄλλων (avec les autres), ἐκρίθη (il a été

jugé) ἀξιος ἐπαίνου (digne de louange). — Δὲν εἶχε πωληθῆ διὰ

μίαν θέσιν (pour une place) ἀπλοῦ ἀντιγραφέως; (d'un simple

copiste?) — Δὲν θὰ πωληθῶσιν εἰς τοὺς ἔχθρους; — Δὲν έχει

πωληθῆ ὅταν φθάσωμεν; (quand nous arriverons à quand nous

serons arrivés?) — Δὲν θὰ ἐπωλοῦντο εἰς τὴν κυβέρνησιν (au gouvernement) ἐξαν δὲν ἔπιπτε; — Δὲν θὰ είγε πωληθῆ; — Μή πωληθεῖει εἰς τοὺς ἔχθρους. — Δὲν πρέπει νὰ πωλητάν τις (qu'on se vendre) διὸ ὑλικὸν συμφέρον (pour un intérêt matériel). — Δὲν πιστεύω νὰ πωληθῇ εἰς τοὺς ἔχθρους. — Δὲν παραδέχομαι (je n'admet pas) ὅτι ἐπωλήθη (ἀόρ. ὑποτακτ.) εἰς τοὺς ἔχθρους τῆς πατρίδος. — Ἐπίστευες (crois-tu) ὅτι ἡθελε πωληθῆ; (ὑπερσυντελικ. ὑποτακτ.) — Ἐπίστευες ὅτι θὰ πωληθῇ; (παρατακτικ. ὑποτακτικ.)

Περὶ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων.

De la formation des temps.

168. Εἴπομεν προγενεστέρως ὅτι οἱ χρόνοι δικιροῦνται εἰς ἀρχικοὺς καὶ εἰς παραγώγους, προσθέτομεν ἡδη ὅτι οἱ ἀρχικοὶ ἢ πρωτότυποι εἰσιν οἱ χρησιμεύοντες πρὸς σχηματισμὸν τῶν παραγώγων. Εἰσὶ δὲ πρωτότυποι οἱ ἔξις:

Le présent de l'infinitif δὲνεστὼς τῆς ἀπαρεμφέτου

Le participe présent ὁ ἐνεστὼς τῆς μετοχῆς

Le participe passif ἡ παθητικὴ μετοχὴ

Le présent de l'indicatif ὁ ἐνεστὼς τῆς ὄριστικῆς

Le passé défini ὁ ἀόριστος ἡ.

169. ‘Ο infinitif présent σχηματίζει τὸν μέλλοντα καὶ τὸν conditionnel présent προσλήψει τῶν καταλήξεων αἱ καὶ αἱ εἰς τὰ ῥήματα τῆς ἀκαὶ τῆς δ'. συζυγίας, καὶ τροπῆ τῶν καταλήξεων oir καὶ re τῆς γ'. καὶ δ'. εἰς rai καὶ rais, ὡς aimer j' aimeraï, j' aimerais; finir, je finirai, je finirais; recevoir, je recevrai, je recevais; rendre, je rendrai, je rendrais.

170. ‘Ο participe présent σχηματίζει τρεῖς χρόνους: ἀ) τὰ τρία πληθυντικὰ πρόσωπα τοῦ présent de l'indicatif τροπῆ τῆς καταλήξεως ant εἰς ons, εἰς ez καὶ εἰς ent, ὡς aimant, nous aimons, vous aimez, ils aiment; finissant, nous finissons, vous finissez, ils finissent; rendant, nous rendons, vous rendez, ils rendent.

171. Ἐξαροῦνται τὰ ῥήματα τῆς γ'. συζυγίας, τὰ δποῖκ εἰς τὸ γ'. πληθυντικὸν πρόσωπον τοῦ ἐνεστῶτος, τῆς ὄριστικῆς, μετα-

εξέλλουσι τὴν κατέληξιν evant εἰς oivent, ώς recevant, nous recevons, vous recevez, ils reçoivent.

172. δ'). Τὸν παρατατικὸν τῆς δριστικῆς μεταβολῆς τῆς κατέληξεως ant εἰς ais, ώς aimant, j'aimais; finissant, je finissais; recevant, je recevais; rendant, je rendais. γ'). Τὸν ἐνεστῶτα τῆς ὑποτακτικῆς, προπῆτη τῆς καταλήξεως ant εἰς e ώς aimant, que j'aime; finissant, que je finisse; rendant, que je rende.

173. Ἐξαιροῦνται τὰ ἡγματά τῆς γ'. συζυγίκς, ἀτινα τρέπουσι τὴν κατέληξιν evant εἰς oive, ώς recevant, que je reçois; apercevant, que j'aperçoive κλπ.

174. Ἡ participe passif σχηματίζει πάντας τοὺς συνθέτους χρόνους τῇ βοηθείᾳ τῶν ἡγμάτων avoir n̄ être κατὰ τὰ ἡγμάτα προηγουμένως ώς j'ai aimé, tu eus fini, il avait reçu, nous aurons rendu, vous aurez aimé, ils auront fini.

175. ‘O présent de l’indicatif σχηματίζει τὴν impératif à φαίρεσι τῶν ὑποκειμενικῶν ἀγτωνυμῶν je, nous, vous, ώς je donne, donne; nous finissons, finissons; vous rendez, rendez.

176. Σημ. Τὸ δ'. ἐνικὸν πρόσωπον τῆς προστατεικῆς τῶν ἡγμάτων τῶν ἐγέντων τὸ πρόσωπον τοῦτο εἰς οἱ ἔρωνες, προσλαμβάνει ἐν s πρὸ τῶν ἀναρριχῶν ἀντωνυμῶν en καὶ y, οἷον ofres-en πρόσφερε ἐξ αὐτῶν, portes-y ce livre κόρμισον ἔκει τὸ βιβλίον τοῦτο κλπ. ‘Αλλ’ ὅταν ἡ en εἴναι πρόθεσις τότε ἐκφέρεται ἀνεύ τοῦ s, οἷον donne en cette occasion δὸς ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ ταύτη κλπ.—‘Η προστατεικὴν τοῦ ἀνωμάλου ἡγμάτου; aller, ἀποκέπτει τὸ s, ἀν μετὰ τὴν ἀντωνυμίαν γάλονούθῃ ἔτερον ἡγμάτος, οἷον va y donner ὑπαγεῖ ἔκει νὰ δώσῃς κλπ.—Ἐπίσης γρίζουσι καὶ λέγουσι va-t en ἔπιλθε.

177. ‘O passé défini σχηματίζει τὸν imparfait τῆς subjunctif προσλήψει τῆς καταλήξεως se κατὰ μὲν τὰ ἡγματά τῆς α. συζυγίκς εἰς τὸ δ'. πρόσωπον τοῦ ἐνικοῦ, κατὰ δὲ τὰς λοιπὰς συζυγίκς εἰς τὸ ζ. πρόσωπον τοῦ ἐνικοῦ οἶον j'aimai, tu aimas, παραχτ. τῆς ὑποτακτικῆς que j'aimasse; je finis, que je finisse; je reçus, que je reçusse; je rendis, que je rendisse.

Γέμιρασμα συγκεχαλαιωτικόν τῶν περιεχομένων
ἐν τῷ Α'. καὶ Β'. μέρει.

Α'.

Τὰ γράμματα τῆς γαλλικῆς γλώσσης εἶναι εἴκοσι πέντε.—Φωνήσεντα ἐκ τούτων εἶναι ἔξι, σύμφωνα δὲ δέκα ἐννέα.—Οἱ τόνοι εἶναι τρεῖς: ἡ ἀξεῖα, ἡ βροεῖα καὶ ἡ περισπωμένη.—Αἱ συλλαβές, αἱ δίφθογγοι καὶ αἱ τρίφθογγοι.—Τὸ εἰναι ἄφωνον, κλειστὸν ἢ ἀνοικτόν.—Η γαλλικὴ γλῶσσα ἔχει, ως ἡ Ἑλληνικὴ γλῶσσα, δέκα μέρη τοῦ λόγου.—Τὸ ἀρθρον, τὸ οὐσιαστικὸν, τὸ ἐπίθετον, ἡ ἀντωνυμία, τὸ ἁρμα καὶ ἡ μετοχή εἰσι κλιτὰ, ἡ δὲ πρόθεσις, ὁ σύνδεσμος, τὸ ἐπίρρημα καὶ τὸ ἐπιφώνημά εἰσιν ἀκλιτα.—Τὸ γένος, ὁ ἀριθμὸς, ἡ πτῶσις, ὁ χρόνος, ἡ φωνὴ, ἡ συζυγία καὶ τὸ πρόσωπόν εἰσι τὰ πκρεπόμενα τῶν κλιτῶν μερῶν τοῦ λόγου.—Τὰ γένη εἰσὶ δύο, τὸ ἀρσενικὸν καὶ τὸ θηλυκόν· μόναι αἱ ἀντωνυμίαι quois, ceci καὶ cela δύνχνται (peuvent) νὰ κληθῶσιν (être appelés) ἀντωνυμίαι γένους οὐδετέρου (de genre neutre), ως μὴ ἀναρρέομεναι (comme ne se rapportant) ποτέ (jamais) εἰς ὅρισμένην τινὰ λέξιν ἐν τῇ προτάσει (dans la proposition).—Ο ἑνίκας καὶ ὁ πληθυντικός εἰσιν οἱ δύο μόνοι ἀριθμοὶ τῆς γαλλικῆς γλώσσης.—Οἱ Γάλλοι ἔχουσι μίκη πτῶσιν πλειότερον ἡμῶν (plus que nous), τὴν ἀρκιερεικὴν, ἡτις δεικνύει (indique) τὴν ἀφάρεσιν (l' ablation) ἀπὸ τόπου ἢ ἀπὸ προσώπου, θεωρεῖ: παρὰ τοῦ πτῆρᾶς, ἐκ τοῦ πατρὸς ἢ ἀπὸ τὸν πατέρον δὲν διαφέρει (ne diffère pas) εἰς τὴν γαλλικὴν (en français).

Β'.

Τὰ βιβλία τοῦ φίλου μαρτυροῦ εἰτιν ἐπὶ τῆς τραπέζης μου, κονδύλια θὲ εὔρητε ἐν τῷ γραφείῳ μου (bureau) καὶ μελάνην εἰς τὸ συρτάριόν μου.—Εἰδήσεις εὐγάρμοστοι ἔφικασαν (sont arrivées) χθὲς τὸ βρέκτην ἐκ Βερολίνου παρὰ τῆς ἀποσταλείσης ἐκεῖ ἐπιτροπῆς (par le comité qui y a été envoyé).—Μαζί ἔφεραν (on nous a porté) καποὺς ἐκ κήπου τινὸς τῶν Ηπτισσίων (de Patissia).—Χρήματα ἐξέλησαν (a été envoyé) εἰς τοὺς ἐκ τῆς πυρκαϊζούσας παθόντας (aux victimes de l' incendie).—Ο ἀνελφές μου ἔχει δύο πίνακας, τρεῖς

ἴππονς καὶ κοράλιν. — Ή μήτηρ μηκε λέγει ὅτι τὰ ὕδατα τοῦ ποταμοῦ κατέκλισαν (ont inondé) τὴν πεδιάδα (la plaine). — Αἱ λέξεις κόσμημα, γχάλιξ, κράμβη, γόνυ, γλαυξ, φθείρ, άθυρμα, χοροί, άπόκρεω, πάσσαλοι, φιλικοί, τελικοί, πρωινοί, ναυτικοί, θεατρικοί, εἰσιν ἔξτρημέναι τοῦ γενικοῦ πανόντος (sont exceptés de la règle générale). — Έλεστις, δέσποινα, αιθίοπις, ίερεια, ήγεμονίς, προδότρια, ξενοδόχος (ἡ), τίγρις (ἡ) καὶ προφήτεις θηλυκά τῶν λέξεων Ἐλθετός, δεσπότης, αιθίοψ, ίερεὺς, ήγεμών, προδότης, ξενοδόχος, τίγρις (ὁ) καὶ προφήτης. — Τὰ τρία οὐτιαστικά: ούρωνδες, διφικλιμὸς καὶ πάππος ἔχουσι δύο πληθυντικούς. — Τὰ ἐπίθετα ὀρχῖες, δίδυμοις, κακίδες, τρελλὸδες, μαλλακὸς καὶ γέρων ἀλλάσσουν κατάληξιν πρὸ (changent de teminaison avant) φωνήντος ἢ ή ἀφώνου. — Τὰ θηλυκά: μακρὰ, ἐπιμήκης (ἡ), χρηστὴ, ήρεμος (ἡ), εὐγοούμενη, δροσερὰ, τρίτη, σύντροφος (ἡ), ἔχουσιν ἀρσενικά: μακρὸς, ἐπιμήκης (ὁ), χρηστὸς, ήρεμος (ὁ), εὐγοούμενος, τρίτος, σύντροφος (ὁ).

Γ'.

Οἱ ἀδελφός μου εἶναι κακλήτερος τοῦ ιδικοῦ σας ὅστις εἶναι ἀμελέστατος. — Η ἐλχίστη μου ἐπιθυμίαν (désir) εἶναι νὰ μάθω τέσσερας γλώσσας. — Εἶναι πλουσιώτατος, δι' ἓνα ἵππον ἐπλήρωσεν (il a payé) δύο χιλιάδας τριακοσίκις δέκα ἔξι δραχμάς. — Εγὼ, σὺ, ἔκεινη καὶ ἡ ἐξαδέλφη μηκε λέγράψμεν (avons écrit) τὸ θέμα μας. — Ο μαγνήτης (l'aimant) ἔλκει: (attire) εἰς ἔκυτὸν τὸν σίδηρον. — Ο κύων σας, ὁ ιδιακός μου, ὁ ιδιακός της καὶ ὁ ιδιακός των κυνηγοῦσιν (chassent) καλλιστεκ. — Ο ἄνθρωπος ὅστις ἀγκαπᾷ τὴν σπουδὴν τελειώνει ταχχίως τὰ μυθήματά του. — Εκεῖνος εἰς τὸν δποῖον ἐδώκατε τὸ θέμα σας, ἀφοῦ τὸ ἐτελειώσατε, τὸ ἔδωκεν ὅστερον εἰς τὸν ἐξαδέλφον μου. — Λέγουσιν ὅτι ὁ βασιλεὺς ἀνυχωρεῖ (part), τὸ ἡκούσκετε; — "Οχι! δὲν ἡκουσα τοιοῦτόν τι. — Διατέ δὲν ἐνίψθητε σήμερον τὸ πρώι; — Ενίρθην καὶ ἔνιψκ καὶ τὸν ἀδελφόν μου. — Κάπιοις μ' εἶπεν ὅτι ὁ πρετήρ σας εἶναι ἀσθενής. — Εἶναι πολὺ καλὸς, ἀλλὰ δὲν ἐνεδύῃ εἰσέτι, καὶ ως ἐκ τούτου (pour cette raison) δὲν κατῆλθεν εἰσέτι. — Ήσυ κατώκησεν ὁ ἀδελφός σας· μετὰ τὴν ἐπάνδην του (après son retour) ἐκ Ηχοισίων; — "Εμεινεν ἐπί τινας

ημέρας (pendant quelques jours) εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς Ἀμερικῆς.—Ο στρατιώτης οστις ἐπληγώθη (qui a été blessé) ὑπὸ τῶν Τούρκων, ἐξέπνευσε σήμερον τὸ πρώτον.—Δὲν ἔχετε τὰ βιβλίά σας μαζή σας (avec vous ?)—Μάλιστα τὰ ἔγχω, ἀλλὰ δὲν δύναμαι νὰ μελετήσω (étudier) διότι είμαι ὀλίγον ἀδιάλθετος, ἀλλ᾽ ἕμεν θὰ είμαι εἰς κατάστασιν (état) καλητέον, θὰ μελετήσω μετὰ ζήλου.

Δ'.

Αγκαπᾶτε· ὑπὸ τῶν γονέων του καὶ ὑπὸ τῶν διδασκάλων του.—Είμαι βέβαιος ὅτι θ' ἀγκαπηθῆτε ὑπὸ τῶν διδασκάλων σας ἅμα μελετήσητε (dès que vous aurez étudié) τὰ μαθήματά σας.—Εἴχομεν συμφωνήσει νὰ ἔλθωμεν (de venir) εἰς τὴν οἰκίαν σας (chez vous) ἀλλ᾽ ή μάτηρ μου δὲν μᾶς ἀφήσειν νὰ ἔρθελθωμεν.—Ο πατέρος μου ἔζηλος σήμερον τὸ πρώτον εἰς τὰς πέντε μετὰ τοῦ ἀδελφοῦ μου καὶ δὲν ἔπεινηθον εἰσέτι.—Δικτί ήρανίσθητε τόσον ταχέως;—Ἐπέσκητε· δικτί δὲν προσέχετε (pourquoi ne faites-vous pas attention) δταν περιπατήτε;—Δὲν θὰ νιψθῶμεν ποὺν ἔρθελθωμεν;—Μάλιστα, νίψθητε μὲν διδωρού καθαρόν.—Θέλετε νὰ σας ἀγαπῶ;—Μάλιστα θήετον νὰ μ' ἀγαπᾶτε σεῖς, οἱ διδάσκαλοί μου καὶ οἱ γονεῖς μου.—"Εσο διαιπὼν ἐπιμελής καὶ θὰ σὲ ἀγκαπῶμεν ἔξ οὐλης μας τῆς καρδίας.—Ο καλὸς μαθητής πρέπει νὰ ἔχῃ υπομονὴν, νὰ ἀγκαπῇ τοὺς διδασκάλους του, νὰ εἶναι ἐπιμελής καὶ νὰ πηγαίνῃ (et qu'il aille) ἐνωρίς (de bonne heure) εἰς τὸ σχολεῖον.—"Επρέπε νὰ νιψθῆτε δικά νὰ μὴ σας μαλώσῃ ὁ διδάσκαλός σας (pour que votre maître ne vous grondât pas).

Ε'.

Δὲν ἔνεδύθητε;—Οχι, κύριε, δὲν ἔνεδύθην, διότι είμαι ὀλίγον ἀδιάλθετος.—Ἐνδύθητε γρήγορα, διότι ή κατάστασίς σας (votre état) ἀπαιτεῖ (exige) νὰ μὴ μένητε ἐν τῇ οἰκίᾳ.—Θὰ ἔνδυθῆτε;—Μάλιστα, κύριε, θὰ ἔνδυθῶ, περιμείνατέ με (attendez-moi).—Ο καλὸς ὁ μαθητής ἀγκαπᾶται ὑπὸ τῶν διδασκάλων του;—Μάλιστα, κύριε, καὶ ἐκτιμάται ὑπὸ πάντων.—Θέλεις ν' ἀγκαπᾶσαι ὑπὸ πάντων; μελέτη τὰ μαθήματά σου καὶ ἔσω κόσμιος καὶ εὐπειθήσια.—Πρέπει νὰ πωληθεῖ τις δι' οὐλεύδη συμφέρουν;—Οχι, ἐκεῖνος.

Εστις πωλεῖται διεύλυτον συμφέρον εἶναι ἀξιοκατάχριτος (condamnable). — Διάτι ἐπωλήθη εἰς τοὺς ἔχθρους τῆς πατρίδος; — Λιότι εἶχε καρδίαν διερθρικράνην (corrompu). — Ηιστεύεις νὰ πωληθῇ εἰς τὴν κυβέρνησιν; (au gouvernement). — Δὲν θὰ ήναι μήτε δ πρώτος, μήτε ὁ ἐσχατος ὅστις θὰ πωληθῇ διὸ μίκη θέσιν. — Οἱ πάπποι σας ἔξηλθον; — "Οχι; μᾶς περιμένουσιν εἰς τὴν οἰκίαν. — Πότε θὰ ἔξελθωσιν; — Μετὰ μεσημέριαν, διότι δὲν εὐκαιροῦσιν (ils n'ont pas le temps) τὴν πρώταν, νὰ ὑπέγρασιν εἰς περίπτωτον.

ΣΤ'.

Τὸ βεβίον τοῦ ἀδελφοῦ μου εἶναι ἐπὶ (sur) τῆς τραπέζης, φέρετε το καὶ δότε το εἰς τὸν ἔξαδελφὸν τοῦ Γεωργίου. — Ανοίξατέ το (ouvrez-le) καὶ ἀναγνώσατε (lisez) τὴν πρώτην σελίδα (page). — Διηγήθητέ μοι (raconter) τὸ ἀνέκδοτον (l'anecdote) τῆς πρώτης σελίδος. — Εὐχαρίστως, (avec plaisir) κύριε. — Πατέριον τι εἶχε πολὺ πνεῦμα (beaucoup d'esprit), ἥτον ἡ χαρὰ τῶν γονέων (parents) του· γέρων τις ἀξιωματικὸς (officier) τοῦ; εἶπε (a dit): ὅταν τὰ παιδία ἔχουσι πολὺ πνεῦμα, γηράσκοντα (quand ils vieillissent τὸ χάνουσιν (ils le perdent). — Λοιπὸν (or), κύριε ἀξιωματικὲ, (monsieur l' officier), εἰς τὴν παιδικήν σας ἡλικίαν (en votre enfance) εἴρετε πολὺ πνεῦμα, ἀπήντητεν (a répondu) τὸ παιδίον. — Πῶς εὑρίσκετε (trouver) ταύτην τὴν ἀπάντησιν (réponse) τοῦ παιδίου; — Πολὺ πνευματώδη (spirituelle), ἀλλ' ὀλίγον (un peu) κυριόδη (impertinente).

Ζ'.

Ο αἷνος εἶναι ποτὸν εὐχάριστον (boisson agréable), ἀλλὰ τὰ παιδία δὲν πρέπει (ne doivent pas) νὰ πίνωσιν ἐξ κύτου (en boire) διότι δ οἶνος ταῦ; εἶναι βλασφός; (nuisible). — Οἱ φίλοι σάς εἰναι κακοί, οἱ ιδεοί μας; εἶναι κακοί καὶ πιστότατοι, διότι μᾶς λέγουσι (parcequ'ils nous disent) τὶ πρέπει νὰ κάμψουεν (ce que nous devons faire) καὶ τὶ δὲν πρέπει νὰ κάμψουεν. — Η λύπη της μητρός μου εἶναι μεγίστη διότι ὁ ἀδελφός; μου δὲν ἀγαπᾷ τὴν σπουδάν. — "Εκεστος μαθητής ἴρείται (doit) νὰ ήναι ἐπιμελής καὶ νὰ ἔχῃ πάντατε μετ' ἔκυτον τὰ βιβλία του. — Εἰτι τῆς

τραπέζης; μου είναι μία λυχνία ήτις μὲ φωτίζει (*m'éclaire*) τὴν νύκτα, ὅταν μελετῶ (*étudier*) τὰ μαθήματά μου.—Κάποιοι μαθηταὶ δὲν μελετῶσι ποτε τὰ μαθήματά των, διὸ τοῦτο οἱ γονεῖς των καὶ οἱ διδάσκαλοι των δὲν τοὺς ἀγαπῶσι· μελετήσατε λοιπὸν πολὺ τὰ μαθήματά σας, ἐὰν θέλητε νὰ σας ἀγαπῶσι (*qui on vous aime*) καὶ νὰ σᾶς ἐκτιμῶσι (*estimer*) πάντες οἱ τίμιοι ἄνθρωποι.

II.

Ἐκαστον ἔτος (*année*) συνίσταται (*est composée*) ἐξ δώδεκα μηνῶν ἢ (ou) ἐκ πεντήκοντας δύο ἑβδομάδων, ἢ ἐκ τριακοσίων ἑξήκοντας ἕξ ἡμερῶν. Ἰδοὺ τὰ ὄνόματα τῶν μηνῶν: ἴχνουςάριος, φερούςάριος, μάρτιος, ἀπρίλιος, μάΐος, Ιούνιος, Ιούλιος, αὔγουστος, σεπτέμβριος, ὁκτώβριος, νοέμβριος, καὶ δεκέμβριος.—Δύνασθε (*pouvez-vous*) νὰ μοι εἴπητε (*me dire*) τὰ ὄνόματα τῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος;—Μέλιστα, κύριε, τὰ ὄνόματα τῶν ἡμερῶν τῆς ἑβδομάδος, εἰσὶ τὰ ἔξης (*les suivants*): κυριακὴ, δευτέρα, τρίτη, τετάρτη, πέμπτη, παρασκευὴ, σάββατον.—Ἐκ πόσων ὥρῶν (*de combien de saisons*) σύγκειται τὸ ἔτος;—Τὸ ἔτος σύγκειται ἐκ τεσσάρων ὥρῶν, ὅν τίσι τὰ ὄνόματα: ἡ ἄνοιξις, τὸ θέρος, τὸ φθινόπωρον καὶ ὁ χειμών.—Ποίκιλλα τοῦ ἔτους είναι ἡ ὥραιοτέρα;—Ἡ ὥραιοτέρα ὥρα τοῦ ἔτους είναι ἡ ἄνοιξις τότε τὰ ἄνθη στολίζουσι (*parer*) τὴν γῆν, καὶ ὁ ἄλιος ζωογονεῖ (*vivifier*) ὅλην τὴν φύσιν.—Πότε ἀρχίζει (*commencer*) ἡ ἄνοιξις; πότε τὸ θέρος, πότε τὸ φθινόπωρον καὶ πότε ὁ χειμών;—Ἡ ἄνοιξις ἀρχίζει τὴν ἐνδεκάτην σεπτεμβρίου καὶ ὁ χειμών τὴν δεκάτην δεκεμβρίου.

III.

Ἐλάχιμον τὴν ἐπιστολὴν τοῦ πατρός μου ὅτε ἐλαχισκόντες τὴν τοῦ πατρός σας ἀλλ᾽ αὐτὴν τὴν ἑβδομάδα δὲν ἔλαβον εἰδήσεις καὶ εἶμαι περίλυπος (*triste*).—Θὰ λέητε ἐξ αὐτῶν (*en*) τὴν προσεγγὴ κυριακὴν (*dimanche prochain*) ὅτε ὁ ἀδελφός σας θὰ ἔλθῃ (*viendra*) ἐκ Κωνσταντινουπόλεως.—Ἐλάχιστες χρήματα;—Ἄν είλεγον λίθεις θὰ ἐπιλήφων (*payer*) τὰ γράμματα;—Ἀπέδωκες τὴν βίβλον

εἰς τὸν Γεώργιον;—"Οχι, κύριε, θὰ τὸ ἀποδώσω αὔριον, θὰ τῷ τῷ εἶχον ἀποδίσει ἐκν ἥτον εἰς τὸ σχολεῖον.—Πρέπει ν' ἀποδίδῃς ὅτι σοὶ δίδουσιν, ἐκν θέλης (*si tu veux*) νὰ σοὶ δώσωσι πάλιν (*de rechef*).—Σῆς ἀπέδιδε τὰ χρήματα τὰ ὄποικ ὁ πατέρ σας τοῦ ἔβδονταις.—Δὲν πιστεύω όμως (*mais*) νὰ σᾶς τ' ἀπέδωκεν ὅλας διότι δὲν τὰ εἶχε.—Θέλεις ν' ἀγαπᾶσαι ὑπὸ τῶν γονέων σου;—Μάλιστα θέλω ν' ἀγαπῶμαι ὑπὸ τῶν γονέων μου καὶ ὑπὸ τῶν διδασκάλων μου, τι πρέπει νὰ κάμω (*faire*) πρὸς τοῦτο;—Πρέπει νὰ μελετᾷς, νὰ πηγάνης (*que tu ailles*) τακτικῶς (*regulièrement*) εἰς τὸ σχολεῖον καὶ νὰ εἰσι τύπειθής (*obéissant*).—Διατὰς ὁ ἀδελφός σας ἔπεισεν;—"Επεισε διέτι: ἔτρεχε (*il courait*), καὶ θὰ πίπτεις δέκα; θὰ τρέχῃ (*toutes les fois qu'il courra*.)

I.

Τὰ καλὰ παιδίκα νίπτονται καθευκάστην πρώικν· τὰ παιδίκα τὰ ὄποικ δὲν νίπτονται τακτικῶς εἰσὶν ἀκάθαρτα (*impropres*), διὸ τοῦτο πρέπει νὰ νίπτησθε τακτικῶς, διὸ νὰ εἰσθε καθαρὰ καὶ διὸ νὰ σᾶς ἀγαπῶσι (*qu'on vous aime*).—Τί πρέπει νὰ τελειώσωμεν πρῶτον; τὸ θέμα μας ἡ τὴν ἐξήγησίν μας;—"Επρεπε νὰ τελειώσητε τὸ θέμα σας καὶ ἔπειτα νὰ μελετήσητε καὶ ν' ἀντιγράψητε (*copier*) τὴν ἐξήγησίν σας, διότι πρέπει νὰ τὰ ἔχητε καὶ τὰ δύο (*tous les deux*) ἔτοιμα αὔριον τὸ πρώι.—Ἐνθυμεῖσθε (*se rappeler*) τὰ ὄνόματα τῶν καρπῶν, τὰ ὄποικ ἀπηντήσαμεν (*raconter*) εἰς ἐν τῶν θεμάτων μας;—Μάλιστα, κύριε, ταῦτα εἰσι τὰ ἔξης: ἀμύγδαλα, σῦκα, μῆλα, ἀχλάδικ, δαμάσκην, βερύκοκκα, ἀπικ, κεράσια, σταφύλικ, ῥώδια, κάρυκ, λεπτοκάρυκ, καὶ ζύζυφα.—Καὶ ποτὲ ὄνόματα ποτῶν ἀπήντησας εἰς τὰ θέματά σου; —'Απήντησα εἰς τὰ θέματά μου τὰ ἔξης ποτά: θάδωρ, οἴνον, ζύθον οἰνόπνευμα, καρέν, τέιον σοκολάταν, σαλέπιον, σορκάδαν, λειμονάδαν, γάλα.—Γνωρίζεις (*connaissez-vous*) τοὺς βαθμοὺς τῆς συγγενείας; (*les degrés de parenté*).—Μάλιστα, ἀπηντήσαμεν αὐτοὺς εἰς τὰ θέματά μας.—Ἐνθυμεῖσθε τινα;—Μάλιστα: οἱ γονεῖς, ὁ πατέρ, ἡ μήτηρ, ὁ γένος, ἡ θυγάτηρ, ὁ πάππος, ἡ προμήτωρ, ὁ ἔγγονος, ἡ ἔγγονή, ὁ ἀδελφός, ἡ ἀδελφή, ὁ πρωτότοκος

δ δευτερότοκος, ὁ θεῖος, ἡ θεία, ὁ ἐξάδελφος, ἡ ἐξάδελφη, δ πρωτεξάδελφος, ἡ πρωτεξάδελφη, δ σύζυγος, ἡ σύζυγος, δ πενθε-
ρὸς, δ μητριὸς, ἡ πενθερὴ, ἡ μητριὰ, δ γχμέρδη, ἡ νύμφη, δ ἀ-
νάδοχος, ἡ ἀνάδοχος, δ ἀναδεκτὸς, ἡ ἀναδεκτή.—Ἐγθυμεῖσθε τὰ
μέρη τοῦ σώματος; (les parties du corps)?—Μάλιστα, κύριε, ἡ
κεφαλὴ, ἡ κόμη, τὸ πρόσωπον, τὸ μέτωπον, τὰ ὤτα, οἱ ὄφθαλ-
μοὶ, αἱ ὄφραις, τὰ βλέφαρα, αἱ βλεφαρίδες, ἡ ῥίς, οἱ ῥώθωνες, οἱ
κρότκφοι, αἱ παρειαὶ, τὰ χεῖλη, τὸ στόμα, οἱ δδόντες, ἡ γλῶσ-
σα, δ πώγων, τὸ γένειον, δ μύσταξ, δ λαιμὸς, δ βραχίων, δ ὅ-
μος, ἡ χεὶρ, οἱ δάκτυλοι, οἱ ὄνυχες, τὸ στῆθος, ἡ καρδία, οἱ
πνεύμονες, τὸ ἡπαρ, οἱ νεφροὶ, ἡ κοιλία, δ στόμαχος, τὰ γῶτα,
δ μηρὸς, ἡ κνήμη, τὸ γόνυ καὶ δ ποῦς.

ΑΣΚΗΣΕΙΣ ΤΟΥ Β'. ΜΕΡΟΥΣ.

EXERCICES DE LA IIe PARTIE.

A'.

Γράψο γαλλική τὰς ἐπομένας λέξεις:

Τὸ δῆμος. Τὸ δυνατό. Τὸ ὑποκείμενόν. Ὁ ἀριθμός. Τὸ πρόσωπον.
 Ὁ χρόνος. Ἡ φωνή. Ἡ σύζυγός. Ἐνεστώς. Παρχτατικός. Παρχκείμενος.
 Υπερσυντελικός. Ἀδριστος. Μέλλων. Ὁριστική. Προστακτική.
 Υποθετική. Ὑποτακτική. Ἀπαρέμφατος. Ἐνεργητική. Παθητική.
 Οὐδετέρω. Μέση. Ὁμαλός. Ἀνώμαλος. Βοηθητικά. Ἐχειν
 Εἰναι. Ἄγαπην. Τελειόνειν. Δέχεσθαι. Ἀποδίδειν. Ρήματα ἐρωτηματικά.
 Ρήματα ἀπρόσωπα. Ρήματα αὐτοπαθῆ. Ρήματα ἀρνητικά.

B'.

Γύμνασμα ἐπὶ τῷ ἐνεργητικῷ ῥημάτων.

(Ὁ μαθητὴς θέλει μεταχειρισθῆ, ἀντὶ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ἀπαρέμφάτου, τὸν
 δι’ ἀρχιῶν γραμμάτων ὑποδεικνύμενον χρόνον, ἀρνητικῶς).

Futur (je) donner, (nous) unir, (tu) apercevoir, (vous)
 vendre, (il) contempler, (ils) punir, (nous) recevoir, (vous)
 attendre, (je) remplir, (tu) estimer, (il) entendre, (nous)
 répandre, (vous) blanchir, (ils) fendre.

Passé-défini. (nous) jouer, (vous) aimer, (ils) finir,
 (je) aimer, (tu) chanter, (il) manger, (tu) parler, (je) chan-
 ter, (il) compléter, (nous) aimer, (tu) noircir.

Conditionnel présent. (ils) nouer, (vous) porter,
 (je) bénir, (tu) fleurir, (il) fournir, (nous) attendre, (ils) ren-
 dre, (nous) louer, (je) avertir.

Imparfait de l'indicatif. (je) marcher, (tu)
 chanter, (il) bénir, (tu) concevoir, (il) fournir, (nous) louer,
 (vous) avertir, (ils) tendre.

Présent de l'indicatif. (je) appeler, (tu) acheter,
 (il) marcher, (nous) parler, (vous) parler, (ils) jouer.

P r é t é r i t i n d é f i n i . (je) daigner, (tu) vieillir, (il) finir, (nous) tendre, (vous) recevoir, (ils) devoir.

P r é t é r i t a n t é r i e u r . (je) marquer, (tu) grandir, (il) tendre, (nous) devoir, (vous) ternir, (ils) jouer.

P l u s - q u e - p a r f a i t . (je) foulé, (tu) confondre, (il) nommer, (nous) confondre, (vous) jouer, (il) grandir,

F u t u r p a s s é . (je) ternir, (tu) apercevoir, (il) entendre, (nous) concevoir, (vous) redevoir, (ils) parler.

C o n d i t i o n n e l p a s s é . (je) fouler, (tu) chérir, (il) prier, (nous) rendre, (vous) payer, (ils) tendre, (elle) parler, (elles) frapper.

C o n d i t i o n n e l p a s s é . C'. τύπου . (je) tomber, (tu) répandre, (il) entendre, (nous) défendre, (vous) converser, (ils) chanter, (elle) fendre, (elles) daigner.

Γ'.

Τέματα σημαντικά γηγενάτων.

(Ο μαθητής θέλει μεταχειρισθῆ ἀντὶ τοῦ ἔγεστῶν τῆς ἀποχρεμάτου, τὸν δι’ ἀρχιῶν γραμμάτων ὑπόδειχνομενον χρόνον, ἐρωτηματικῶς καὶ ἀρνητικῶς):

I m p a r f. d e Γ i n d i c. (je) être trompé, (tu) être puni, (il) être reçu, (nous) être attendu, (vous) être trompé, (ils) être puni.

I m p a r f. d u s u b j. (je) être estimé, (nous) être cheri, (tu) être entendu, (vous) être grondé, (il) être lu, (ils) être rendu.

P r é s. d e l i n d i c. (je) être aperçu, (il) être flatté, (nous) être averti, (ils) être vendu, (tu) être invité, (vous) être applaudi,

P r é s. d u s u b j. (il) être déchu, (tu) être banni, (je) être congédié, (ils) être honoré, (vous) être saisi, (nous) être entendu.

F u t u r. (nous) être uni, (vous) être aperçu, (il) être aimé, (il) être vendu, (tu) être frappé, (ils) être fini, (je) être puni.

C o n d i t. p r é s. (il) être abandonné, (nous) être noirci, (tu) être attendu, (je) être loué, (vous) être réuni, (ils) être déchu.

I m p é r a t i f, être flatté, être chéri, être reçu, être nourri.

P l u s-q u e-p a r f. d e l i n d i c e. (je) être imploré, (nous) être guéri, (il) être regretté, (nous) être aperçu, (vous) être attendri, (ils) être défendu.

P l u s-q u e-p a r f. d u s u b j. (je) être imploré, (nous) être choisi, (tu) être déchu, (il) être vendu, (nous) être écouté, (ils) être terni.

Δ'.

Γύμνασμα ἐπὶ τῷ οὐδετέρῳ γημάτῳ.

(Ο μαθητὴς θέλει μεταχειρισθῆ ἀντὶ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ἀπεργαμάτου τὸν δι' ἀρχιθεων γραμμάτων ὑποδεικνυόμενον χρύνον, ἀρνητικῶς.)

P a s s é d é f i n i. (je) régner, (tu) lauguir, (il) réussir, (nous) tomber, (vous) gémir, ils marcher.

P a s s é i n d é f. (je) succomber, (tu) décéder, (il) grandir, (nous) succéder, (vous) tomber, (ils) vieillir.

P r é s. d e l i n d. (nous) languir, (je) régner, (vous) gémir, (tu) tomber, (il) vieillir, (ils) succomber.

P l u s-q u e-p a r f. d e l i n d. (il) régner, (tu) arriver, (je) frémir, (ils) venir, (vous) succéder, (nous) venir.

P r é s. d u s u b j. (je) succomber, (nous) languir, tu tomber, (vous) réussir, (il) décéder, (ils) frémir.

P u s-q u e-p a r f. d u s u b j. (ils) partir, (vous) régner, (nous) aller, (il) sortir, (tu) succéder, (je) décéder.

F u t u r. (nous) succomber, (vous) frémir, (il) arriver, (je) vieillir, (il) croupir, (tu) réussir.

F u t u r. a n t é r i e u r. (je) tomber, (tu) languir, (il) arriver, (nous) sourire, (ils) aller, (vous) frémir.

I m p a r f. d u s u b j. (nous) réussir, (je) succomber, (il) frémir, (vous) pleurer, (tu) jouir, (tu) tomber.

P a s s é d u s u b j. (il) régner, (nous) arriver, (ils) vieillir, (vous) décéder, (je) végéter, (ils) partir.

I m p a r f. d e l i n d. (je) succomber, (tu) frémir, (il) arriver, (nous) languir, (vous) tomber, (ils) réussir.

E'.

Γύγαρασμα ἐπὶ τῷτε αἴτοπαθῷ φημάτων.

(Ο μαθητὴς θέλει μεταχειρισθῆ ἀντὶ τοῦ ἔνεστάτους τῆς ἀπαρχμάτου, τὸν δι’ ἀραιῶν γραμμάτων ὑπόδεικνυόμενον χρόνον, ἐρωτηματικῶς καὶ ἀρνητικῶς).

Futur. (je) se frapper, (tu) se punir, (il) s'apercevoir, (nous) se rendre, (vous) se tromper, (ils) se réjouir.

Condit. passé. (nous) se regarder, (vous) s'avertir, (il) se voir, (tu) se comprendre, (je) s'emparer, (il) se flétrir.

Condit. présent. (je) se méfier, (nous) s'unir, (tu) s'apercevoir, (vous) s'entendre, (il) se frapper, (il) se chérir.

Futur antérieur. (je) s'adresser, (tu) se réunir, (il) se voir, (nous) s'attendre, (vous) se fâcher, (ils) s'emparer.

Plus-que-parf. de l'ind. (il) se douter, (tu) se punir (je) se rendre, (vous) s'apercevoir, nous s'ennuyer, (il) se décevoir.

Plus-que-parf. du subj. (je) se comprendre, (vous) se tromper, (tu) se remplir, (nous) s'entendre, (il) se nourrir, (ils) se percevoir.

Prés. de l'indic. (je) se nommer, (tu) se noircir, (il) s'apercevoir, (nous) se blesser, (vous) s'ettendre, (ils) se ternir.

Prés. du subj. (nous) se garer, (je) se rejouir, (vous) s'attendre, (tu) s'apercevoir, (il) s'estimer, (ils) s'enrichir.

Passé indef. (ils) s'attendrir, (vous) se rendre, (nous) se recevoir, (il) s'enorgueillir, (tu) se réjouir, (je) se blâmer.

Passé du subj. (je) se tromper, (tu) s'apercevoir, (il) se plier, (nous) s'étendre, (vous) se voir, (ils) se ternir.

Passé défini. (nous) se flatter, (je) se réunir, (il) se rendre, (vous) se recevoir, (ils) se tromper, (tu) se punir.

Imparf. du subj. (il) s'écrier, (tu) se nourrir, (je) se frapper, (ils) s'attendre, (vous) se rejouir, (nous) s'apercevoir,

Imparf. de l'ind. (tu) se flétrir, (ils) s'ennuyer, (nous) se punir, (vous) se flatter, (ils) s'emparer, (je) s'enrichir.

Impératif. s'avancer, se haïr, s'apercevoir, se confondre.

P a s s é a n t é r i e u r. (tu) s' égarer, (ils) s' attendrir, (vous) s' apercevoir, (je) se nommer, (ils) se punir, (nous) se parler.

ΣΤ'.

Πύμασμα ἐπὶ τῷ ἀπροσώπῳ φημάτων.

(Ο μεθητής θέλει μεταχειρισθῆ, ἀντὶ τοῦ ἐνεστῶτος τῆς ἀπαρεμφάτου, τὸν δι' ἀραιῶν γραμμάτων ὑπόδεικνυόμεγον χρόνον, ἀρνητικός καὶ ἔρωτημάτικός).

I m p a r f. du subj. tonner, dépendre, arriver, neiger, tonner.

F u t u r a n t é r i e u r. résulter, venter, tonner, importer.

C o n d i t, p r é s e n t, résulter, venter, tonner, arriver, dépendre.

I m p a p f. de l'indic. tonner, neiger, venter, résulter,

P a s s é d u s u b j. résulter, importer, venter, tonner, neiger.

P r é s e n t d u s u b j. arriver, tonner, neiger, dépendre.

C o n d i t. passé et plus-que-parfait du subj. pluvoir importer, neiger, convenir.

P a s s é i n d é f i n i e t p l u s - q u e - p a r f a i t d e l' i n d i c a t. falloir, résulter, tonner, dépendre.

F u t u r s i m p l e e t p r é s e n t d e l' i n d i c. sur venir, neiger, pluvoir, importer.

I m p a r f a i t d e l' i n d i c., e t p a s s é a n t é r i e u r. tonner, falloir, résulter, survenir.

T E A O Σ.

F I N.

ΠΙΝΑΞ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.
TABLES DES MATIERES.

ΜΕΡΟΣ Α'.

Περὶ τῶν γραμμάτων ἐν γένει.	Σελ.	7
» τῆς προφθρᾶς τῶν φωνήέντων	»	8
» τῶν διφθόγγων καὶ τῶν τριφθόγγων.	»	10
» τῆς προφθρᾶς τῶν συμφώνων	»	10
» τῶν μερῶν τοῦ λόγου.	»	14
» δριστικοῦ ἀρθροῦ	»	15
» ἀριστού »	»	17
» σχηματισμοῦ τοῦ πληθυντικοῦ	»	19
» σχηματισμοῦ τοῦ θηλυκοῦ ἐπιθέτου.	»	22
» συγκριτικῶν καὶ ὑπερθετικῶν	»	25
» ἀριθμητικῶν ἐπιθέτων	»	27
» ἀντωνυμικῶν »	»	31
» ἀντωνυμιῶν	»	34
» προσωπικῶν ἀντωνυμιῶν	»	34
» αὐτοπαθῶν »	»	36
» κτητικῶν »	»	36
» δεικτικῶν »	»	37
» ἀναφορικῶν καὶ ἔρωτηματ. ἀντωνυμιῶν	»	38
» ἀριστων ἀντωνυμιῶν.	»	39
Γύμνασμα συγκεφχλαιωτικὸν ἐπὶ τῶν ἀντωνυμιῶν	»	40
Γύμνασμα ἐπὶ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ Α'. μέρει	»	41

ΜΕΡΟΣ Β'.

Περὶ ῥήματος	Σελ.	44
Σχηματισμὸς τοῦ avoir	"	46
" " être	"	49
" " aimer.	"	52
" " finir.	"	53
" " recevoir	"	57
" " rendre	"	60
" " παθητικοῦ ῥήματος.	"	63
Περὶ οὐδετέρων ῥημάτων	"	66
Σχηματισμὸς οὐδετέρου ῥήματος βοηθουμένου ὑπὸ τοῦ être	"	66
" αὐτοπαθίοῦς ῥήματος	"	68
" ἀπρόσώπου "	"	71
" ἐρωτηματικῶν ῥημάτων πάντων τῶν τύπων	"	73
" ἀρνητικοῦ ῥήματος.	"	77
" ῥήματος εἰλημένου ἐρωτηματικορνητικῶς	"	78
" " " αὐτοπάθῶς, ἀρνητικῶς καὶ ἐρωτηματικῶς	"	87
Περὶ σχηματισμοῦ τῶν χρόνων	"	89
Γύμνασμα συγκεφαλκιωτικὸν τοῦ Α'. καὶ Β'. μέρους . . .	"	91
Γύμνασμα ἐπὶ τῶν περιεχομένων ἐν τῷ Β'. μέρει . . .	"	98
Πίναξ τῶν περιεχομένων	"	103

